

Popescu Rozica-Maria

SUPRAFETE MINIMALE

Lucrare științifică

Editura Sfântul Ierarh Nicolae

ISBN 978-606-577-014-0

Referent științific:
Conf. Univ. Dr. Cătălin Gherghe

C U P R I N S

Introducere	4
Capitolul I. NOTIUNI INTRODUCTIVE	7
Capitolul II. SUPRAFETE MINIMALE	11
Definitie. Exemple	
II.1. Suprafata Enneper	11
II.2. Elicoidul	14
II.3. Catenoidul	16
II.4. Parametrizari Monge. Suprafata Scherk	17
II.5. Suprafata Henneberg	19
II.6. Suprafata Catalan	20
Capitolul III. VARIATIA NORMALA	21
Capitolul IV. COORDONATE IZOTERME	24
IV.1. Parametrizari izoterme. Transformari conforme	24
IV.2. Parametrizari armonice. Deformari izometrice	26
IV.3. Derivate complexe. Complexificari	29
IV.4. Curbe minimale	32
IV.5. Suprafete minimale conjugate. Familii asociate	35
IV.5.1. Elicoidul si catenoidul. Familia asociata. Deformare	36
IV.5.2. Familia asociata suprafetei Catalan	38
IV.5.3. Familia asociata suprafetei Enneper	41
IV.5.4. Familia asociata suprafetei Henneberg	44
IV.5.5. Familia asociata suprafetei Scherk	45
Capitolul V. REPREZENTARI WEIERSTRASS	46
V.1. Suprafetele minimale prin reprezentarea Weierstrass	46
V.2. Exemple de parametrizari Weierstrass	49
V.2.1. Suprafata Enneper	49
V.2.2. Elicoidul si catenoidul	50
V.2.3. Suprafata Henneberg	51
V.2.4. Suprafata Bour	53
V.2.5. Suprafete cu terminatie plana. Suprafata Richmond	53
V.2.6. Suprafata Costa	55

Anexa 1

1. Operatorul Weingarten. Cuburile principale	61
2. Curbura Gauss	63

Anexa 2

1. Curburile unei suprafete de rotatie	67
2. Curburile unei parametrizari Monge	69

Anexa 3

1. Suprafete minimale izoterme conjugate armonic	70
2. Functii complexe	70

Anexa 4

Vectori complecsi	72
-------------------------	----

Anexa 5

Suprafete minimale	73
--------------------------	----

Bibliografie 86**Index** 88

Introducere

Ca urmare a peste doua secole de cercetare, suprafetele minime reprezinta unul dintre cele mai bine studiate subiecte ale geometriei diferențiale, avand o multitudine de aplicatii practice in arhitectura, fizica si chimie.

Initiator este matematicianul Joseph Louis de Langrange (1736 - 1813), care a definit pentru prima oara o suprafata minimala ca fiind cea pentru care curbura medie este nula (1760). Intuitiv, dupa cum si numele sugereaza, sunt suprafetele de arie minima marginite de o curba data. Definitia lui Lagrange este insa, avantajoasa, mai intai pentru ca se poate calcula curbura in orice punct mai usor decat aria intregii suprafete, iar apoi, este independenta de curba de contur, in consecinta, suprafetele extinse la infinit pot fi, de asemenea, minimale.

Primele exemple de suprafete minime au aparut inca din sec. XVIII, mai intai cel trivial, al suprafetei marginite de o curba plana inchisa, iar apoi, in 1776, inginerul si geometrul francez Jean Baptiste Marie Meusnier (1754 - 1793) construieste alte doua exemple: catenoidul (*sectiunea II.1.*), singura suprafata minimala de rotatie, neplana si elicoidul (*sectiunea II.2.*) despre care s-a demonstrat ca este singura suprafata minimala riglata, neplana (Catalan, do Carmo). Urmatorul exemplu a fost publicat in 1835, fiind construit de matematicianul german Heinrich Ferdinand Scherk (1798 - 1885) (*sectiunea II.4.*).

O contributie importanta in studiul suprafetelor minime a fost adusa de catre fizicianul belgian Joseph Antoine Ferdinand Plateau (1801 - 1883), care, in experimentele sale, prin introducerea in solutie de apa si glicerina a unor fire sub forma unor curbe inchise obtineea suprafete minime. A aparut, astfel, intrebarea cunoscuta sub numele „problema lui Plateau”: „Exista, pentru orice curba inchisa, oricat de complicata, o suprafata de arie minima care sa o aibe drept contur?”. Aceasta problema a fost rezolvata in 1931 de matematicienii Jesse Douglas (1897-1965) si Tibor Rado (1895-1965) (independent unul de altul) care au demonstrat existenta suprafetei minime avand o curba de contur data, fara a evidentia, insa, multe proprietati geometrice ale acestor suprafete. Problema unicitatii este inca deschisa, primele conditii pentru unicitatea suprafetelor minime in \mathbb{R}^3 , marginite de curbe Jordan, se datoreaza lui T. Rado, J.C.C. Nitsche si A. Tromba. Incercarile experimentale ale lui Plateau au relevat totodata importanta suprafetelor minime in teoria capilaritatii ca suprafete de energie potentiala minima. O alta observatie importanta este ca suprafetele construite in maniera experimenetelor lui Plateau au proprietatea de a avea aceeasi presiune de ambele parti ale suprafetei si deci, de a fi in echilibru – intuitiv, stratul aflat in echilibru, perturbat, va reveni la starea initiala care este suprafata minimala. Tot experimental au luat nastere suprafetele cunoscute sub numele de “bulele lui Plateau”. Asupra bulelor duble s-a dat conjectura ca doua parti egale de sfera avand ca frontiera comună un disc (deci o suprafata plana) au o suprafata totala minima. Cazul celor doua parti egale ca volum a fost demonstrat in 1995 (Hass) prin reducerea problemei la un set de 200260 de integrale rezolvate cu ajutorul calculatorului. La inceputul anului 2000, Frank Morgan, Michael Hutchings, Manuel Ritoré, si Antonio Ros au demonstrat conjectura pentru bule duble oarecare. In acest caz, al celor doua parti de sfera inegale, s-a aratat ca suprafata separatoare care minimizeaza aria totala este o portiune de sfera care se intersecteaza cu cealalta suprafata sferica sub unghiul diedru de 120° . Mai mult, curbura acestei suprafete de separare este diferenta curburilor celor doua parti de sfera ce formeaza bula dubla. Problema bulelor duble ale lui Plateau a fost apoi extinsa si in spatiul 4-dimensional si pentru anumite cazuri in spatiul 5-dimensional.

Suprafetele minime nu pot fi private, insa, ca suprafete ce pot fi obtinute cu ajutorul ideii experimentelor lui Plateau. Fiecare portiune suficient de mica a oricarei suprafete minime poate fi obtinuta, intr-adevar, in aceasta maniera, dar pentru suprafete mult mai largi nu mai este posibil, ceea ce conduce la ideea unui echilibru instabil al energiei potentiale. Apare, de asemenea, ideea unei noi clase de suprafete minime ce reprezinta interesul de studiu din ultimii treizeci de ani, din punct de vedere conceptual destul de departe de intelestul initial al notiunii de „suprafata minima”, anume suprafetele minime fara o anumita curba drept frontiera, ce pot fi extinse la infinit. Observatia naturala ca o astfel de suprafata minima infinita, fara autointersectii, este suprafata separatoare ce imparte spatiul in doua regiuni, a fost folosita in numeroase modele fizice si in chimie, in experimente precum echilibrul polimerilor cu lanturi lungi, ale caror structuri, pentru o mai buna inteleghere, sunt comparate cu suprafetele minime triplu periodice.

Suprafetele minime au o sfera larga de aplicabilitate si in cristalografie, de exemplu pentru cristalele zeolite, constituie dintr-un schelet de silicon, aluminiu si atomi de hidrogen, spatiul ramas fiind completat cu cristale de gheata. In timpul unei incalziri atente, apa se evapora, ramanand un schelet foarte poros folosit in schimburile de ioni, in separarea moleculelor si in cracarea uleiului. S-a constatat ca unitatile tetraedrale de structura ale sodalitelor au forma unei suprafete minime Schwarz. Legaturi similare au fost gasite si pentru alte zeolite. O asemănare interesanta a fost gasita si in investigarea campurilor electrice ale retelelor de cristale lichide, intre suprafetele minime si campurile de potential zero (unde punctele incarcate sunt in nodurile retelei de cristale). In aceste studii suprafetele minime joaca rolul de modele pentru potențiale structuri spatiale, cele din viata reala fiind mai complicate, insa, decat modelele pur matematice.

Una dintre metodele de a genera noi exemple de suprafete minime este aceea de a modifica suprafete minime infinite existente. Aceasta incercare a fost incurajata de studiul lui Robert Osserman, care a readus in atentie o metoda a lui Karl Theodor Weierstrass (1815 - 1897), care, folosind analiza complexa, a descoperit „formulele de reprezentare” (*sectiunea V.1.*) cu ajutorul careia poate fi generata orice suprafata minima prin alegerea unei perechi de functii complexe, dar care nu imi descrie proprietati geometrice ale suprafetei (de exemplu, autointersectiile). Cu ajutorul parametrizarilor Weierstrass, R. Osserman a reusit sa modifice suprafete minime cunoscute facandu-le mult mai complicate, chiar daca modificarea efectuata are un efect vizibil numai pe o mica parte a suprafetei. Cu ajutorul noii teorii Osserman, s-au obtinut trinoidul (catenoidul cu trei terminatii) si binoidul (obtinut prin adaugarea a inca doua terminatii in zona cea mai ingusta a catenoidului) (Luquesio P. Jorge, William M. Meeks). De asemenea a fost descoperita una dintre cele mai interesante suprafete minime: suprafata Costa (numita si Costa-Hoffman-Meeks), ce-a de-a treia suprafata neperiodica – alaturi de catenoid si plan (*sectiunea V.2.6.*).

De asemenea, pot fi modificate suprafete minime existente si prin adaugarea de „tuneluri”. Cu ajutorul acestei metode au fost obtinute cele mai recente exemple de suprafete minime, prin adaugarea de noi tuneli verticale in tunelurile orizontale ale suprafetei Schwarz. In general, pot fi complicate prin adaugarea de tuneli suprafetele minime triplu-periodice. Mai mult, s-a dovedit ca aceasta metoda nu poate fi aplicata catenoidului (rezultat demonstrat de Richard Schoen), insa, in mod surprinzator, functioneaza la catenoidul cu patru terminatii (A. Armez, M. Steffens, C. Teitzel, si independent, J. Berglund, W. Rossman).

Lucrarea de fata reprezinta o introducere in studiul suprafetelor minime, din a caror multitudine au fost alese exemple mai cunoscute, avand proprietati interesante, prezentate in *Cap.II*.

Interpretarea suprafetelor minime ca fiind cele de arie minima ce pot fi construite avand drept contur curbe date, este justificata in *Cap. III* prin introducerea notiunii de *variatie normala*, o familie de suprafete $t \mapsto \mathcal{M}(t)$ reprezentand modificarile suprafetei \mathcal{M} atunci cand acesteia i se impune o miscare pe o directie normala. Se arata ca suprafata \mathcal{M} are curbura medie nula daca si

numai daca derivata aplicatiei $t \mapsto A(t)$ (aria) se anuleaza pentru $t = 0$, adica pentru suprafata \mathcal{M} . Deci interpretarea cu ajutorul ariei este echivalenta cu definitia data de Lagrange.

In *Cap. IV* este folosita tehnica variabilelor complexe si, cu ajutorul notiunilor de *parametrizari izoterme si armonice* introduse in acest capitol, se poate construi *familia asociata* unei perechi de parametrizari izometrice minimale conjugate armonic si se pot defini suprafete minimale conjugate ale uneia date.

Ultimul capitol trateaza subiectul suprafetelor minimale cu ajutorul parametrizarilor Weierstrass care pot defini orice suprafata minimala. Atfel, sunt reluate exemple prezentate in *Cap.II* a caror definitie este obtinuta, de aceasta data, cu ajutorul reprezentarii Weierstrass si sunt prezentate noi exemple, finalizand cu *suprafata Costa* (1984), exemplu de suprafata minimala completa, elucidand presupunerea ca singurele suprafete minimale complete ce pot fi scufundate in \mathbb{R}^3 , de gen finit, sunt planul, catenoidul si elicoidul. Mai mult, David Hoffman si W. H. Meeks au demonstrat ca exista suprafete minimale complete scufundate de orice gen $k > 0$ cu trei terminatii dar scufundarea este imposibila pentru cele de curbura totala finita, genul 0 si trei, patru sau cinci terminatii.

Anexa 5 contine reprezentari grafice ale unor exemple de suprafete minimale, unele dintre ele fiind definite pe parcursul lucrarii, impreuna cu proprietatile mai interesante.

Multumesc domnului profesor indrumator Conf. dr. Catalin Gherghe pentru sprijinul acordat si rabdarea in intiera in studiul acestui subiect frumos, indelung cercetat, dar totusi plin de necunoscute.

CAPITOLUL I. Notiuni introductive

In acest capitol vor fi prezentate pe scurt principalele notiuni si rezultate ce vor fi folosite pe parcursul acestei lucrari, anumite completari putand fi gasite in *Anexa 1*.

Definitie: O submultime $\mathcal{M} \subset \mathbb{R}^3$ se numeste *suprafata diferentibila* (regulata, sau simplu: suprafata) daca $\forall p \in \mathcal{M} \exists V$ o vecinatate deschisa a lui p in \mathbb{R}^3 , o multime deschisa $U \subset \mathbb{R}^2$ si o aplicatie $x: U \rightarrow V \cap \mathcal{M}$ astfel incat:

- 1) x este diferentibila $x(u, v) = (x^1(u, v), x^2(u, v), x^3(u, v))$
- 2) x este homeomorfism
- 3) $\forall q \in U$ rang $J_x(q) = 2$ (conditia de regularitate)

Perechea (U, x) (sau simplu, x) poarta numele de *parametrizare*, iar $(V \cap \mathcal{M}, x^{-1})$ se numeste *harta*.

Fie \mathcal{M} o suprafata regulata din \mathbb{R}^3 si un punct $p \in \mathcal{M}$.

Fie v_p un vector tangent in p la \mathcal{M} . Notand cu $T_p \mathcal{M}$ spatiul vectorilor tangenti in punctul p la suprafata \mathcal{M} , putem scrie $v_p \in T_p \mathcal{M}$. Multimea vectorilor tangenti la \mathbb{R}^3 in punctul $p \in \mathbb{R}^3$ se noteaza cu $T_p \mathbb{R}^3$. In general, $T_p \mathbb{R}^n = \{ (p, v), v \in \mathbb{R}^n \}^1$.

Pe $T_p \mathbb{R}^3$ avem produsul scalar $\langle (p, v), (p, w) \rangle = \langle v, w \rangle \quad \forall (p, v), (p, w) \in T_p \mathbb{R}^3$, care induce in mod natural un produs scalar in subspatiul $T_p \mathcal{M} \subset T_p \mathbb{R}^3$, $\forall \mathcal{M} \subset \mathbb{R}^3$ suprafata, $\forall p \in \mathcal{M}$.

Definitie: Fie \mathcal{M} o suprafata regulata in \mathbb{R}^3 si un punct $p \in \mathcal{M}$. Forma biliniara $I(v_p, w_p) = \langle v_p, w_p \rangle \quad \forall v_p, w_p \in T_p \mathcal{M}$ se numeste *prima forma fundamentala* a suprafetei \mathcal{M} in punctul p .

Observatii:

1. Prima forma fundamentala este o forma biliniara simetrica, pozitiv definita.
2. Daca $v_p, w_p \in T_p \mathcal{M}$, (U, x) parametrizare locala in jurul lui $p \in \mathcal{M}$, avem $v_p = ax_u + bx_v$, $w_p = a'x_u + b'x_v$, unde $\{x_u, x_v\}$ e baza in $T_p \mathcal{M}$ si x_u, x_v reprezinta derivatele partiale ale lui x calculate in $(u, v) \in U$ astfel incat $x(u, v) = p$.

¹ Se considera ca \mathbb{R}^n are structura naturala de spatiu vectorial real si, de asemenea $T_p \mathbb{R}^n$ are o structura de spatiu vectorial real de dimensiune n cu operatiile de adunare si inmultire cu scalari definite astfel: $(p, v) + (p, w) = (p, v+w)$, $\lambda(p, v) = (p, \lambda v)$, pentru orice $p, v, w \in \mathbb{R}^n$, $\lambda \in \mathbb{R}$.

Atunci $\langle v, w \rangle = \langle x_u, x_u \rangle aa' + \langle x_u, x_v \rangle ab' + \langle x_v, x_u \rangle a'b + \langle x_v, x_v \rangle bb'$. Pentru usurinta, se pot face notatiile: $\langle x_u, x_u \rangle = E$, $\langle x_u, x_v \rangle = \langle x_v, x_u \rangle = F$, $\langle x_v, x_v \rangle = G$, iar E , F , G sunt numiti **coeficientii primei forme fundamentale**.

Fiind data o parametrizare (U, x) a punctului $p \in \mathcal{M}$, putem alege un vector normal unitar in fiecare punct $q \in x(U)$ astfel: $N(q) = \frac{x_u \times x_v}{\|x_u \times x_v\|}(q)$. **(normala Gauss)**

Asadar, avem o aplicatie diferentiala $N: x(U) \rightarrow \mathbb{R}^3$ care asociaza fiecarui punct $q \in x(U)$ un vector normal unitar $N(q)$.

Definitie: Fie $\mathcal{M} \subset \mathbb{R}^3$ o suprafata si sfera unitate $S^2 = \{(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 \mid x^2 + y^2 + z^2 = 1\}$. Aplicatia $N: \mathcal{M} \rightarrow S^2$ definita anterior se numeste **aplicatia Gauss**.

Aplicatia Gauss fiind differentiabila, putem defini diferentiala lui N , $dN_p: T_p \mathcal{M} \rightarrow T_p \mathcal{M}$. ²

Definitie: Fie \mathcal{M} suprafata regulata in \mathbb{R}^3 si un punct $p \in \mathcal{M}$. Forma biliniara definita prin $\Pi(v_p, w_p) = -\langle dN_p(v_p), w_p \rangle \forall v_p, w_p \in T_p \mathcal{M}$ se numeste **a doua forma fundamentala** a suprafetei \mathcal{M} in punctul p .

Coefficientii celei de-a doua forme fundamentale vor fi astfel dati de expresiile

$$\begin{aligned} e &= -\langle N_u, x_u \rangle = \langle N, x_{uu} \rangle \\ f &= -\langle N_v, x_u \rangle = \langle N, x_{uv} \rangle = \langle N, x_{vu} \rangle = -\langle N_u, x_v \rangle \\ g &= -\langle N_v, x_v \rangle = \langle N, x_{vv} \rangle \end{aligned}$$

Fie $x(u, v)$ parametrizare in punctul $p \in \mathcal{M}$ si $c(t) = x(u(t), v(t))$ o curba parametrizata a suprafetei \mathcal{M} cu $c(0) = p$. Vectorul tangent al curbei c in punctul p este $c' = x_u u' + x_v v'$ si $dN(c') = N_u u' + N_v v'$. N_u si N_v sunt in $T_p \mathcal{M}$, deci putem scrie

$$\begin{aligned} N_u &= -L_{11}x_u - L_{21}x_v, \\ N_v &= -L_{12}x_u - L_{22}x_v. \end{aligned} \quad (\text{ecuatiile lui Weingarten})$$

Functiile L_{ij} definesc un endomorfism simetric L al lui $T_p \mathcal{M}$. L se numeste **operatorul Weingarten**. Obtinem $dN(c') = (-L_{11}u' + L_{12}v')x_u + (L_{21}u' + L_{22}v')x_v$ sau, scris matriceal

$$dN \begin{pmatrix} u' \\ v' \end{pmatrix} = - \begin{pmatrix} L_{11} & L_{12} \\ L_{21} & L_{22} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u' \\ v' \end{pmatrix}$$

de unde se deduce ca, in baza $\{x_u, x_v\}$, dN este dat de matricea operatorului Weingarten ³.

Prin urmare, putem scrie a doua forma fundamentala cu ajutorul operatorului Weingarten:

$$\Pi(v_p, w_p) = \langle Lv_p, w_p \rangle.$$

Definitie: A treia forma fundamentala a unei suprafete $\mathcal{M} \subset \mathbb{R}^3$ in punctul p este data de aplicatia biliniara $\Pi(v_p, w_p) = \langle Lv_p, Lw_p \rangle \forall v_p, w_p \in T_p \mathcal{M}$.

² dN_p masoara cum se modifica N din $N(p)$ intr-o vecinatate a lui p . In cazul curbelor, aceasta masura era data de un numar, curbura. In cazul suprafetelor, se caracterizeaza cu ajutorul unei aplicatii liniare.

³ Completari asupra operatorului Weingarten sunt prezentate in **Anexa 1**.

Definitie: Fie \mathcal{M} suprafata regulata in \mathbb{R}^3 , $v_p \in T_p\mathcal{M}$. Atunci functia $k_n: T_p\mathcal{M} \rightarrow \mathbb{R}$ definita prin $k_n(v_p) = \frac{II(v_p, v_p)}{I(v_p, v_p)}$ $\forall v_p \neq 0$ si $k_n(0)=0$ se numeste **curbura normala**.

Observatii:

1. Daca $v_p \in T_p\mathcal{M}$ astfel incat $\|v_p\|=1$, atunci $k_n(v_p)=II(v_p, v_p)$.
2. Fie $c:I \rightarrow \mathcal{M}$ o curba parametrizata canonic ($\|c'(t)\|=1 \quad \forall t \in I$) din suprafata $\mathcal{M} \subset \mathbb{R}^3$, $p \in c, \{t,n,b\}$ reperul Frenet al curbei c (n vectorul normal principal in punctul p), N normala Gauss, k curbura lui c in p . Atunci curbura normala a curbei $c \subset \mathcal{M}$ in p este $k_n=k \cos(n, N)$.⁴
3. **Demonstratie.** Aratam mai intai ca $\langle c'', N \rangle = II(c', c')$. Daca $c(t) \in \mathcal{M} \quad \forall t \in I$, vectorul viteza c' este mereu tangent la suprafata \mathcal{M} , de cunde $\langle c', N \rangle = 0$. Daca diferentiem, avem $\langle c'', N \rangle + \langle c', dN \rangle = 0$, $\langle c'', N \rangle = -\langle dN, c' \rangle = II(c', c')$. Alegand in definitie $v_p=c'$, avem $k_n=II(c', c')=\langle c'', N \rangle$ (tocmai am aratat) si, folosind prima formula a lui Frenet ($T'(s)=k(s)n(s)$) avem $k_n=\langle c'', N \rangle=\langle kn, N \rangle=k\langle n, N \rangle=k \cos(n, N)$.
3. $k_n(u_p)=\pm k(\gamma)$, unde γ este curba canonic parametrizata obtinuta prin intersectia suprafetei \mathcal{M} cu planul determinat de $v_p \in T_p\mathcal{M}$ si $N(p)$ si $\|u_p\|=1$.

Definitie: O curba $c:I \rightarrow \mathcal{M}$ se numeste **(linie) asimptotica** daca curbura sa normala se anuleaza in directia c' : $k_n(c'(t))=0 \quad \forall t \in I$.

Fie $x:U \rightarrow \mathcal{M}$ parametrizare locala, $\gamma:I \rightarrow \mathcal{M}$ curba pe suprafata, $Im \gamma \subset h(U)$, γ parametrizata canonic. Fie $\{t,n,b\}$ reperul Frenet al curbei γ si N normala Gauss.

Definitie: Se numeste **geodezica** pe suprafata o curba canonic parametrizata γ pentru care **curbura geodezica** $k_g = \langle \gamma'', N \times t \rangle$ se anuleaza in fiecare punct al curbei γ .

Observatii:

1. Produsul vectorial din definitia geodezicei se noteaza $I=N \times t$ si se numeste **normala intrinseca** a curbei γ .
2. γ este geodezica daca si numai daca γ'' este normal la suprafata in orice punct al curbei γ , adica γ'' este coliniar cu N .

Pentru fiecare $p \in \mathcal{M}$ exista o baza ortonormala $\{e_1, e_2\}$ a lui $T_p\mathcal{M}$ astfel incat $dN_p(e_1)=-k_1 e_1$, $dN_p(e_2)=-k_2 e_2$. Mai mult, k_1, k_2 ($k_1 \geq k_2$) reprezinta valorea maxima si minima a curburii normale, iar $e_1, e_2 \in T_p\mathcal{M}$ sunt vectorii pentru care apar aceste valori extreme. Totodata, k_1 si k_2 reprezinta valorile proprii ale operatorului Weingarten⁵.

⁴ Cu alte cuvinte, k_n este lungimea proiectiei vectorului kn pe normala la suprafata in punctul p cu semnul dat de orientarea lui N .

⁵ Completari asupra acestor aspecte pot fi gasite in **Anexa 1**

Definitie: Valorile k_1 si k_2 sunt numite **curburile principale** in punctul $p \in \mathcal{M}$. Vectorii unitari $e_1, e_2 \in T_p \mathcal{M}$ se numesc **vectorii principali (directiile principale)**.

Definitie: O curba $c: I \rightarrow \mathcal{M}$ se numeste **curba principala (linie de curbura)** daca si numai daca vectorul viteza c' este vector principal al operatorului Weingarten; adica $Lc' = k_i c'$, unde k_i este o curbura principala.

Definitie: Fie \mathcal{M} suprafata regulata in \mathbb{R}^3 , $p \in \mathcal{M}$. Determinantul matricii aplicatiei $dN_p: T_p \mathcal{M} \rightarrow T_p \mathcal{M}$ se numeste **curbura Gauss K** a suprafetei \mathcal{M} in punctul p , iar urma aceleiasi matrici, luata pe jumata si cu semn schimbat poarta numele de **curbura medie H** a lui \mathcal{M} in punctul p .

Exprimand definitia cu ajutorul curburilor principale, putem scrie:

$$K = k_1 k_2, \quad H = \frac{k_1 + k_2}{2}.$$

CAPITOLUL II. Suprafete minimale

Definitie. Exemple

Definitie: O *suprafata* regulata parametrizata se numeste *minimala* daca curbura sa medie este nula⁶.

O suprafata regulata $\mathcal{M} \subset \mathbb{R}^3$ este minimala daca pentru fiecare parametrizare a sa este minimala.

O intrelegere mai intuitiva a unei suprafete minimale este aceea de suprafata de arie minima printre cele avand aceeasi curba de contur. Vom arata in Cap. III, cu ajutorul notiunii de *variatie normala*, ca aceste doua definitii coincid.

II.1. Suprafata Enneper

Definita prin

$$x(u, v) = \left(u - \frac{u^3}{3} + uv^2, -v + \frac{v^3}{3} - vu^2, u^2 - v^2 \right),$$

este una dintre suprafetele cu cele mai simple definitii, dar cu o trasatura interesanta: autointersectiile.

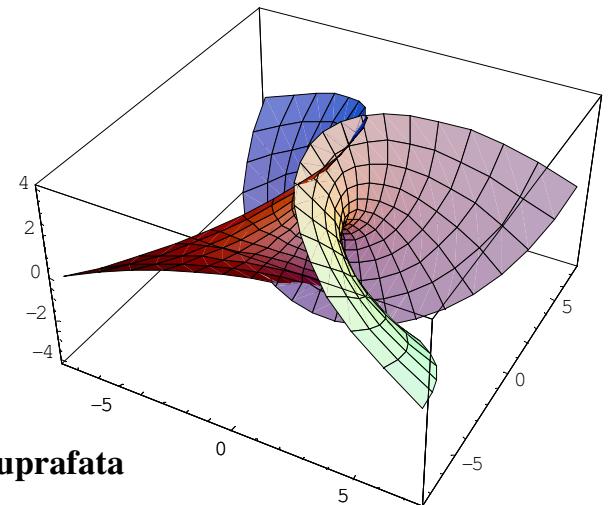

Fig. II.1.1.a. Suprafata

⁶ Prima definitie a suprafetelor minimale (Lagrange, 1760).

Importanta suprafetelor minimale a fost reliefata de fizicianul belgian Joseph Antoine Ferdinand Plateau (1801-1883). In experimentele sale a format suprafete minimale prin scufundarea unor fire(sub forma de curbe in spatiu) in solutie de sapun si glicerina. Problema lui Plateau este aceea de determina suprafete minimale printre o curba data.

Observatii:

1. Daca se modifica (u,v) in $(-v,u)$, atunci (x,y,z) se va schimba in $(-y,x,-z)$, realizandu-se astfel o rotatie cu $\pi/2$ in jurul axei Oz urmata de o simetrie fata de planul xOy . Suprafata ramane invarianta la aceasta compunere de transformari.
2. Prin transformarile $(x,y,z) \rightarrow (x,-y,z)$ si $(x,y,z) \rightarrow (-x,y,z)$ suprafata Enneper ramane invarianta. Cu alte cuvinte, ea este simetrica fata de planele xOz si yOz .
3. Rotatia cu $\pi/2$ in jurul axei Oz se obtine schimbarea (x,y,z) in $(y,-x,z)$ – Fig.II.2. (iar rotatia cu unghiul $-\pi/2$ prin $(x,y,z) \rightarrow (y,x,z)$). Fiind simetrica fata de planul xOz , prin rotatia cu $\pi/2$ sau $-\pi/2$ suprafata va avea aceeasi reprezentare grafica).

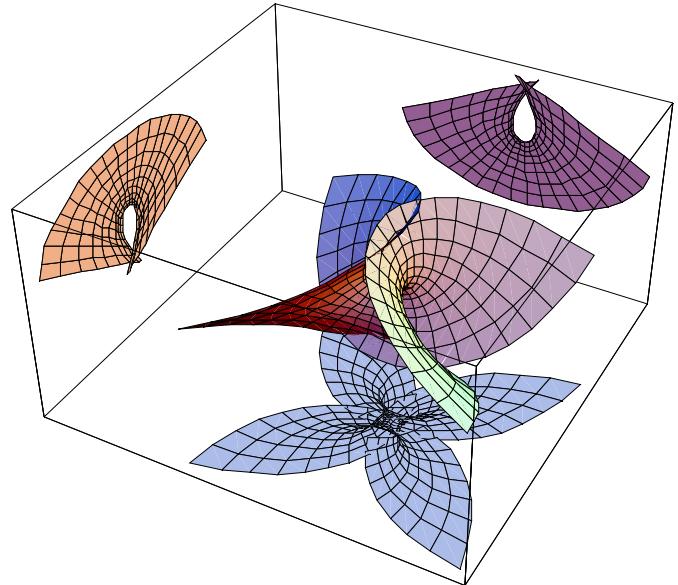

Fig. II.1.1.b. Suprafata

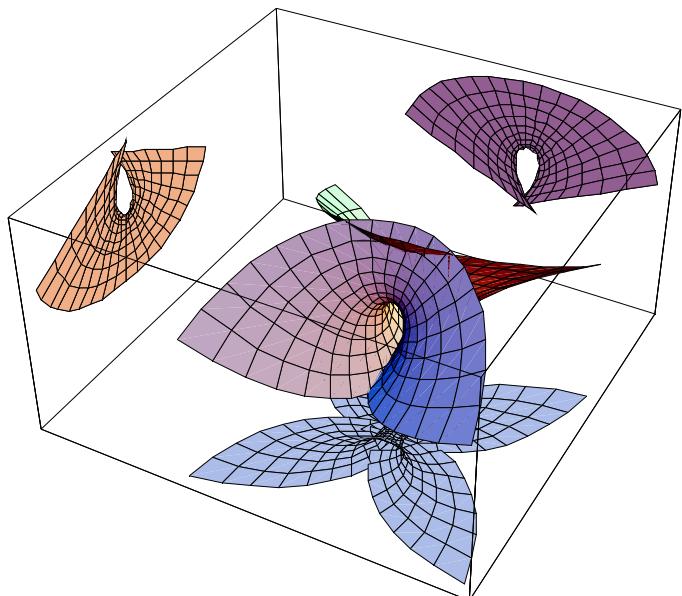
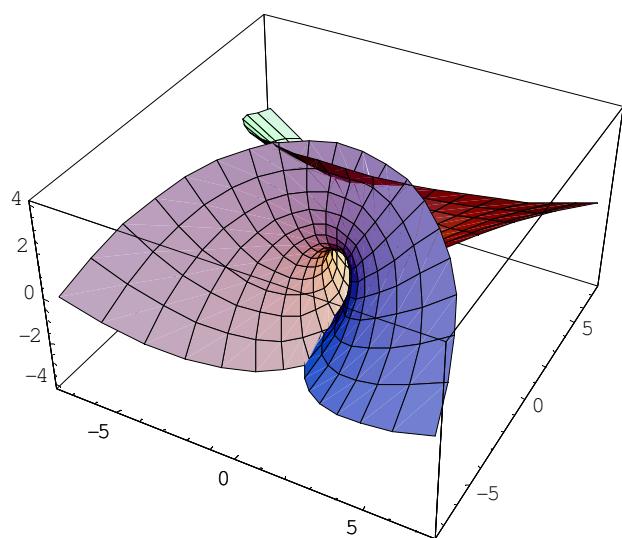

Fig. II.1.2. Rotatie cu $\pi/2$ in jurul axei Oz

Propozitia II.1.

Suprafata Enneper are autointersectii.

Demonstratie. Consideram $u = \rho \cos \theta$, $v = \rho \sin \theta$ si in acest caz vom scrie

$$\begin{aligned} x(\rho, \theta) &= \left(\rho \cos \theta - \frac{\rho^3}{3} \cos^3 \theta + \rho^3 \cos \theta \sin \theta, \rho \sin \theta + \frac{\rho^3}{3} \sin^3 \theta - \rho^2 \sin \theta \cos^2 \theta, \rho^2 \cos^2 \theta - \rho^2 \sin^2 \theta \right) = \\ &= \left(\rho \cos \theta - \frac{\rho^3}{3} \cos \theta (\cos^2 \theta - 3 \sin^2 \theta), \rho \sin \theta + \frac{\rho^3}{3} \sin \theta (\sin^2 \theta - 3 \cos^2 \theta), \rho^2 \cos(2\theta) \right). \end{aligned}$$

Cum

$$\begin{aligned} \cos \theta (\cos^2 \theta - 3 \sin^2 \theta) &= \cos \theta [(\cos^2 \theta - \sin^2 \theta) - 2 \sin^2 \theta] = \cos \theta \cos(2\theta) - 2(\cos \theta \sin \theta) \sin \theta = \\ &= \frac{1}{2}(\cos(3\theta) + \cos(-\theta)) + \sin(2\theta) \sin \theta = \frac{1}{2}(\cos(3\theta) + \cos \theta) + \frac{1}{2}(\cos(3\theta) - \cos \theta) = \cos(3\theta), \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \sin \theta (\sin^2 \theta - 3 \cos^2 \theta) &= \sin \theta [(\sin^2 \theta - \cos^2 \theta) - 2 \cos^2 \theta] = -\sin \theta \cos(2\theta) - 2(\sin \theta \cos \theta) \cos \theta = \\ &= \frac{1}{2}(\sin(3\theta) - \sin(-\theta)) - \sin(2\theta) \cos \theta = \frac{1}{2}(\sin(3\theta) + \sin \theta) - \frac{1}{2}(\sin(3\theta) - \sin \theta) = \sin(3\theta), \end{aligned}$$

$$x(\rho, \theta) = \left(\rho \cos \theta - \frac{\rho^3}{3} \cos(3\theta), \rho \sin \theta - \frac{\rho^3}{3} \sin(3\theta), \rho^2 \cos(2\theta) \right).$$

Daca $x(\rho_1, \theta_1) = x(\rho_2, \theta_2)$ (adica, in coordonate: $(x_1, y_1, z_1) = (x_2, y_2, z_2)$), prin calcule obtinem:

$$\begin{aligned} x_1^2 + y_1^2 &= \left(\rho_1 \cos \theta_1 - \frac{\rho_1^3}{3} \cos(3\theta_1) \right)^2 + \left(\rho_1 \sin \theta_1 + \frac{\rho_1^3}{3} \sin(3\theta_1) \right)^2 = \\ &= \rho_1^2 \cos^2 \theta_1 + \frac{\rho_1^6}{9} \cos^2 3\theta_1 - 2 \frac{\rho_1^4}{3} \cos \theta_1 \cos(3\theta_1) + \rho_1^2 \sin^2 \theta_1 + \frac{\rho_1^6}{9} \sin^2 3\theta_1 - 2 \frac{\rho_1^4}{3} \sin \theta_1 \sin(3\theta_1) \\ &= \rho_1^2 (\cos^2 \theta_1 + \sin^2 \theta_1) + \frac{\rho_1^6}{9} (\cos^2 3\theta_1 + \sin^2 3\theta_1) - 2 \frac{\rho_1^4}{3} (\cos \theta_1 \cos(3\theta_1) - \sin \theta_1 \sin(3\theta_1)) = \\ &= \rho_1^2 + \frac{\rho_1^6}{9} - 2 \frac{\rho_1^4}{3} \cos(4\theta_1) = \left(\rho_1 + \frac{\rho_1^3}{3} \right)^2 - \frac{4}{3} (\rho_1^2 \cos(2\theta_1))^2 = \\ &= \left(\rho_2 + \frac{\rho_2^3}{3} \right)^2 - \frac{4}{3} (\rho_2^2 \cos(2\theta_2))^2 = x_2^2 + y_2^2. \end{aligned}$$

Din $\rho_1^2 \cos(2\theta_1) = \rho_2^2 \cos(2\theta_2)$ ($z_1 = z_2$) si calculele efectuate anterior rezulta ca $\left(\rho_2 + \frac{\rho_2^3}{3} \right)^2 = \left(\rho_2 + \frac{\rho_2^3}{3} \right)^2$, care implica $\rho_1 = \rho_2$ si, imediat, $\cos(2\theta_1) = \cos(2\theta_2)$.

Pentru $\theta_1 = 2\pi - \theta_2$, inlocuind in $y_1 = y_2$ avem ca $\rho_1 \sin \theta_1 + \frac{\rho_1^3}{3} \sin(3\theta_1) = \rho_1 \sin(2\pi - \theta_1) + \frac{\rho_1^3}{3} \sin(3(2\pi - \theta_1))$, deci $y = -y$, de unde $y = 0$; deci punctele (ρ_1, θ_1) si (ρ_2, θ_2) apartin curbei $\sin \theta_1 + \frac{\rho_1^2}{3} \sin(3\theta_1) = 0$. Este evident ca pentru fiecare punct (ρ, θ) apartinand acestei曲, punctul $(\rho, 2\pi - \theta)$ de asemenea apartine curbei.

Deci, intersectia suprafetei Enneper cu planul xOz ($y = 0$) este o curba prin care suprafata se intersecteaza cu ea insasi.

Analog (se alege $\theta_1 = \pi - \theta_2$ in egalitatea $x_1 = x_2$) se arata ca intersectia suprafetei cu planul yOz ($x = 0$) este o curba de autointersectie. Acestea sunt singurele autointersectii ale suprafetei Enneper.

II.2. Elicoidul

Elicoidul poate fi definit prin parametrizarea standard

$$x(u, v) = (av \cos u, av \sin u, bu)$$

sau prin reparametrizarea

$$x(u, v) = (b \sinh v \cos u, b \sinh v \sin u, bu), \\ 0 < u < 2\pi, -\infty < v < \infty.$$

Considerand o elice data de

$$x(u, v) = (\cos u, \sin u, bu),$$

putem desena prin fiecare punct al elicei o linie paralela cu planul xOy care intersecteaza axa Oz . Suprafata generata de aceste drepte este elicoidul.

Definitie: O *familie 1-parametru de (linii) drepte* $\{ \alpha(t), w(t) \}$ este o corespondenta care atribuie fiecarui $t \in I$ un punct $\alpha(t) \in \mathbb{R}^3$ si un vector $w(t) \in \mathbb{R}^3$, $w(t) \neq 0$, atat $\alpha(t)$ cat si $w(t)$ sunt functii diferentierabile de t .

Pentru fiecare $t \in I$, dreapta L_t care trece prin $\alpha(t)$ si este paralela cu $w(t)$ se numeste *dreapta familiei in t*.

Definitie: Fie familia 1-parametru de drepte $\{ \alpha(t), w(t) \}$. Suprafata parametrizata $x(t, v) = \alpha(t) + vw(t)$, $t \in I$, $v \in \mathbb{R}$ se numeste *suprafata riglata*.

Dreptele L_t se numesc *generatoare*, iar curba $\alpha(t)$ (*dreapta directoare*) a suprafetei x .

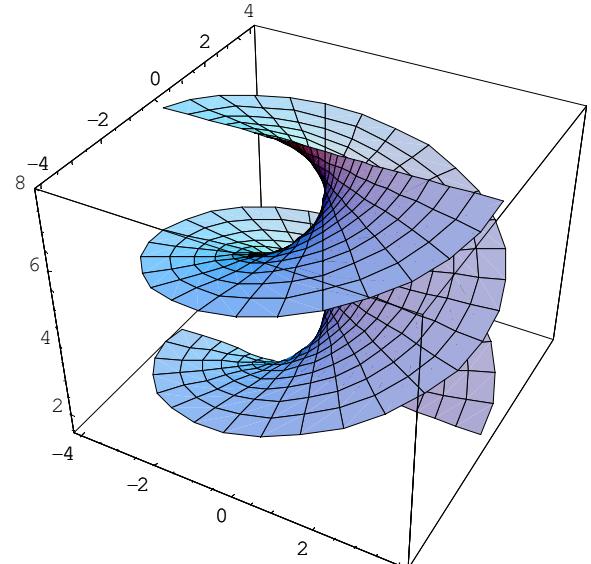

Fig. II.2. Elicoid ($a=1, b=1$)

Teorema II.2.

Elicoidul este singura suprafata minimala care este riglata, excluzand planul.

Pentru a demonstra acest fapt ne vom folosi de urmatoarele rezultate:

Teorema II.3.

Fie o suprafata regulata $\mathcal{M} \subset \mathbb{R}^3$, $c: I \rightarrow \mathcal{M}$ curba regulata, $\{t, n, b\}$ triedrul Frenet, k curbura lui c , N normala Gauss. Atunci c este curba asimptotica daca si numai daca, in fiecare punct $c(t)$, fie $k(t)=0$, fie $\langle n(t), N(t) \rangle = 0$.

Demonstratie. Este evidentă din Observația 2. pentru curbura normală: $k_n = k \cos(n, N)$.

Corolar II.4.

O dreapta continuată într-o suprafata regulată este asimptotică.

Demonstratie. Curbura unei drepte este nula.

Corolar II.5.

Generatoarele unei suprafete riglate $\mathcal{M} \subset \mathbb{R}^3$ sunt curbe asimptotice.

Lema II.6.

Curbura Gauss a unei suprafete riglate \mathcal{M} din \mathbb{R}^3 este nepozitivă în orice punct al suprafetei.

Demonstratie. Fie $x(t, v) = \alpha(t) + v w(t)$ parametrizare a suprafetei riglate \mathcal{M} . Atunci $x_{vv} = 0$, rezulta că

$$g = \langle N, x_{vv} \rangle = 0 \text{ și, folosindu-ne de Teorema 1.1. din Anexa 1, avem } K = \frac{-f^2}{EG - F^2} \leq 0.$$

Teorema II.7. (Osserman)

Fie $\mathcal{M} \subset \mathbb{R}^3$ suprafata minimala regulata, inchisa (ca submultime a lui \mathbb{R}^3) care nu este plana. Atunci imaginea aplicatiei Gauss $N: \mathcal{M} \rightarrow S^2$ este densa în sferă S^2 .

Putem începe acum demonstrația *Teoremei II.2.*

Fie S suprafata minimala regulata, riglata. Presupunem că suprafata nu este plană. Atunci, într-o vecinătate V a suprafetei S curbura Gauss K este strict negativă (*Lema II.6* și observația că, dacă ar fi 0, cum că curbura medie este 0, ar rezulta curburile principale nule, deci S plan, contradictie cu presupunerea facută). Deoarece curbura medie este zero, V este acoperita de două familii de curbe asimptotice care se intersecțează ortogonal. Dat fiind că generatoarele unei suprafete riglate sunt curbe asimptotice (*Corolar II.4*) și suprafata nu este plană, putem alege un punct $q \in V$ astfel încât o curba asimptotica ce trece prin punctul q , să fie normală principale la familia de curbe asimptotice torsionate. Acest fapt se întâmplă dacă și numai dacă curbele torsionate sunt elicis circulare, deci V este o parte de elicoid. Cum torsionea unei elice circulare este constantă, deducem ușor că întreaga suprafata S este o parte de elice, q.e.d. .

II.3. Catenoidul

Catenoidul este dat de

$$x(u,v) = \left(a \cosh\left(\frac{v}{a}\right), a \sin u \cosh\left(\frac{v}{a}\right), v \right),$$

$$0 < u < 2\pi, -\infty < v < \infty,$$

si este suprafata obtinuta prin rotatia catenei

$$c(t) = \left(a \cosh\left(\frac{t}{a}\right), 0, t \right) \text{ in jurul axei } Oz.$$

Definitie: Fie Π un plan in \mathbb{R}^3 , $d \subset \Pi$ dreapta, c o curba situata in planul Π . Suprafata \mathcal{M} rezultata prin rotirea curbei c in jurul dreptei d se numeste **suprafata de rotatie**.

Curba c este numita **curba generatoare (profilul)** suprafetei \mathcal{M} , iar dreapta d **axa de rotatie** a lui \mathcal{M} .

Pentru simplitate, se alege planul Π ca fiind planul xOz , Oz axa de rotatie, curba $c : (a,b) \rightarrow \mathbb{R}^3$ parametrizata, regulata, simpla (fara autointersectii) situata in planul xOz , $c(t) = (\varphi(t), 0, \psi(t))$, $\varphi > 0$ $\forall t \in (a,b)$ (pentru a nu se intersecta cu axa Oz) si putem scrie parametrizarea standard a suprafetei de rotatie $x : (0, 2\pi) \times (a, b) \rightarrow \mathbb{R}^3$,

$$x(u, v) = (\varphi(v) \cos u, \varphi(v) \sin u, \psi(v)).$$

Teorema II.8.

Catenoidul este singura suprafata de rotatie minimala, excluzand planul.

Demonstratie. Fie \mathcal{M} suprafata generata prin rotirea curbei $c(t) = (\varphi(t), 0, \psi(t))$ in jurul axei Ox .

Există trei cazuri.

Cazul 1: ψ' este functia identic nula, rezulta ca ψ este constanta, deci curba c este o dreapta paralela sau confundata (pentru ψ nula) cu axa Ox . Asadar \mathcal{M} va fi un plan paralel cu planul xOy .

Cazul 2: ψ' nu este nula in niciun punct. ψ fiind inversabila, are inversa ψ^{-1} .

Definim curba $\tilde{c}(t) = c(\psi^{-1}(t)) = (f(t), 0, t)$, unde $f = \varphi \circ \psi^{-1}$ si vom avea acum $x(u, v) = (h(v) \cos u, h(v) \sin u, v)$. Deoarece \tilde{c} este o reparametrizare a curbei c si cum orice reparametrizare a unei curbe are aceeasi imagine geometrica cu a curbei initiale, \tilde{c} genereaza prin rotatie tot suprafata \mathcal{M} . Deci, este suficient sa aratam ca suprafata $x(u, v) = (h(v) \cos u, h(v) \sin u, v)$ este o parte de catenoid.

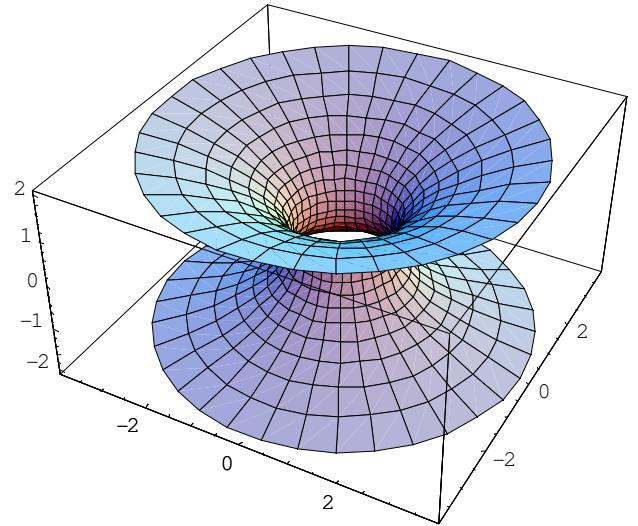

Fig. II.3. Catenoid ($a=1$)

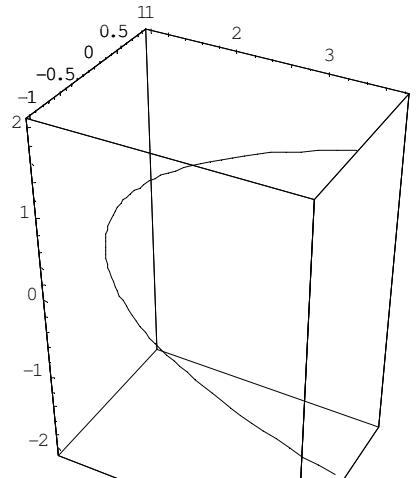

Fig. II.4. Catenă ($a=1$)

Curburile principale ale suprafetei⁷ \mathcal{M} sunt

$$k_1 = -\frac{h''}{(h'^2+1)^{3/2}}, \quad k_2 = \frac{1}{h\sqrt{h'^2+1}}$$

\mathcal{M} fiind suprafata minimala, $H = -\frac{h''}{((h')^2+1)^{3/2}} + \frac{1}{h\sqrt{(h')^2+1}} = 0$, de unde $h''h = 1+(h')^2$. Pentru

a rezolva aceasta ecuatie diferențiala, scriem $\frac{2h'h''}{1+(h')^2} = \frac{2h'}{h}$. Notand $z = 1+(h')^2$, ecuatiua se scrie

$\frac{z'}{z} = \frac{2h'}{h}$. Prin integrare obtinem $\ln z = 2\ln h + c = \ln(h^2) - \ln(k^2) = \ln\left(\frac{h}{k}\right)^2$, $c, k \in \mathbb{R}$. Revenind la

notatiile initiale avem $\ln(1+(h')^2) = \ln\left(\frac{h}{k}\right)^2$, rezultand $1+(h')^2 = \left(\frac{h}{k}\right)^2$, altfel scris

$\frac{h'/c}{\sqrt{(h/c)^2-1}} = \frac{1}{c}$, care prin integrare devine $\cosh^{-1}\left(\frac{h}{c}\right) = \frac{v}{c} + b$ cu solutiile $h(v) = c \cosh\left(\frac{v}{c} + b\right)$,

deci \mathcal{M} este o parte de catenoid.

Cazul 3: ψ' este nula in anumite puncte si nenula in altele. Dar acest caz nu poate sa apară. Sa presupunem, de exemplu, ca există un punct v_0 pentru care $\psi'(v_0)=0$, dar $\psi'(v) > 0$ pentru $v < v_0$. Din *Cazul 2*, curba generatoare pentru $v < v_0$ este o catena cu unghiul de inclinatie dat de φ'/ψ' . Deci, $\psi'(v_0)=0$ implica faptul ca unghiul de inclinatie devine infinit in v_0 , ceea ce este imposibil deoarece curba generatoare este graficul functiei \cosh .

II.4. Parametrizari Monge. Suprafata Scherk

Definitie: Fie $h:U \rightarrow \mathbb{R}$ diferentiabila, $U \subset \mathbb{R}^2$ deschisa si suprafata data de graficul functiei $h: G_h = \mathcal{M} = \{(x, y, h(x, y)) \mid (x, y) \in U\}$. Suprafata \mathcal{M} se poate acoperi cu o singura hartă a carei parametrizare este $x:U \rightarrow \mathcal{M}$, $x(u, v) = (u, v, h(u, v))$ (**parametrizare Monge**).

Calculele efectuate in Anexa 2 ne ajuta sa dam urmatoarea lema.

Lema II.9.

O parametrizare Monge $x(u, v) = (u, v, h(u, v))$ este suprafata minimala daca si numai daca $(1+h_v^2)h_{uu} - 2h_u h_v h_{uv} + (1+h_u^2)h_{vv} = 0$.

Un exemplu de suprafata minimala data de o parametrizare Monge este suprafata Scherk, in care parametrizarea este de forma $x(u, v) = (u, v, f(u) + g(v))$. Teorema urmatoare ne va ajuta sa definim suprafata Scherk.

⁷Anexa 2

Teorema II.10.

Daca o parametrizare Monge $x:U \rightarrow \mathcal{M}$, $x(u,v) = (u, v, f(u) + g(v))$ este suprafata minimala, atunci \mathcal{M} este parte a unui plan sau exista o constanta nenula a astfel incat

$$f(u) = -\frac{1}{a} \log \cos(au), \quad g(v) = \frac{1}{a} \log \cos(av).$$

Demonstratie. Fie $h(u,v) = f(u) + g(v)$. Atunci $h_u = f'(u)$, $h_v = g'(v)$, $h_{uu} = f''(u)$, $h_{uv} = 0$, $h_{vv} = g''(v)$. \mathcal{M} este suprafata minimala si, folosind Lema II.9. obtinem $(1+(g'(v))^2)f''(u)+(1+(f'(u))^2)g''(v)=0$, care se poate scrie sub forma $\frac{f''(u)}{1+(f'(u))^2} = \frac{-g''(v)}{1+(g'(v))^2}$,

u si v fiind variabile independente, cei doi membri ai ultimei egalitati sunt egali cu o constanta a .

Cazul 1: Daca $a=0$ atunci f si g sunt liniare, deci \mathcal{M} este parte a unui plan.

Cazul 2: Daca $a \neq 0$, prin rezolvarea ecuatiilor diferențiale $\frac{f''(u)}{1+(f'(u))^2} = a$, $\frac{-g''(v)}{1+(g'(v))^2} = a$ vom obtine f si g din concluzia teoremei.

Folosind teorema anterioara definim **suprafata minimala Scherk** prin

$$x(u,v) = \left(u, v, \frac{1}{a} \log \left(\frac{\cos(av)}{\cos(au)} \right) \right).$$

Pentru simplitate, vom considera in cele ce urmeaza $a=1$.

Suprafata Scherk este bine definita pe multimea $\mathcal{P} = \{(u,v) \mid \cos u \cos v > 0\}$. Multimea \mathcal{P} poate fi privita drept patratele negre ale unei table de sah infinita cu liniile ce delimitaaza patratele de forma

$\{(m\pi + \frac{\pi}{2}, n\pi + \frac{\pi}{2}) \mid m, n \in \mathbb{Z}\}$. Putem considera $\mathcal{Q}(m,n) = \{(x,y) \mid m\pi - \frac{\pi}{2} < x < m\pi + \frac{\pi}{2}, n\pi - \frac{\pi}{2} < y < n\pi + \frac{\pi}{2}\}$, patrat pe care il putem colora cu negru cand $m+n$ par si cu alb cand $m+n$ impar (Fig. II.10.). Astfel, $\mathcal{P} = \bigcup \{\mathcal{Q}(m,n) \mid m, n \text{ intregi cu } m+n \text{ par}\}$. Este usor de observat ca, $\forall u, v \in \mathbb{R}$, $\forall m, n \in \mathbb{Z}$ $x(u+2m\pi, v+2n\pi) = x(u, v)$. Deci, o parte a suprafetei Scherk definita pe un patrat negru $\mathcal{Q}(m,n)$ este translatie a partii din patratul $\mathcal{Q}(0,0)$. O astfel de parte apare in Fig.II.5..

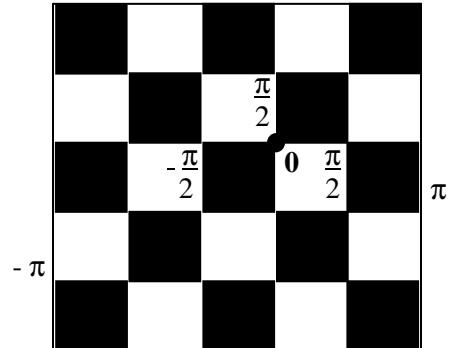

Fig. II.5.

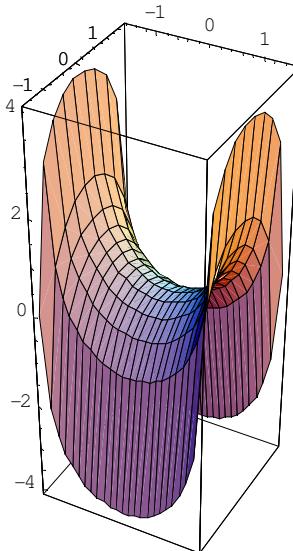
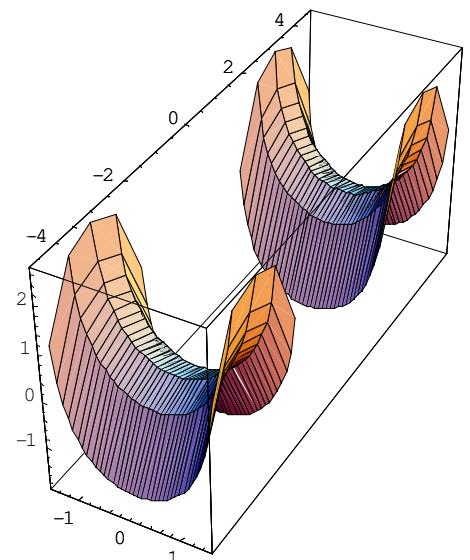

Fig. II.6. Suprafata Scherk

II.5. Suprafata Henneberg

Este definită de parametrizarea

$$x(u,v) = \left(2shu \cos v - \frac{2}{3} sh(3u) \cos(3v), 2shu \sin v + \frac{2}{3} sh(3u) \sin(3v), 2ch(2u) \cos(2v) \right).$$

Observații:

1. Suprafata Henneberg este regulată, cu excepția punctelor de forma $\left(0, \frac{n\pi}{2} \right)$, $n \in \mathbf{Z}$.
2. Suprafata este simetrică față de planul xOz (ramane invarianta la transformarea $(x,y,z) \rightarrow (x,-y,z)$).
3. Deoarece $x(u,v) = x(-u,v+\pi)$, pentru orice portiune U din jumătatea dreaptă a planului, $\{ (u,v) \mid v > 0 \}$ există o portiune U' din jumătatea stângă $\{ (u,v) \mid v < 0 \}$ care au aceeași imagine prin x . Dar normala Gauss indeplinește condiția $N(u,v) = -N(-u,v+\pi)$, deci $x(U)$ și $x(U')$ au orientări opuse.

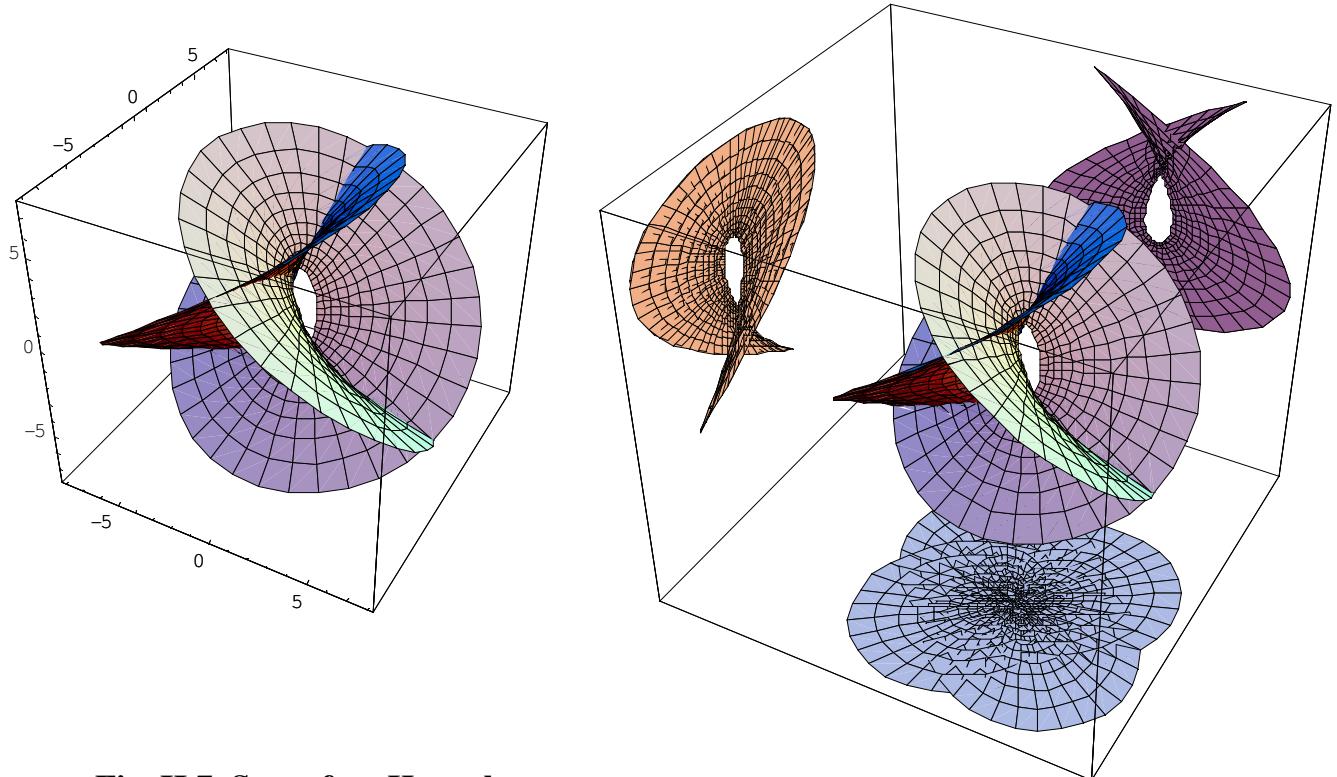

Fig. II.7. Suprafata Henneberg

II.6. Suprafata Catalan

O problema în teoria suprafaciilor minime este aceea de a determina o suprafață care conține o curba dată ca geodezică, curba asymptotica sau curba principala.

Suprafata Catalan este definită prin

$$x(u, v) = a \left(u - \sin u \operatorname{ch} v, 1 - \cos u \operatorname{ch} v, -4 \sin \frac{u}{2} \operatorname{sh} \frac{v}{2} \right)$$

și conține o reparametrizare a unei cicloide ($c(t) = a(t - \sin t, 1 - \cos t)$, $t \in \mathbb{R}$) ca și geodezică ($u \rightarrow x(u, 0)$ este o cicloïdă).

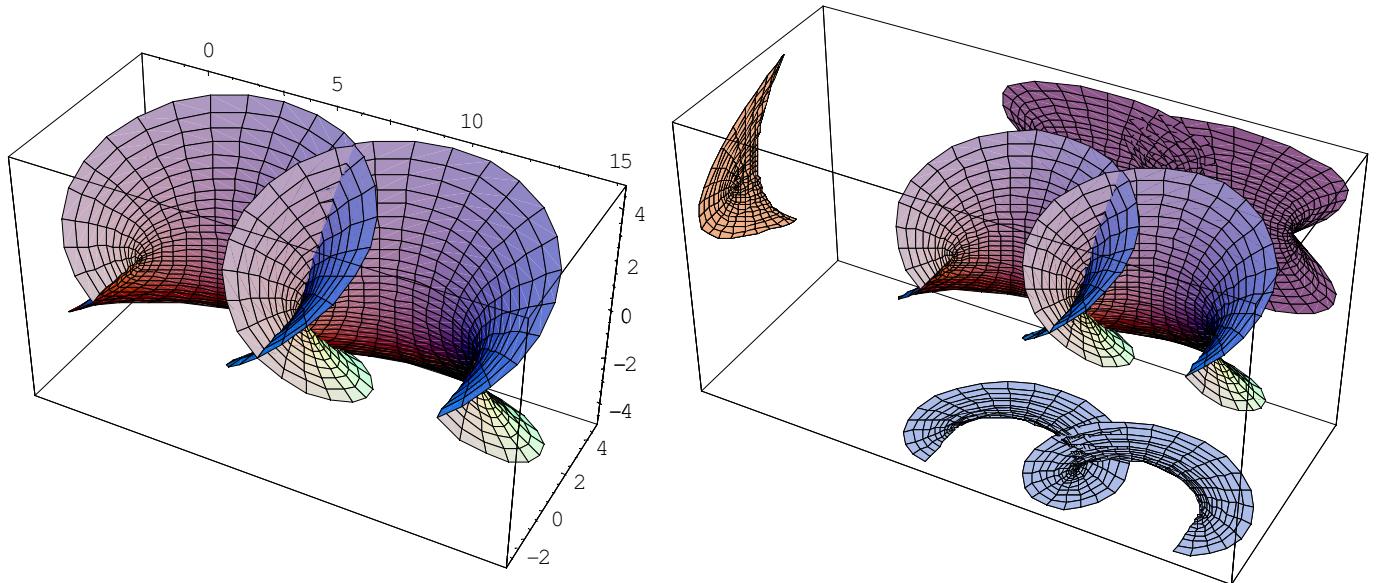

Fig. II.8. Suprafata Catalan ($a=1$)

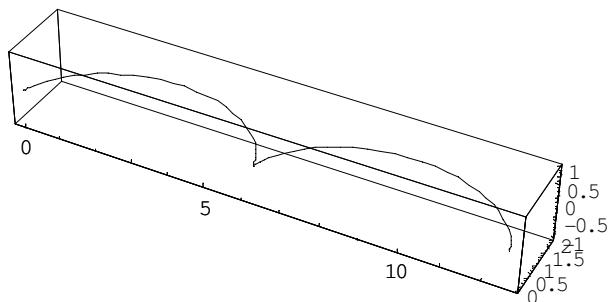

Fig. II.9. Cicloïda
 $u \rightarrow x(u, 0)$, ($a=1$)

CAPITOLUL III. Variatia normala

In capitolul anterior suprafata minimala a fost definita ca fiind o suprafata regulata a carei curbura medie se anuleaza in orice punct. Cu ajutorul noțiunii de *variatie normala* se va putea da o intrepretare mai intuitiva, explicandu-se, astfel, folosirea cuvantului „*minimal*” pentru astfel de suprafete.

Fie $U \subset \mathbb{R}^2$ multime deschisa, $\mathcal{M} \subset \mathbb{R}^3$ suprafata diferențiabila.

Fie (x, U) parametrizare, $x: U \rightarrow \mathcal{M}$.

Definitie: Fie $D \subset U$ domeniu, $h: D \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ aplicatie diferențiabila și $\varepsilon > 0$. Numim *variatia normala* a lui $x(D)$ determinata de h aplicatia $\varphi: D \times (-\varepsilon, \varepsilon) \rightarrow \mathbb{R}^3$, $\varphi(u, v, t) = x(u, v) + th(\bar{u}, v)N(u, v)$.

Pentru $t \in (-\varepsilon, \varepsilon)$ fixat, aplicatia $x^t: D \rightarrow \mathbb{R}^3$, $x^t(u, v) = \varphi(u, v, t)$ este suprafata.

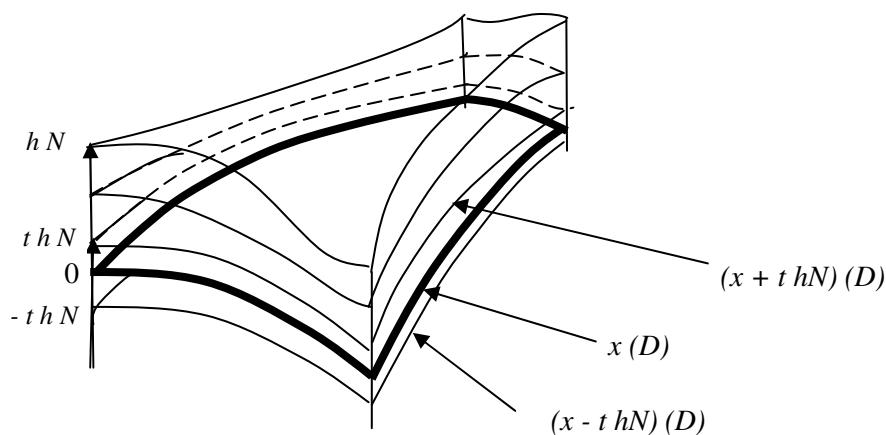

Fig. III.1. Variatia normala a lui $x(D)$

Definitie: Fie $R \subset x(U)$ domeniu. Numarul pozitiv

$$A(R) = \iint_{x^{-1}(R)} \sqrt{EG - F^2} dudv = \iint_{x^{-1}(R)} \sqrt{\det I} dudv$$

unde I reprezinta matricea coeficientilor primei forme fundamentale E, F, G , se numeste **aria** portiunii de suprafata R .

Observatie:

Avem, in general, relatia $\|u\|^2 \|v\|^2 = \|u \times v\|^2 + \langle u, v \rangle^2$, de unde
 $\|u \times v\|^2 = \|u\|^2 \|v\|^2 - \langle u, v \rangle^2$, $\|u \times v\| = \sqrt{\langle u, u \rangle \langle v, v \rangle - \langle u, v \rangle^2}$.

Atunci $\|x_u \times x_v\| = \sqrt{\langle x_u, x_u \rangle \langle x_v, x_v \rangle - \langle x_u, x_v \rangle^2} = \sqrt{EG - F^2}$. Astfel, aria portiunii de suprafata R se mai poate scrie $A(R) = \iint_{x^{-1}(R)} \|x_u \times x_v\| dudv$.

Fie $E(t), F(t), G(t)$ coeficientii primei forme fundamentale ale suprafetei x^t :
 $E(t) = \langle x_u^t, x_u^t \rangle$, $F(t) = \langle x_u^t, x_v^t \rangle$, $G(t) = \langle x_v^t, x_v^t \rangle$ (observam ca $E(0)=E$, $F(0)=F$, $G(0)=G$).

Fie $D \subset U$ inchisa. Atunci aria portiunii de suprafata $x^t(D)$ este data de

$$A(t) = A(x^t(D)) = \iint_D \sqrt{E(t)G(t) - F(t)^2} dudv.$$

Lema III.1.

Fie $D \subset U$ domeniu, $A(t)$ aria suprafetei $x^t(D)$ (definita anterior) si H curbura medie a suprafetei M .

Atunci $A'(0) = -2 \iint_D hH \sqrt{EG - F^2} dudv$.

Demonstratie. Din definitie $x^t(u, v) = x(u, v) + t h(u, v) N(u, v)$ si diferențiind în raport cu u si v obținem:

$$\begin{aligned} x_u^t &= x_u + t h_u N + t h N_u \\ x_v^t &= x_v + t h_v N + t h N_v \end{aligned}$$

Coefficientii primei forme fundamentale ale suprafetei x^t sunt:

$$\begin{aligned} E(t) &= \langle x_u^t, x_u^t \rangle = \langle x_u + t h_u N + t h N_u, x_u + t h_u N + t h N_u \rangle \\ &= \langle x_u, x_u \rangle + 2t h \langle x_u, N_u \rangle + t^2 (h_u)^2 + t^2 h^2 \langle N_u, N_u \rangle \\ &= E - 2t h e + t^2 [(h_u)^2 + h^2 \langle N_u, N_u \rangle] \\ &= E - 2t h e + O(t^2), \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} F(t) &= \langle x_u^t, x_v^t \rangle = \langle x_u + t h_u N + t h N_u, x_v + t h_v N + t h N_v \rangle \\ &= \langle x_u, x_v \rangle + 2t h \langle x_u, N_v \rangle + t^2 h_u h_v + t^2 h^2 \langle N_u, N_v \rangle \\ &= F - 2t h f + t^2 [h_u h_v + h^2 \langle N_u, N_v \rangle] \\ &= F - 2t h f + O(t^2), \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} G(t) &= \langle x_v^t, x_v^t \rangle = \langle x_v + t h_v N + t h N_v, x_v + t h_v N + t h N_v \rangle \\ &= \langle x_v, x_v \rangle + 2t h \langle x_v, N_v \rangle + t^2 (h_v)^2 + t^2 h^2 \langle N_v, N_v \rangle \\ &= G - 2t h g + t^2 [(h_v)^2 + h^2 \langle N_v, N_v \rangle] \\ &= G - 2t h g + O(t^2). \end{aligned}$$

Din calculele efectuate anterior rezulta

$$\begin{aligned} E(t)G(t) - F(t)^2 &= \{ E - 2t h e + O(t^2) \} \{ G - 2t h g + O(t^2) \} - \{ F - 2t h f + O(t^2) \}^2 = \\ &= EG - F^2 - 2t h(Eg - 2Ff + Ge) + O(t^2). \end{aligned}$$

Din Anexa 1-Teorema 1.1., avem $H = \frac{eG - 2fF + gE}{2(EG - F^2)}$, de unde $2(Eg - 2Ff + Ge) = 4H(EG - F^2)$. Prin

inlocuire obtinem ca $E(t)G(t) - F(t)^2 = (EG - F^2)(1 - 4thH) + O(t^2)$, de unde

$$\begin{aligned} \sqrt{E(t)G(t) - F(t)^2} &= \sqrt{(EG - F^2)(1 - 4thH) + O(t^2)} = \sqrt{(EG - F^2)}\sqrt{(1 - 4thH) + O(t^2)} = \\ &= \sqrt{(EG - F^2)}\sqrt{(1 - 4thH) + O(t^2)} = \\ &= \sqrt{(EG - F^2)}\sqrt{(1 - 4thH + 4t^2h^2H^2) - 4t^2h^2H^2 + O(t^2)} = \\ &= \sqrt{(EG - F^2)}(1 - 2thH) + O(t^2). \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Deci } A(t) &= \iint_D \sqrt{E(t)G(t) - F(t)^2} dudv = \iint_D \left(\sqrt{(EG - F^2)}(1 - 2thH) + O(t^2) \right) dudv = \\ &= \iint_D \sqrt{EG - F^2} dudv - 2t \iint_D hH \sqrt{EG - F^2} dudv + O(t^2). \end{aligned}$$

Diferentiind in raport cu t si evaluand expresia in 0 obtinem

$$A'(0) = -2 \iint_D hH \sqrt{EG - F^2} dudv \quad \text{q.e.d.}$$

Teorema III.2.

Fie $U \subset \mathbb{R}^2$ multime deschisa, $x: U \rightarrow \mathbb{R}^3$ o parametrizare a unei suprafete si $D \subset U$ inchisa. Atunci suprafata data de x este minimala daca si numai daca $A'(0) = 0$ pentru orice D si pentru orice variatie normala a lui $x(D)$.

Demonstratie. Implicatia directa: daca x este suprafata minimala, atunci curbura medie H este nula si $A'(0) = 0$ pentru orice D si orice h .

Implicatia inversa: presupunem prin absurd ca x nu este suprafata minimala, deci $\exists q \in D$ astfel incat $H(q) \neq 0$. Fie $h: \rightarrow \mathbb{R}$ astfel incat $h(q) = H(q)$ si h este identic nula in afara unei vecinatati a lui q . Dar, din lema anterioara rezulta ca $A'(0) < 0$, contradictie cu ipoteza. Cum q a fost ales arbitrar, rezulta ca x este suprafata minimala.,q.e.d.

CAPITOLUL IV. Coordonate izoterme

IV.1. Parametrizari izoterme. Transformari conforme

Definitie: Fie $U \subset \mathbb{R}^2$ multime deschisa. Parametrizarea $x: U \rightarrow \mathbb{R}^n$ se numeste **izoterma** daca $\langle x_u, x_v \rangle = \lambda^2$, si $\langle x_u, x_v \rangle = 0$, unde $\lambda: U \rightarrow \mathbb{R}$ este functie diferentiabila numita **functie de scalare**.

Definitie: Fie $\mathcal{M}_1, \mathcal{M}_2$ suprafate diferentiabile. Un difeomorfism $f: \mathcal{M}_1 \rightarrow \mathcal{M}_2$ se numeste **transformare conforma** daca $\langle df_p(v_p), df_p(w_p) \rangle = \lambda^2(p) \langle v_p, w_p \rangle \quad \forall p \in \mathcal{M}_1, v_p, w_p \in T_p \mathcal{M}_1$, unde λ^2 este functie diferentiabila pe \mathcal{M}_1 . \mathcal{M}_1 si \mathcal{M}_2 se numesc **suprafete conforme**.

Fie U vecinata a punctului $p \in \mathcal{M}_1$. Difeomorfismul $f: U \rightarrow \mathcal{M}_2$ se numeste **transformare local conforma** in punctul p daca $\exists V$ vecinata a lui $f(p)$ astfel incat $f: U \rightarrow V$ este transformare conforma. Daca $\forall p \in \mathcal{M}_1$ exista o transformare local conforma in p , suprafetele \mathcal{M}_1 si \mathcal{M}_2 se numesc **suprafete local conforme**.

Observatii:

1. Local conformalitatea este o relatie de echivalenta.
2. Pentru f transformare conforma si $v_p = w_p$ se obtine $\|df_p(v_p)\| = \lambda(p)\|v_p\|$.

Din definitia transformarii conforme se deduce lema urmatoare.

Lema IV.1.

O parametrizare $x: U \rightarrow \mathbb{R}^3$ este izoterma daca si numai daca este conforma vazuta ca aplicatie $x: U \rightarrow x(U)$.

Definitie: Fie $f: U \subset \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ functie diferentiabila. **Laplacianul** functiei f este definit prin

$$\Delta f = \frac{\partial^2 f}{\partial u^2} + \frac{\partial^2 f}{\partial v^2}, \quad (u, v) \in U.$$

Folosind definitia data, vom calcula curbura Gauss si cea medie a unei suprafete izoterme.

Propozitia IV.2.

Curbura Gauss a unei parametrizari izoterme $x:U \rightarrow \mathbb{R}^3$ este $K = \frac{-\Delta \ln \lambda}{\lambda^2}$, iar curbura medie este $H = \frac{e+g}{2\lambda^2}$

Demonstratie. Din definitia parametrizarii izoterme cunoastem ca $F = \langle x_u, x_v \rangle = 0$. Putem aplica

Corolarul 2.4 din Anexa 1.2. si atunci avem formula $K = \frac{-1}{\sqrt{EG}} \left\{ \frac{\partial}{\partial u} \left(\frac{1}{\sqrt{E}} \frac{\partial \sqrt{G}}{\partial u} \right) + \frac{\partial}{\partial v} \left(\frac{1}{\sqrt{G}} \frac{\partial \sqrt{E}}{\partial v} \right) \right\}$,

cu $E = \langle x_u, x_u \rangle = \lambda^2$, $G = \langle x_v, x_v \rangle = \lambda^2$. Inlocuind, va rezulta

$$K = \frac{-1}{\lambda^2} \left\{ \frac{\partial}{\partial u} \left(\frac{1}{\lambda} \frac{\partial \lambda}{\partial u} \right) + \frac{\partial}{\partial v} \left(\frac{1}{\lambda} \frac{\partial \lambda}{\partial v} \right) \right\} = \frac{-1}{\lambda^2} \left\{ \frac{\partial^2}{\partial u^2} \ln \lambda + \frac{\partial^2}{\partial v^2} \ln \lambda \right\} = \frac{-\Delta \ln \lambda}{\lambda^2}.$$

Folosind *Teorema 1.1.din Anexa 1* si cunoscand coeficientii primei forme fundamentale ai unei parametrizari izoterme obtinem $H = \frac{eG - 2fF + gE}{2(EG - F^2)} = \frac{eG + gE}{2EG} = \frac{e+g}{2\lambda^2}$.

Propozitia IV.3.

Fie $x:U \rightarrow \mathbb{R}^3$ parametrizarea izoterma si N normala Gauss a suprafetei. Atunci avem relatia $x_{uu} + x_{vv} = 2\lambda^2 H N$.

Demonstratie. Din definitia parametrizarii izoterme cunoastem ca $\langle x_u, x_u \rangle = \langle x_v, x_v \rangle$ si, diferențiind in raport cu u , respectiv v , obtinem $\langle x_{uu}, x_u \rangle = \langle x_{uv}, x_v \rangle$ si $\langle x_{vv}, x_u \rangle = -\langle x_{vu}, x_v \rangle$, de unde $0 = \langle x_{uu}, x_u \rangle - \langle x_{uv}, x_v \rangle = \langle x_{uu}, x_u \rangle + \langle x_{vv}, x_u \rangle = \langle x_{uu} + x_{vv}, x_u \rangle$. Analog se obtine $\langle x_{uu} + x_{vv}, x_v \rangle = 0$. Rezulta ca $x_{uu} + x_{vv}$ este normal la suprafata \mathcal{M} , deci multiplu de N . Mai exact, folosind propozitia anterioara obtinem $H = \frac{e+g}{2\lambda^2} = \frac{\langle x_{uu} + x_{vv}, N \rangle}{2\lambda^2}$, de unde si concluzia $x_{uu} + x_{vv} = 2\lambda^2 H N$.

Una dintre proprietatile interesante ale suprafetelor minimale este descrisa de urmatorul rezultat.

Lema IV.4.

Fie $x:U \rightarrow \mathbb{R}^3$ parametrizare a suprafetei $\mathcal{M} \subset \mathbb{R}^3$. Aplicatia Gauss este conforma daca si numai daca suprafata este sfera \mathcal{M} sau suprafata minimala.

Demonstratie. Demonstram mai intai afirmatia reciproca. Fie $N: \mathcal{M} \rightarrow S^2$ aplicatia Gauss. Presupunem ca \mathcal{M} este o sfera. Fară a restrange generalitatea, putem presupune ca centrul sferei \mathcal{M} este in origine, astfel $x = r e_3$, unde r este raza sferei, e_3 vectorul normal la suprafata \mathcal{M} . Atunci $d x = r d e_3$, deci

$I = r^2$ III ; cum prima si a treia forma fundamentala sunt proportionale, deducem ca aplicatia Gauss este conforma.

Daca \mathcal{M} este suprafata minimala, atunci avem $K < 0$. Din *Corolar 1.2. (Anexa 1)* avem relatia intre cele trei forme fundamentale $III - 2H II + K I = 0$ si cum $H = 0$, obtinem $III = -K I$, ceea ce implica N transformare conforma si, in acest caz, cum $-K \geq 0$, aplicatia Gauss N are acelasi sens.

Pentru a demonstra afirmatia directa presupunem ca $III = c I$ si $H \neq 0$, $c \neq 0$ constanta. Atunci, in

identitatea $III - 2H II + K I = 0$ avem $\frac{II}{I} = \frac{1}{2} \frac{(K+c)}{H}$, ceea ce arata ca fiecare punct al suprafetei

\mathcal{M} este punct ombilical, deci \mathcal{M} este o sfera.

IV.2. Parametrizari armonice. Deformari izometrice

In aceasta sectiune ne vom folosi de elemente de analiza complexa pentru a studia suprafetele minime.

Fie $A \subset \mathbb{C}$ deschisa, $f: A \rightarrow \mathbb{C}$ functie analitica, notam $g = \Re f, h = \Im f$ care verifică relațiile Cauchy-Riemann $\begin{cases} g_u = h_v \\ g_v = -h_u \end{cases}$.

In particular, pentru parametrizari ale suprafetelor, se poate da definitia urmatoare.

Definitie: Fie $U \subset \mathbb{R}^2$ multime deschisa si $x, y : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ parametrizari. Spunem ca x si y verifică relațiile Cauchy-Riemann daca $\begin{cases} x_u = y_v \\ x_v = -y_u \end{cases}$. In acest caz x si y se numesc **conjugate armonice**.

Observatie:

Daca x si y sunt suprafete conjugate armonice, din definitie $x_u = y_v$ si $x_v = -y_u$; diferențial, $x_{uu} = y_{uv}$ si $x_{vv} = -y_{vu}$, de unde $x_{uu} + x_{vv} = y_{uv} - y_{vu} = 0$. Analog, $y_{uu} + y_{vv} = -x_{uv} + x_{vu} = 0$. Deci $x_{uu} + x_{vv} = y_{uu} + y_{vv} = 0$.

Definitie: Fie U multime deschisa in \mathbb{R}^2 si $x : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ parametrizare. Spunem ca x este **armonica** daca laplacianul sau este nul: $\Delta x = x_{uu} + x_{vv} = 0$.

Lema IV.4.

Fie $U \subset \mathbb{R}^2$ multime deschisa. Daca $x, y : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ verifică relațiile Cauchy-Riemann atunci sunt armonice

Demonstratie. Se constată ușor din *Observatia* facută anterior.

O consecință imediata a *Propozitiei IV.3.* este:

Corolar IV.5.

Fie $U \subset \mathbb{R}^2$ multime deschisa, $x : U \rightarrow \mathbb{R}^3$ parametrizare izoterma. Atunci x este suprafata minimala daca si numai daca este armonica.

Ultimul rezultat ne ajuta să definim suprafata minimală în \mathbb{R}^n pentru orice n :

Definitie: O parametrizare $x : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ este **suprafata minimală izoterma** daca este și izoterma și armonica.

In continuare, vom descrie o metoda de obținere a unei familii 1-parametru de suprafete minime izometrice.

Definitie: Fie $x, y : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ parametrizari izometrice minime conjugate armonice. Familia 1-parametru de suprafete $t \mapsto z(t)$ unde $z(t) : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ este definită de $z(t) = x \cos t + y \sin t = \Re(e^{-it}(x+iy))$ se numește **familia asociată parametrizărilor** x și y .

Lema IV.6.

Fie $U \subset \mathbb{R}^2$ multime deschisa, $x, y: U \rightarrow \mathbb{R}^n$ suprafete minimale izometrice conjugate armonice. Atunci familia asociata lui x si y $t \mapsto z(t)$ verifica relatiile:

$$\begin{cases} z(t)_u = x_u \cos t - x_v \sin t \\ z(t)_v = x_u \sin t + x_v \cos t \\ z(t)_{uu} = -z(t)_{vv} = x_{uu} \cos t - x_{uv} \sin t \\ z(t)_{uv} = x_{uu} \sin t - x_{uv} \cos t \end{cases}$$

iar $z(t)$ si $z(t+\pi/2)$ sunt conjugate armonice.

Demonstratie. x si y fiind conjugate armonice, verifica relatiile Cauchy-Riemann $\begin{cases} x_u = y_v \\ x_v = -y_u \end{cases}$.

Diferentiind $z(t)$ obtinem

$$\begin{aligned} z(t)_u &= x_u \cos t + y_u \sin t = x_u \cos t - x_v \sin t \\ z(t)_v &= x_v \cos t + y_v \sin t = x_v \cos t + x_u \sin t \\ z(t)_{uu} &= x_{uu} \cos t + y_{uu} \sin t = x_{uu} \cos t - x_{uv} \sin t \\ z(t)_{vv} &= x_{vv} \cos t + y_{vv} \sin t = -y_{uv} \cos t + x_{uv} \sin t = -x_{uu} \cos t + x_{uv} \sin t \\ z(t)_{uv} &= x_{uv} \cos t + x_{uu} \sin t. \end{aligned}$$

Aratam ca $z(t)$ si $z(t+\pi/2)$ sunt conjugate armonice:

$$z(t)_u = \Re(e^{-it}(x_u + iy_u)) = \Re(e^{-it}(y_v - ix_v)) = \Re(e^{-i(t+\pi/2)}(x_v + iy_v)) = z(t+\pi/2)_v.$$

Analog se arata $z(t)_v = -z(t+\pi/2)_u$.

Ultima lema este folositoare pentru a calcula coeficientii primei si celei de-a doua forme fundamentale ale unei familii asociate.

Teorema IV.7.

Fie $x, y: U \rightarrow \mathbb{R}^n$ parametrizari minimale izoterme conjugate armonice si $t \mapsto z(t)$ o familie asociata lui x si y . Atunci $z(t)$ este o suprafata izotermală minimala pentru orice t si $t \mapsto z(t)$ este o deformare izometrica.

Demonstratie. Din cea de-a treia ecuatie din Lema IV.6. rezulta ca $z(t)_{uu} + z(t)_{vv} = 0$, deci $z(t)$ armonica.

Folosind lema anterioara putem calcula $E(t), F(t), G(t)$ - coeficientii primei forme fundamentale ai lui $z(t)$.

$$\begin{aligned} E(t) &= \langle z(t)_u, z(t)_u \rangle = \langle x_u \cos t - x_v \sin t, x_u \cos t - x_v \sin t \rangle = \\ &= \cos^2 t \langle x_u, x_u \rangle + \sin^2 t \langle x_v, x_v \rangle - 2 \sin t \cos t \langle x_u, x_v \rangle. \end{aligned}$$

Deoarece x este parametrizare izotermală, $\langle x_u, x_u \rangle = \langle x_v, x_v \rangle$ si $\langle x_u, x_v \rangle = 0$, deci

$$E(t) = \langle x_u, x_u \rangle = E.$$

$$\begin{aligned} F(t) &= \langle z(t)_u, z(t)_v \rangle = \langle x_u \cos t - x_v \sin t, x_v \cos t + x_u \sin t \rangle = \\ &= \cos^2 t \langle x_u, x_v \rangle - \sin t \cos t \langle x_v, x_v \rangle + \sin t \cos t \langle x_u, x_u \rangle - \sin^2 t \langle x_u, x_v \rangle = 0. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} G(t) &= \langle z(t)_v, z(t)_v \rangle = \langle x_v \cos t + x_u \sin t, x_v \cos t + x_u \sin t \rangle \\ &= \cos^2 t \langle x_v, x_v \rangle + \sin^2 t \langle x_u, x_u \rangle + 2 \cos t \sin t \langle x_u, x_v \rangle = \langle x_u, x_u \rangle = E. \end{aligned}$$

Deci, $E(t) = G(t)$ si $F(t) = 0$, deci $z(t)$ este izotermală si, fiind si armonica este suprafata minimală izotermală. In plus, are aceeași prima forma fundamentală pentru orice t , deci este izometrie.

Teorema IV.8.

Fie $x, y : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ parametrizari izometrice minimale conjugate armonice si $t \mapsto z(t)$ familia asociata. Atunci normala Gauss a suprafetei $z(t)$ in $z(t)(u,v)$ este paralel cu normala Gauss N a suprafetei x in punctul $x(u,v)$.

Demonstratie. Folosind *Lema IV.6.*

$z(t)_u \times z(t)_v = (x_u \cos t - x_v \sin t) \times (x_v \cos t + x_u \sin t) = \cos^2 t (x_u \times x_v) - \sin^2 t (x_v \times x_u) = x_u \times x_v$
de unde este evident ca normalele Gauss ale celor doua suprafete date de parametrizarile x si $z(t)$ sunt paralele.

Observatii:

1. Din teorema anterioara deducem ca spatiul tangent al suprafetei $z(t)$ in $z(t)(u,v)$ este paralel cu spatiul tangent al suprafetei x in punctul $x(u,v)$.
2. Putem identifica normala Gauss a suprafetei $z(t)$ cu normala Gauss N a suprafetei data de parametrizarea x .

Desi familia asociata unei suprafete x are aceiasi coeficienti ai primei forme fundamentale si aceeasi normala Gauss, a doua forma fundamentala este diferita. In acest sens avem urmatoarea lema.

Lema IV.9.

Fie $x, y : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ parametrizari izometrice minimale conjugate armonice, $t \mapsto z(t)$ familia asociata. Fie $e(t), f(t), g(t)$ coeficientii celei de-a doua forme fundamentale ai parametrizarii $z(t)$. Atunci avem relatiile:

$$\begin{cases} e(t) = -g(t) = e \cos t - f \sin t \\ f(t) = f \cos t + e \sin t \end{cases}, \quad \begin{cases} L(t)z(t)_u = Lx_u \\ L(t)z(t)_v = Lx_v \end{cases}, \quad S(t) = (\cos t)S + (\sin t)SJ.$$

Demonstratie. Relatiile rezulta prin calcul, folosind a treia relatie din *Lema IV.6.*:

$$\begin{aligned} -g(t) &= -\langle z(t)_{vv}, N \rangle = \langle z(t)_{uu}, N \rangle = e(t) = \langle x_{uu} \cos t - x_{uv} \sin t, N \rangle = \\ &= \cos t \langle x_{uu}, N \rangle - \sin t \langle x_{uv}, N \rangle = e \cos t - f \sin t, \end{aligned}$$

unde cu e, f, g am notat coeficientii celei de-a doua forme fundamentale ai parametrizarii x .

$$\begin{aligned} f(t) &= \langle z(t)_{vu}, N \rangle = \langle x_{uv} \cos t + x_{uu} \sin t, N \rangle = \cos t \langle x_{uv}, N \rangle + \sin t \langle x_{uu}, N \rangle = \\ &= f \cos t + e \sin t. \end{aligned}$$

Am obtinut, deci, primul set de ecuatii.

Din *Teorema 1.1.* din *Anexa 1* cunoastem ca

$$\begin{cases} L(t)z(t)_u = \frac{e(t)G(t) - f(t)F(t)}{E(t)G(t) - F(t)^2} z(t)_u + \frac{f(t)E(t) - e(t)F(t)}{E(t)G(t) - F(t)^2} z(t)_v \\ L(t)z(t)_v = \frac{f(t)G(t) - g(t)F(t)}{E(t)G(t) - F(t)^2} z(t)_u + \frac{g(t)E(t) - f(t)F(t)}{E(t)G(t) - F(t)^2} z(t)_v \end{cases}$$

Din *Teorema IV.7.*, $t \mapsto z(t)$ este deformare izometrica, deci $E(t) = G(t) = E = \lambda^2$, $F(t) = 0$ si, prin inlocuire obtinem

$$\begin{cases} L(t)z(t)_u = \frac{e(t)}{\lambda^2} z(t)_u + \frac{f(t)}{\lambda^2} z(t)_v \\ L(t)z(t)_v = \frac{f(t)}{\lambda^2} z(t)_u + \frac{g(t)}{\lambda^2} z(t)_v \end{cases}$$

Folosind si expresiile coeficientilor celei de-a doua forme fundamentale calculate anterior si *Lema IV.6.* obtinem

$$\begin{cases} L(t)z(t)_u = \frac{1}{\lambda^2}((ecost - f sint)(x_u cost - x_v sint) + (f cost + esint)(x_u sint + x_v cost)) = \frac{1}{\lambda^2}(ex_u + fx_v) = Lx_u \\ L(t)z(t)_v = \frac{1}{\lambda^2}((f cost + esint)(x_u cost - x_v sint) + (f sint - ecost)(x_u sint + x_v cost)) = \frac{1}{\lambda^2}(fx_u + gx_v) = Lx_v \end{cases}$$

Din ecuatii deduse anterior

$$\begin{cases} L(t)z(t)_u = \frac{e(t)}{\lambda^2}z(t)_u + \frac{f(t)}{\lambda^2}z(t)_v \\ L(t)z(t)_v = \frac{f(t)}{\lambda^2}z(t)_u + \frac{g(t)}{\lambda^2}z(t)_v \end{cases} \quad \text{si } \textit{Lema IV.6.}, \text{ rezulta ecuatii}$$

$$\begin{cases} Sx_u = (cost)S(t)x_u - (sint)S(t)x_v \\ Sx_v = (sint)S(t)x_u + (cost)S(t)x_v \end{cases}, \text{ si rezolvand obtinem} \quad \begin{cases} S(t)x_u = (cost)Sx_u + (sint)Sx_v \\ S(t)x_v = -(sint)Sx_u + (cost)Sx_v \end{cases}.$$

Cum $x_v = Jx_u$ putem rescrie ultimul sistem sub forma

$$\begin{cases} S(t)x_u = (cost)Sx_u + (sint)SJx_u \\ S(t)x_v = (sint)SJx_v + (cost)Sx_u \end{cases}, \text{ mai scurt}$$

$$S(t) = (\cos t)S + (\sin t)SJ.$$

IV.3. Derivate complexe. Complexificari

Din rezultatele sectiunii anterioare remarcam *Lema IV.6.*, care arata ca functiile armonice sunt foarte importante in studiul suprafetelor minime.

In plus, uneori este avantajos sa trecem de la coordonatele (u,v) din \mathbb{R}^2 la coordonatele complexe z si \bar{z} . Formulele algebrice care leaga cele doua tipuri de coordonate sunt

$$\begin{cases} z = u + iv \\ \bar{z} = u - iv \end{cases}, \quad \begin{cases} u = \frac{z + \bar{z}}{2} \\ v = \frac{z - \bar{z}}{2i} \end{cases}. \quad \text{Putem privi } z \text{ si } \bar{z} \text{ ca si coordonate abstracte pentru } \mathbb{R}^2 = \mathbb{C} \text{ si apoi sa definim } u$$

si v ca mai inainte. Asadar, putem folosi $\{z, \bar{z}\}$ ca sistem de coordonate pentru \mathbb{R}^2 , in locul sistemului de coordonate standard $\{u,v\}$. Putem in continuare folosi operatorii

$$\frac{\partial}{\partial z} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial}{\partial u} - i \frac{\partial}{\partial v} \right) \quad \text{si} \quad \frac{\partial}{\partial \bar{z}} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial}{\partial u} + i \frac{\partial}{\partial v} \right) \quad \text{si vom avea}$$

$$dz = du + i dv, \quad d\bar{z} = du - i dv, \quad \text{de unde } |dz|^2 = dzd\bar{z} = du^2 + dv^2 \quad \text{si} \quad \Delta = \frac{\partial^2}{\partial u^2} + \frac{\partial^2}{\partial v^2} = 4 \frac{\partial^2}{\partial z \partial \bar{z}}.$$

Definitie: Fie $x:U \rightarrow \mathbb{R}^n$ parametrizare. **Derivata complexa** a lui x este $\frac{\partial x}{\partial z}(z) = \frac{1}{2}(x_u - ix_v)(u, v)$, unde $z = u + iv$.

Putem scrie $\frac{\partial x}{\partial z} = (\phi_1(x), \dots, \phi_n(x)) = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial x_1}{\partial u} - i \frac{\partial x_1}{\partial v}, \dots, \frac{\partial x_n}{\partial u} - i \frac{\partial x_n}{\partial v} \right)$.

Lema IV.10.

Derivata complexa a unei parametrizari $x:U \rightarrow \mathbb{R}^n$ verifica

$$\sum_{k=1}^n \phi_k(x)^2 = \frac{1}{4} (\langle x_u, x_u \rangle - \langle x_v, x_v \rangle - 2i \langle x_u, x_v \rangle) = \frac{1}{4} (E - G - 2iF) \quad \text{si}$$

$$\sum_{k=1}^n |\phi_k(x)|^2 = \frac{1}{4} (\langle x_u, x_u \rangle + \langle x_v, x_v \rangle) = \frac{1}{4} (E + G).$$

Demonstratie. Ambele identitati se obtin prin aplicarea definitiei si calcul direct:

$$\begin{aligned} \sum_{k=1}^n \phi_k(x)^2 &= \frac{1}{4} \sum_{k=1}^n \left(\frac{\partial x_k}{\partial u} - i \frac{\partial x_k}{\partial v} \right)^2 = \frac{1}{4} \sum_{k=1}^n \left(\left(\frac{\partial x_k}{\partial u} \right)^2 - \left(\frac{\partial x_k}{\partial v} \right)^2 - 2i \left(\frac{\partial x_k}{\partial u} \right) \left(\frac{\partial x_k}{\partial v} \right) \right) = \\ &= \frac{1}{4} (\langle x_u, x_u \rangle - \langle x_v, x_v \rangle - 2i \langle x_u, x_v \rangle). \end{aligned}$$

$$\sum_{k=1}^n |\phi_k(x)|^2 = \frac{1}{4} \sum_{k=1}^n \left| \frac{\partial x_k}{\partial u} - i \frac{\partial x_k}{\partial v} \right|^2 = \frac{1}{4} \sum_{k=1}^n \left(\left| \frac{\partial x_k}{\partial u} \right|^2 + \left| \frac{\partial x_k}{\partial v} \right|^2 \right) = \frac{1}{4} (\langle x_u, x_u \rangle + \langle x_v, x_v \rangle).$$

Teorema IV.11.

Fie $x : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ parametrizare. Atunci:

(i) x este armonica daca si numai daca derivata sa complexa $\frac{\partial x}{\partial z}$ este analitica;

(ii) x este izoterma daca si numai daca $\sum_{k=1}^n \phi_k(x)^2 = 0$

(iii) daca x este izoterma, atunci x este regulata daca si numai daca $\sum_{k=1}^n |\phi_k(x)|^2 \neq 0$.

Reciproc, daca $\phi_1, \dots, \phi_n : U \rightarrow \mathbb{C}^n$ functii analitice satisfacand conditiile $\sum_{k=1}^n \phi_k(x)^2 = 0$ si

$\sum_{k=1}^n |\phi_k(x)|^2 \neq 0$, atunci exista o suprafata minimala regulata izoterma $x : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ astfel incat $\phi = (\phi_1, \dots, \phi_n)$ este derivata complexa a lui x .

Demonstratie. (i) Observam ca relatiile Cauchy-Riemann pentru derivata complexa $\frac{\partial x}{\partial z}$ sunt chiar $x_{uu} + x_{vv} = 0$, $x_{uv} - x_{vu} = 0$, adica definitia unei parametrizari armonice.

(ii) Din lema anterioara avem ca $\sum_{k=1}^n \phi_k(x)^2 = \frac{1}{4}(\langle x_u, x_u \rangle - \langle x_v, x_v \rangle - 2i \langle x_u, x_v \rangle) = 0$
 $\Leftrightarrow \langle x_u, x_u \rangle = \langle x_v, x_v \rangle$ si $\langle x_u, x_v \rangle = 0$, deci x este izoterna.

(iii) Acest punct rezulta tot din Lema IV.10., a doua relatie. Daca $\sum_{k=1}^n |\phi_k(x)|^2 = \frac{1}{4}(\langle x_u, x_u \rangle + \langle x_v, x_v \rangle) = 0$, atunci $\langle x_u, x_u \rangle = -\langle x_v, x_v \rangle$ si, impreuna cu punctul anterior (ii) obtinem ca $\langle x_u, x_u \rangle = \langle x_v, x_v \rangle = \langle x_u, x_v \rangle = 0$, de unde ar rezulta ca x nu este regulata, contradictie cu ipoteza.

Pentru a demonstra reciproca, alegem $x = \Re(\int (\phi_1(z), \dots, \phi_n(z)) dz)$. Din ipoteza $\sum_{k=1}^n \phi_k(x)^2 = 0$ si

punctul (ii) rezulta ca x este izoterna, iar din $\sum_{k=1}^n |\phi_k(x)|^2 \neq 0$ si (iii) reiese regularitatea lui x .

Deoarece x este partea reala a unui n -tuplu de functii analitice, rezulta ca x este armonica. Asadar x este suprafata minimala regulata izoterna.

Un fapt important in teoria functiilor complexe este ca o pereche de functii conjugate armonice determina o functie analitica. Aceasta ne sugereaza sa gasim o functie complexa analitica pe care sa o putem asocia cu o pereche de suprafete minimale conjugate.

Definitie: Fie $x, y : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ parametrizari izometrice minimale conjugate armonice. Numim **complexificarea** perechii de parametrizari x, y aplicatia $x+iy : U \rightarrow \mathbb{C}^n$.

Lema IV.12.

Complexificarea $x+iy : U \rightarrow \mathbb{C}^n$ a perechii de suprafete minimale conjugate $x, y : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ este analitica si derivata sa complexa este $\frac{d}{dz}(x+iy) = 2 \frac{\partial x}{\partial z} = x_u - ix_v$.

Demonstratie. Aplicatia $x+iy$ este analitica deoarece este un n -tuplu de functii complexe intr-o singura variabila, fiecare fiind analitica.

Derivata sa complexa va fi $\frac{d}{dz}(x+iy) = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial}{\partial u} - i \frac{\partial}{\partial v} \right)(x+iy) = \frac{1}{2} (x_u - ix_v + iy_v + y_v) = x_u - ix_v = 2 \frac{\partial x}{\partial z}$

(am folosit faptul ca x, y conjugate armonice, deci verifica ecuatiile Cauchy-Riemann $\begin{cases} x_u = y_v \\ x_v = -y_u \end{cases}$).

IV.4. Curbe minimale

Definitie: Fie $U \subset \mathbb{C}$ submultime deschisa. O functie analitica $\psi : U \rightarrow \mathbb{C}^n$ pentru care $\langle \psi'(z), \psi'(z) \rangle = 0$, $z \in U$ se numeste **curba minimala**.

Daca, in plus, $\langle \psi'(z), \overline{\psi'(z)} \rangle \neq 0$, $z \in U$, numim functia analitica ψ **curba minimala regulata**.

Observatii:

1. O curba minimala poate fi privita ca o generalizare a unei parametrizari izoterme minimale; dar, in alt sens poate fi privita ca o generalizare a unei curbe reale din \mathbb{R}^n .
2. O curba parametrizata care satisface conditia din definitia curbei minimale se numeste **izotropica**.

Lema IV.13.

O parametrizare minimala izoterma da o curba minimala si anume la complexificarea sa. Reciproc, data o curba minimala $\psi : U \rightarrow \mathbb{C}^n$, parametrizările $x, y : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ definite prin $x(u, v) = \operatorname{Re}(\psi(u+iv))$ si $y(u, v) = \operatorname{Im}(\psi(u+iv))$ sunt suprafete minimale izoterme conjugate.

Spunem ca x si y sunt **suprafete minimale izoterme conjugate determinate de ψ** .

Demonstratie. Fie x o suprafata minimala izoterma. Prin definitie ea este izoterma si armonica.

Aplicand punctele (i) si (ii) ale Lemei IV.11. obtinem ca $\frac{\partial x}{\partial z}$ este analitica si

$$\sum_{k=1}^n \phi_k(x)^2 = \frac{1}{4} (\langle x_u, x_u \rangle - \langle x_v, x_v \rangle - 2i \langle x_u, x_v \rangle) = \langle x_u - ix_v, x_u - ix_v \rangle = \langle \frac{d}{dz}(x+iy), \frac{d}{dz}(x+iy) \rangle = 0$$

adica $x+iy$ (complexificarea lui x) este curba minimala.

Reciproc, din Lema IV.11., x si y sunt suprafete minimale izoterme daca derivatele lor complexe sunt analitice si suma patratelor componentelor acestor derivate este 0. ψ este functie analitica, implicit partea reala si cea imaginara sunt analitice, de unde x, y armonice. ψ este curba minimala,

din definitie $\langle \psi'(u+iv), \psi'(u+iv) \rangle = 0 \Leftrightarrow \|\psi'\|^2 = 0 \Leftrightarrow \sum_{k=1}^n \phi_k(\psi)^2 = 0$, deci ψ este izoterme,

de unde rezulta imediat ca x, y sunt deasemenea, izoterme. In concluzie, x, y sunt suprafete minimale izoterme. In plus, se observa ca x, y verifică relațiile Cauchy-Riemann, deci x, y suprafete minimale izoterme conjugate.

Lema enuntata anterior ne arata ca a studia suprafetele minimale izoterme este echivalent cu a studia suprafetele minimale izoterme conjugate, implicit curbele minimale. Asadar, are sens notiunea de familie asociata unei curbe minimale.

Definitie: Fie $\psi : U \rightarrow \mathbb{C}^n$ curba minimala. Familia 1-parametru de suprafete $t \mapsto z(t)$ cu $z(t) : U \mapsto \mathbb{R}^n$ data de $z(t)(u, v) = \operatorname{Re}(e^{-it}\psi(u+iv))$ se numeste **familia asociata curbei minimale ψ** .

Observatii:

1. Familia asociata curbei minimale ψ este aceeasi familie asociata suprafetelor minimale conjugate determinate de ψ .
2. Din Teoreme IV.7. deducem ca familia asociata curbei minimale ψ , $t \mapsto z(t)$ este o deformare izometrica si pentru fiecare t , $z(t)$ este suprafata minimala izometrica.

Putem rescrie Lema IV.6. pentru familia asociata unei curbe minimale.

Corolar IV.14.

Fie $\psi : U \rightarrow \mathbb{C}^n$ curba minimala. Atunci familia asociata $t \mapsto z(t)$ satisface conditiile

$$\begin{cases} z(t)_u(u, v) = \Re(e^{-it}\psi'(u + iv)) \\ z(t)_v(u, v) = \Im(e^{-it}\psi'(u + iv)) \\ z(t)_{uu}(u, v) = -z(t)_{vv}(u, v) = \Re(e^{-it}\psi''(u + iv)) \\ z(t)_{uv} = \Im(e^{-it}\psi''(u + iv)) \end{cases}, \quad z(t)_u - iz(t)_v = e^{-it}\psi'$$

Demonstratie. Aplicand Lema IV.12. pentru $x(u, v) = \Re(\psi(u + iv))$ si $y(u, v) = \Im(\psi(u + iv))$ obtinem $z(t)_u - iz(t)_v = e^{-it}\psi'$, de unde rezulta primele doua relatii, iar prin diferentiere se obtin si celelalte.

Observatie:

Pentru derivata complexa a unei parametrizari $x : U \rightarrow \mathbb{R}^n$ putem rescrie rezultatul Lemei IV.12. sub forma:

$$\begin{aligned} \frac{\psi'}{2} &= x_z = \frac{\partial x}{\partial z} = \frac{1}{2}(x_u - ix_v) = (\phi_1, \dots, \phi_n), \\ \overline{\frac{\psi'}{2}} &= x_{\bar{z}} = \frac{\partial x}{\partial \bar{z}} = \frac{1}{2}(x_u + ix_v) = (\bar{\phi}_1, \dots, \bar{\phi}_n). \end{aligned}$$

Definitie: Aplicatia Gauss N a curbei minimale ψ este aplicatia Gauss a unuia dintre membrii familiei asociate curbei ψ .

Lema IV.15.

Fie $\psi : U \rightarrow \mathbb{C}^3$ o curba minimala. Atunci

$$\begin{aligned} \frac{\psi' \times \overline{\psi'}}{4} &= x_z \times x_{\bar{z}} = \frac{i}{2} x_u \times x_v = \frac{i}{2} (\Im(\phi_2 \overline{\phi_3}), \Im(\phi_3 \overline{\phi_1}), \Im(\phi_1 \overline{\phi_2})), \\ N &= \frac{x_u \times x_v}{\|x_u \times x_v\|} = \frac{x_z \times x_{\bar{z}}}{i \|x_z\|^2} = \frac{\psi' \times \overline{\psi'}}{i \|\psi'\|^2} = \frac{2(\Im(\phi_2 \overline{\phi_3}), \Im(\phi_3 \overline{\phi_1}), \Im(\phi_1 \overline{\phi_2}))}{\|\psi'\|^2} \end{aligned}$$

Demonstratie. Din Observatia anterioara $\psi' \times \overline{\psi'} = 2x_z \times x_{\bar{z}}$, deci $\frac{\psi' \times \overline{\psi'}}{4} = x_z \times x_{\bar{z}}$;

$$\psi' \times \overline{\psi'} = ((x_u - ix_v) \times (x_u + ix_v)) = (x_u \times x_u) + (x_u \times ix_v) - (ix_v \times x_u) - (ix_v \times ix_v) = 2i(x_u \times x_v), \quad \text{deci}$$

$$\frac{\psi' \times \overline{\psi'}}{4} = \frac{i}{2} x_u \times x_v.$$

Din Lema 1.1.(iii), Anexa 4, cunoastem ca $\psi' \times \bar{\psi'} = 2i(\mathcal{Im}(\phi_2 \bar{\phi}_3), \mathcal{Im}(\phi_3 \bar{\phi}_1), \mathcal{Im}(\phi_1 \bar{\phi}_2))$, deci

$$\frac{\psi' \times \bar{\psi'}}{4} = \frac{i}{2} (\mathcal{Im}(\phi_2 \bar{\phi}_3), \mathcal{Im}(\phi_3 \bar{\phi}_1), \mathcal{Im}(\phi_1 \bar{\phi}_2)).$$

Din definitie, $N = \frac{x_u \times x_v}{\|x_u \times x_v\|}$.

Din $\frac{\psi' \times \bar{\psi'}}{4} = \frac{i}{2} x_u \times x_v = x_z \times x_{\bar{z}}$ rezulta $x_u \times x_v = \frac{2}{i} x_z \times x_{\bar{z}}$ si din Lema 1.1.(ii), Anexa 4 avem ca

$$\|x_z \times x_{\bar{z}}\| = \|x_z\|^2, \text{ deci, prin inlocuire, } N = \frac{x_u \times x_v}{\|x_u \times x_v\|} = \frac{\frac{2}{i} x_z \times x_{\bar{z}}}{2\|x_z\|^2} = \frac{x_z \times x_{\bar{z}}}{i\|x_z\|^2}.$$

Cum $\|\psi' \times \bar{\psi'}\| = \|\psi'\|^2$, $x_u \times x_v = \frac{1}{2i} \psi' \times \bar{\psi'}$ si $\psi' \times \bar{\psi'} = 2i(\mathcal{Im}(\phi_2 \bar{\phi}_3), \mathcal{Im}(\phi_3 \bar{\phi}_1), \mathcal{Im}(\phi_1 \bar{\phi}_2))$ obtinem

$$N = \frac{x_u \times x_v}{\|x_u \times x_v\|} = \frac{\frac{1}{2i} \psi' \times \bar{\psi'}}{\frac{1}{2} \|\psi' \times \bar{\psi'}\|} = \frac{\psi' \times \bar{\psi'}}{i\|\psi'\|^2} = \frac{2(\mathcal{Im}(\phi_2 \bar{\phi}_3), \mathcal{Im}(\phi_3 \bar{\phi}_1), \mathcal{Im}(\phi_1 \bar{\phi}_2))}{\|\psi'\|^2}.$$

Vom cauta in cele ce urmeaza sa dam formule pentru coeficientii formei a doua fundamentale a membrilor familiei asociate unei curbe minimale si pentru curbura Gauss.

Lema IV.16.

Fie $\psi : U \rightarrow \mathbb{C}^3$ curba minimala, N normala Gauss a familiei asociate $t \mapsto z(t)$. Atunci coeficientii celei de-a doua forme fundamentale a suprafetei $z(t)$ sunt dati de

$$\begin{cases} e(t) = -g(t) = \mathcal{Re}(e^{-it}\psi'') \\ f(t) = -\mathcal{Im}(e^{-it}\psi'') \end{cases}.$$

Demonstratie. Din Teorema IV.14. avem ca $e^{-it}\psi' = z(t)_u - iz(t)_v$, de unde rezulta ca $\langle e^{-it}\psi'', N \rangle = \langle z(t)_{uu} - iz(t)_{uv}, N \rangle = \langle z(t)_{uu}, N \rangle - i\langle z(t)_{uv}, N \rangle = e(t) - if(t)$, de unde concluzia.

Teorema IV.17.

Curbura Gauss a unei curbe minimale $\psi : U \rightarrow \mathbb{C}^n$ este

$$K = \frac{-4(\|\psi'\|^2 \|\psi''\|^2 - |\langle \psi'', \bar{\psi'} \rangle|^2)}{\|\psi'\|^6}.$$

Demonstratie. Din Propozitia IV.2. $K = \frac{-\Delta \ln \lambda}{\lambda^2}$.

$$\|\psi'\|^2 = \langle \psi', \psi' \rangle = \langle (x_u - ix_v), (x_u - ix_v) \rangle = \langle x_u, x_u \rangle + \langle x_v, x_v \rangle + 2i\langle x_u, x_v \rangle = 2\lambda^2;$$

$$\Delta \log \lambda = \frac{1}{2} \Delta \log(\lambda^2) = 2 \frac{\partial^2}{\partial z \partial \bar{z}} \log(\|\psi'\|^2) = 2 \frac{\partial^2}{\partial z \partial \bar{z}} \log(\langle \psi, \bar{\psi'} \rangle) = 2 \frac{\partial}{\partial z} \left(\frac{\langle \psi'', \bar{\psi'} \rangle}{\|\psi'\|^2} \right) =$$

$$= 2 \left(\frac{\|\psi'\|^2 \|\psi''\|^2 - \langle \psi'', \bar{\psi}' \rangle \langle \psi', \bar{\psi}'' \rangle}{\|\psi'\|^4} \right) = 2 \left(\frac{\|\psi'\|^2 \|\psi''\|^2 - |\langle \psi'', \bar{\psi}' \rangle|^2}{\|\psi'\|^4} \right).$$

$$\text{Deci } K = \frac{-\Delta \ln \lambda}{\lambda^2} = - \left(\frac{2}{\|\psi'\|^2} \right) \left(\frac{2(\|\psi'\|^2 \|\psi''\|^2 - |\langle \psi'', \bar{\psi}' \rangle|^2)}{\|\psi'\|^4} \right) = - \frac{4(\|\psi'\|^2 \|\psi''\|^2 - |\langle \psi'', \bar{\psi}' \rangle|^2)}{\|\psi'\|^6}.$$

IV.5. Suprafete minimale conjugate. Familii asociate

Din *Lema IV.13.* enuntata in sectiunea IV.4. deducem ca o suprafata izoterma minimala $x: U \rightarrow \mathbb{R}^n$ reprezinta partea reala a unei functii analitice $\psi: U \rightarrow \mathbb{C}^n$. Vrem insa si reciproc: avand data x , sa putem determina functia analitica ψ a carei parte reala sa fie x . In acest sens, vom demonstra urmatorul rezultat general.

Propozitia IV.18.

Fie $U \subset \mathbb{C}$ multime deschisa, $z_0 = u_0 + i v_0 \in U$, $h: U \rightarrow \mathbb{C}$ functie armonica. Fie $f: U \rightarrow \mathbb{C}$ o functie analitica astfel incat $\Re f(u+iv) = h(u,v)$ si $\Im f(z_0) = 0$. Atunci

$$f(z) = 2h\left(\frac{z + \bar{z}_0}{2}, \frac{z - \bar{z}_0}{2i}\right) - h(u_0, v_0) .$$

Demonstratie. Putem lua $z_0 = 0$. Cum $h(u,v) = \Re f(u+iv)$, putem scrie $h(u,v) = \Re \frac{1}{2}(f(u+iv) + \bar{f}(u+iv))$.

Definim $g(z) = \overline{f(\bar{z})}$ (g este functie analitica). Atunci $h(u,v) = \Re \frac{1}{2}(f(u+iv) + g(u-iv))$. Pentru ca h este armonica, se poate dezvolta in serie in orice punct $p \in U$. Asadar, desi $z \in \mathbb{C}$, are sens $h\left(\frac{z}{2}, \frac{\bar{z}}{2i}\right)$, deci putem scrie $h\left(\frac{z}{2}, \frac{\bar{z}}{2i}\right) = \Re \frac{1}{2}(f(z) + g(0)) = \frac{1}{2}(f(z) + h(0,0))$.

Putem aplica acest rezultat in cazul parametrizilor minimale izoterme; avem urmatorul *Corolar*.

Corolar IV.19.

Fie $U \subset \mathbb{C}$ multime deschisa, $x: U \rightarrow \mathbb{R}^n$ suprafata minimala izoterma si $\psi: U \rightarrow \mathbb{C}^n$ complexificarea parametrizarii x astfel incat $\Im \psi(0) = 0$. Atunci $\psi(z) = 2x\left(\frac{z}{2}, \frac{\bar{z}}{2i}\right) - x(0,0)$.

Demonstratie. Prima afirmație rezulta din lema anterioara: $x = (x_1, \dots, x_n)$ și ψ_j este complexificarea lui x_j cu $\Im \psi_j = 0 \quad \forall j = \overline{1, n}$, deci $\psi_j(z) = 2x_j\left(\frac{z}{2}, \frac{z}{2i}\right) - x_j(0,0) \quad \forall j = \overline{1, n}$ i.e.

$$\psi(z) = 2x\left(\frac{z}{2}, \frac{z}{2i}\right) - x(0,0).$$

Observatia IV.20.

Parametrizarea izoterma minimala conjugata parametrizarii x cu $y(0,0) = (0, \dots, 0)$ este

$$y(u, v) = \Im\left(2x\left(\frac{z}{2}, \frac{z}{2i}\right) - x(0,0)\right).$$

Folosind rezultatele anterioare putem afla suprafata conjugata a unei suprafete date si, implicit, familia asociata celor doua suprafate conjugate $z(t) = x \cos t + y \sin t$. Vom relua cateva din exemplele din *Cap.II*. pentru a descrie familile asociate ale acestora.

IV.5.1. Elicoidul si catenoidul. Familia asociata. Deformare.

Vom arata ca elicoidul si catenoidul, prin deformare, pot degenera una din cealalta, suprafetele rezultate in timpul procesului de formare fiind suprafete minime izometrice; de unde rezulta ca suprafetele de inceput si sfarsit in procesul de formare, adica elicoidul si catenoidul sunt, de asemenea, izometrice.

Pentru a demonstra acest lucru, consideram familia asociata elicoidului $x(u, v) = (shv \cos u, shv \sin u, u)$ si catenoidului $y(u, v) = (\cos u chv, a \sin u chv, v)$: $z(t)(u, v) = \cos t (shv \sin u, -shv \cos u, u) + \sin t (chv \cos u, chv \sin u, v)$.

Teorema IV.21.

Familia 1-parametru de suprafete $t \rightarrow \text{elicoid-catenoid}(t)$ este o deformare a elicoidului in catenoid astfel incat $\text{elicoid-catenoid}(0)$ este o reparametrizare a elicoidului, iar $\text{elicoid-catenoid}(\pi/2)$ este un catenoid. Mai mult, pentru fiecare t suprafata $\text{elicoid-catenoid}(t)$ este o suprafata minimala local izometrica cu $\text{elicoid-catenoid}(0)$; in particular, elicoidul este local izometric cu catenoidul.

Demonstratie. Fie $E(t), F(t), G(t)$ coeficientii primei forme fundamentale ai suprafetei $\text{elicoid-catenoid}(t)$. Prin calcul⁸ se obtine $E(t)(u, v) = G(t)(u, v) = ch^2 v, F(t)(u, v) = 0$. Deci $E(t), F(t), G(t)$ sunt functii constante de t , deci, pentru orice t suprafata $\text{elicoid-catenoid}(t)$ are aceeasi coeficienti ai primei forme fundamentale, deci, pentru fiecare t se obtine o suprafata izometrica cu $\text{elicoid-catenoid}(0)$.

Observatii:

1. Nici elicoidul nici catenoidul nu au autointersectii. Totusi, suprafetele intermediare care apar in timpul de formare au autointersectii.
2. Prin deformare curbele asymptotice ale elicoidului se transforma in curbe principale ale catenoidului.

⁸Anexa 3.1.

Figurile urmatoare ilustreaza deformarea elicoidului in catenoid:

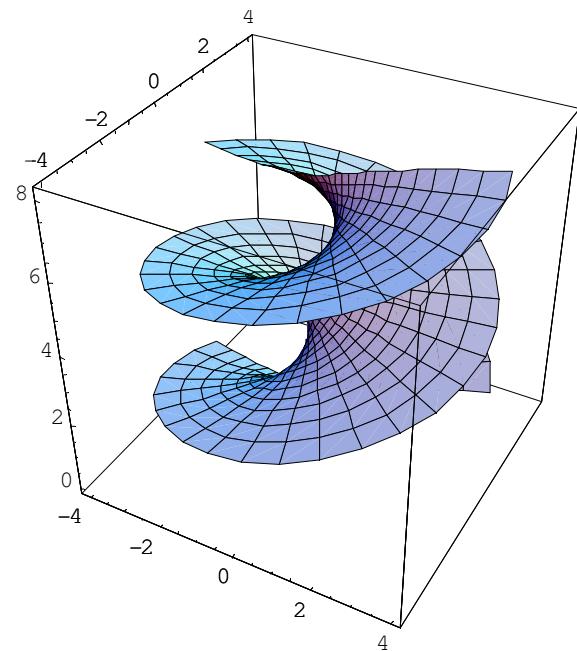
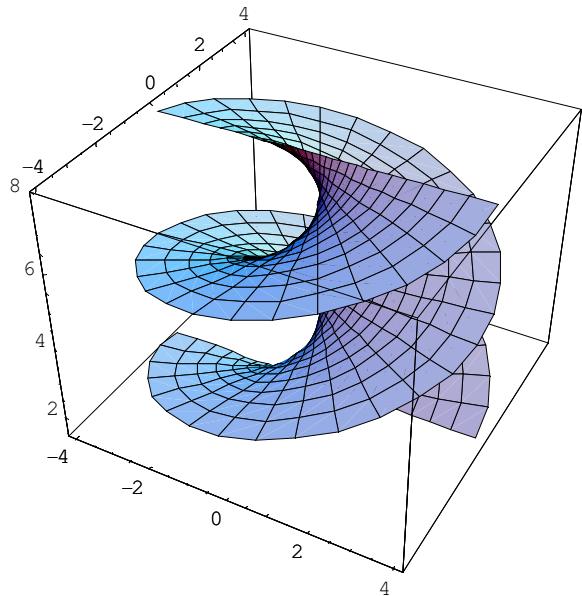

Fig. IV.1.a. Elicoidul
elicoid-catenoid(0)

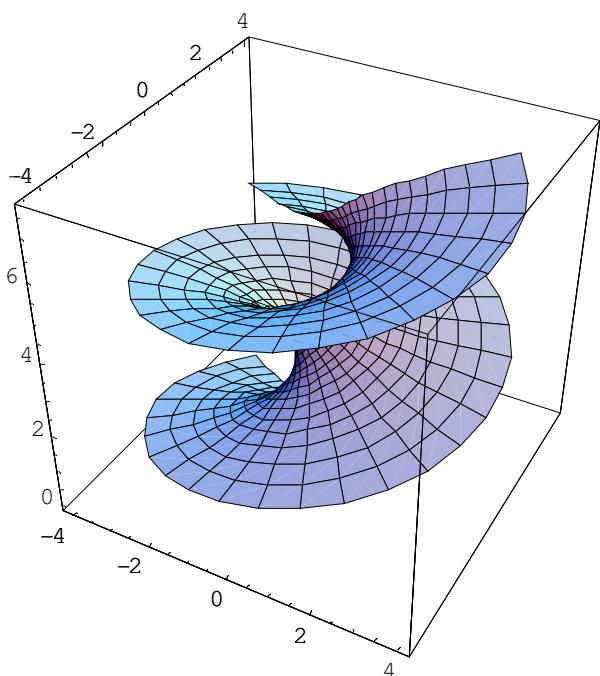

Fig. IV.1.c.
elicoid-catenoid($\pi / 5$)

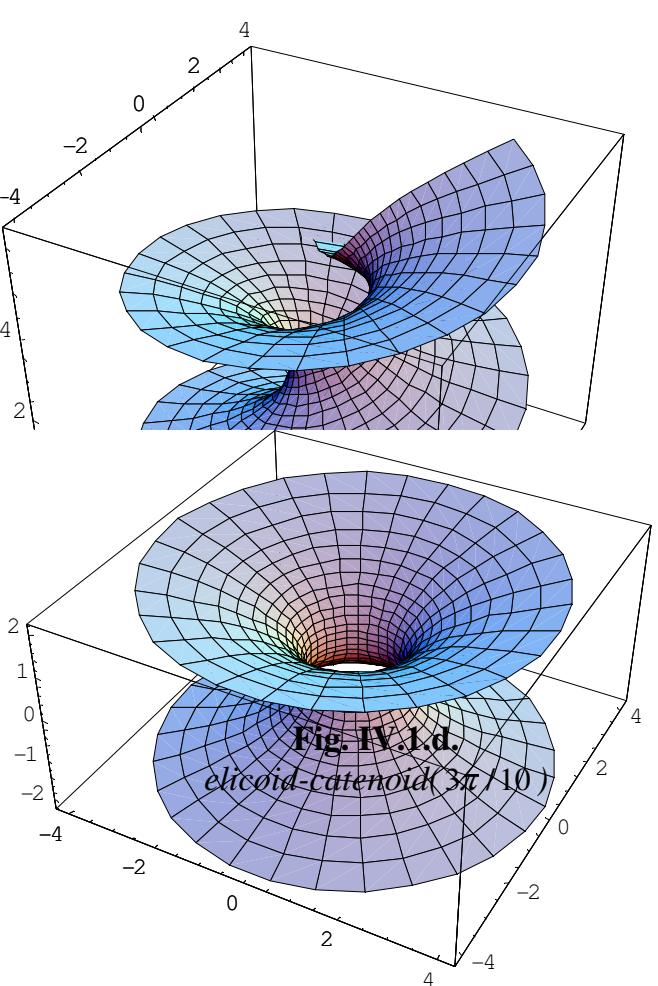

Fig. IV.1.d.
elicoid-catenoid($3\pi / 10$)

IV.5.2. Familia asociata suprafetei Catalan

Pentru a gasi familia asociata unei suprafetei Catalan
 $x(u,v)=a\left(u - \sin u ch v, 1 - \cos u ch v, -4 \sin \frac{u}{2} sh \frac{v}{2}\right)$ vom afla mai intai suprafata conjugata $y(u,v)$, folosind *Observatia IV.20.* si, astfel, putem defini familia asociata
 $z(t)=\cos t x(u,v)+\sin t y(u,v)$.

Asadar, conform *Observatiei IV.20* suprafata conjugata suprafetei Catalan este

$$y(u,v) = \mathbf{Im} \left(2x\left(\frac{z}{2}, \frac{z}{2i}\right) - x(0,0) \right) = \mathbf{Im} \left(2a\left(\frac{z}{2} - \sin \frac{z}{2} ch \frac{z}{2i}, 1 - \cos \frac{z}{2} ch \frac{z}{2i}, -4 \sin \frac{z}{4} sh \frac{z}{4i}\right) \right) = \\ = \mathbf{Im} \left(2a\left(\frac{u+iv}{2} - \sin \frac{z}{2} ch\left(-\frac{iz}{2}\right), 1 - \cos \frac{z}{2} ch\left(-\frac{iz}{2}\right), -4 \sin \frac{z}{4} sh\left(-\frac{iz}{4}\right)\right) \right).$$

Cum $ch\left(-\frac{iz}{2}\right) = \cos \frac{z}{2}$ si $sh\left(-\frac{iz}{4}\right) = i \sin \frac{z}{4}$, rezulta

$$y(u,v) = \mathbf{Im} \left(2a\left(\frac{u+iv}{2} - \sin \frac{z}{2} \cos \frac{z}{2}, 1 - \cos \frac{z}{2} \cos \frac{z}{2}, -4 \sin \frac{z}{4} i \sin \frac{z}{4}\right) \right).$$

Dar $\sin \frac{z}{2} \cos \frac{z}{2} = \frac{\sin z}{2}$, $\left(\cos \frac{z}{2}\right)^2 = \frac{1 + \cos z}{2}$, $\left(\sin \frac{z}{4}\right)^2 = \frac{1 - \cos \frac{z}{2}}{2}$, deci

$$y(u,v) = \mathbf{Im} \left(2a\left(\frac{u+iv}{2} - \frac{\sin z}{2}, 1 - \frac{1 + \cos z}{2}, -2i\left(1 - \cos \frac{z}{2}\right)\right) \right) = \\ = a \left(v - 2\mathbf{Im} \left(\frac{\sin z}{2} \right), -2\mathbf{Im} \left(\frac{\cos z}{2} \right), 4 - 4 \mathbf{Im} \left(i \cos \frac{z}{2} \right) \right)$$

Cum $\sin z = i \operatorname{sh} v \cos u + \operatorname{ch} v \sin u$ si
 $\cos z = \operatorname{ch} v \cos u - i \operatorname{sh} v \sin u$ ⁹ deducem

$$y(u,v) = a \begin{pmatrix} v - \cos u \operatorname{sh} v, \sin u \operatorname{sh} v, 4 - 4 \cos \frac{u}{2} \operatorname{ch} \frac{v}{2} \end{pmatrix}.$$

Familia asociata celor doua suprafete conjugate este

$$z(t) = a \begin{pmatrix} \cos t \left(u - \sin u \operatorname{ch} v, 1 - \cos u \operatorname{ch} v, -4 \sin \frac{u}{2} \operatorname{sh} \frac{v}{2} \right) + a \\ \sin t \left(v - \cos u \operatorname{sh} v, \sin u \operatorname{sh} v, 4 - 4 \cos \frac{u}{2} \operatorname{ch} \frac{v}{2} \right) \end{pmatrix}$$

$$\sin t \left(v - \cos u \operatorname{sh} v, \sin u \operatorname{sh} v, 4 - 4 \cos \frac{u}{2} \operatorname{ch} \frac{v}{2} \right)$$

Observatie:

$z(0)$ reprezinta suprafata Catalan, iar $z\left(\frac{\pi}{2}\right)$ este suprafata sa conjugata.

Cateva suprafete din procesul deformarii suprafetei Catalan:

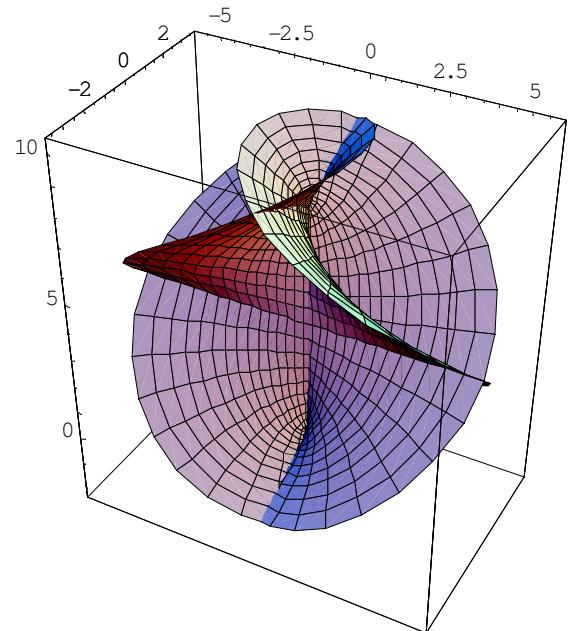

Fig. IV.2. Conjugata suprafetei Catalan

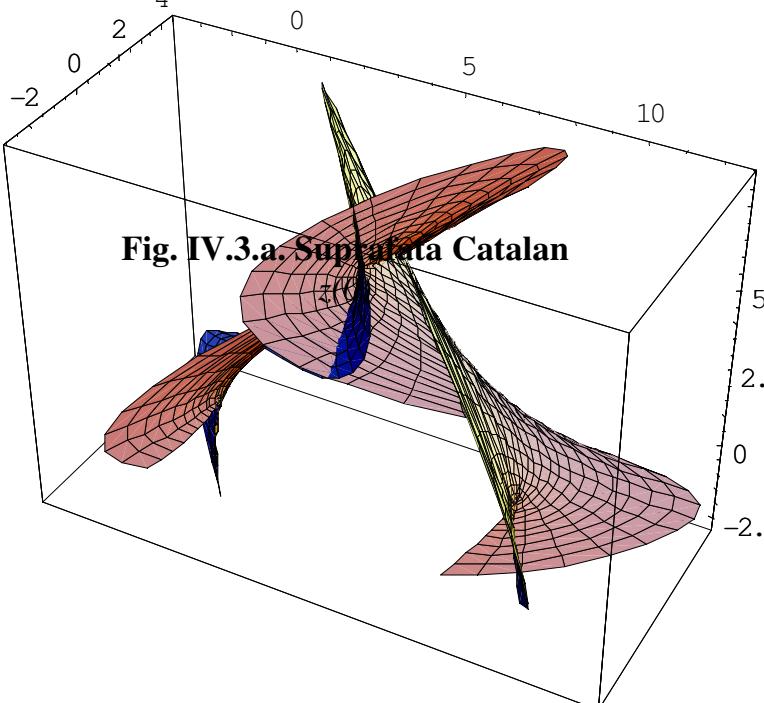
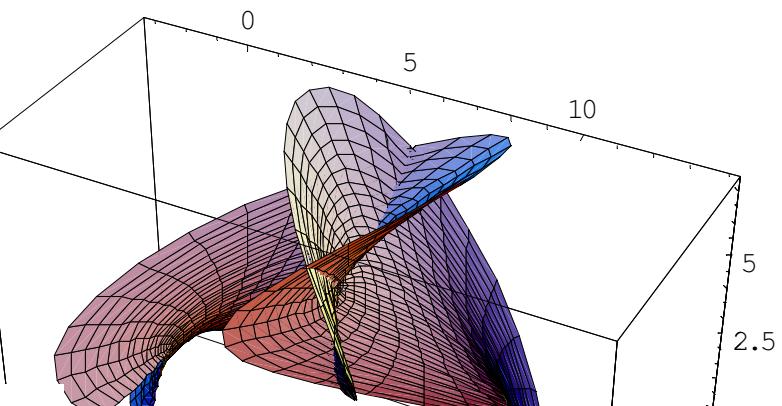
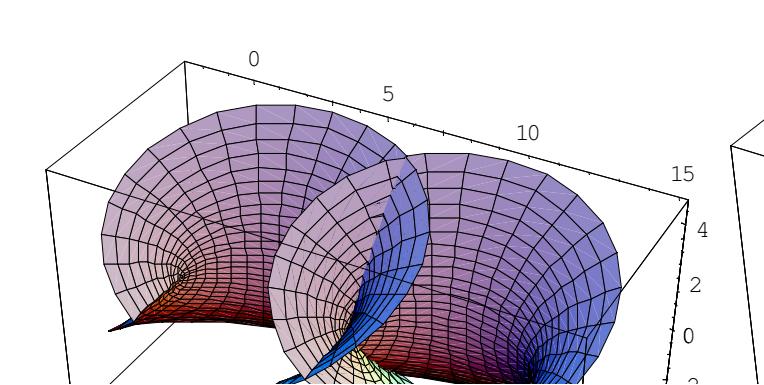

Fig. IV.3.a. Suprafata Catalan

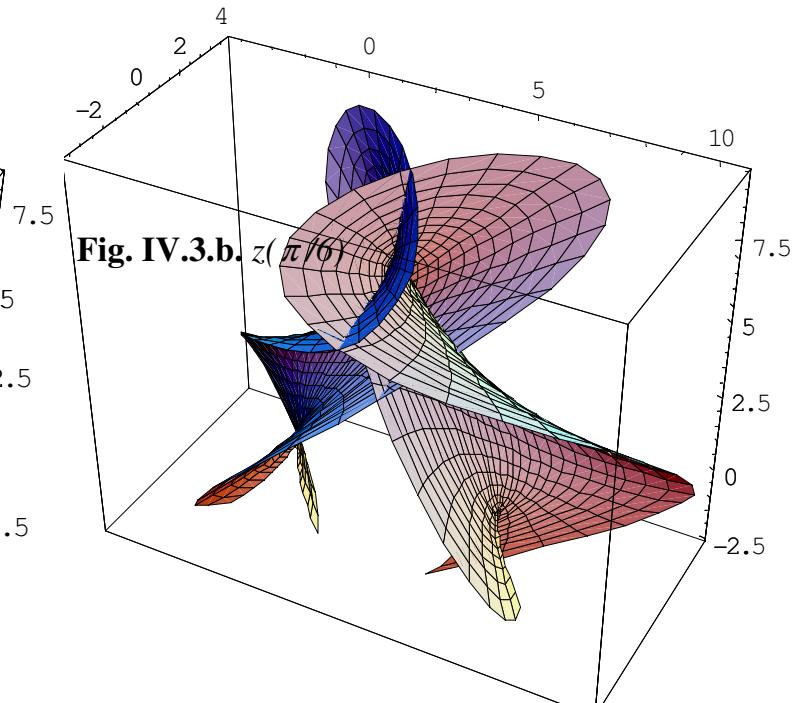
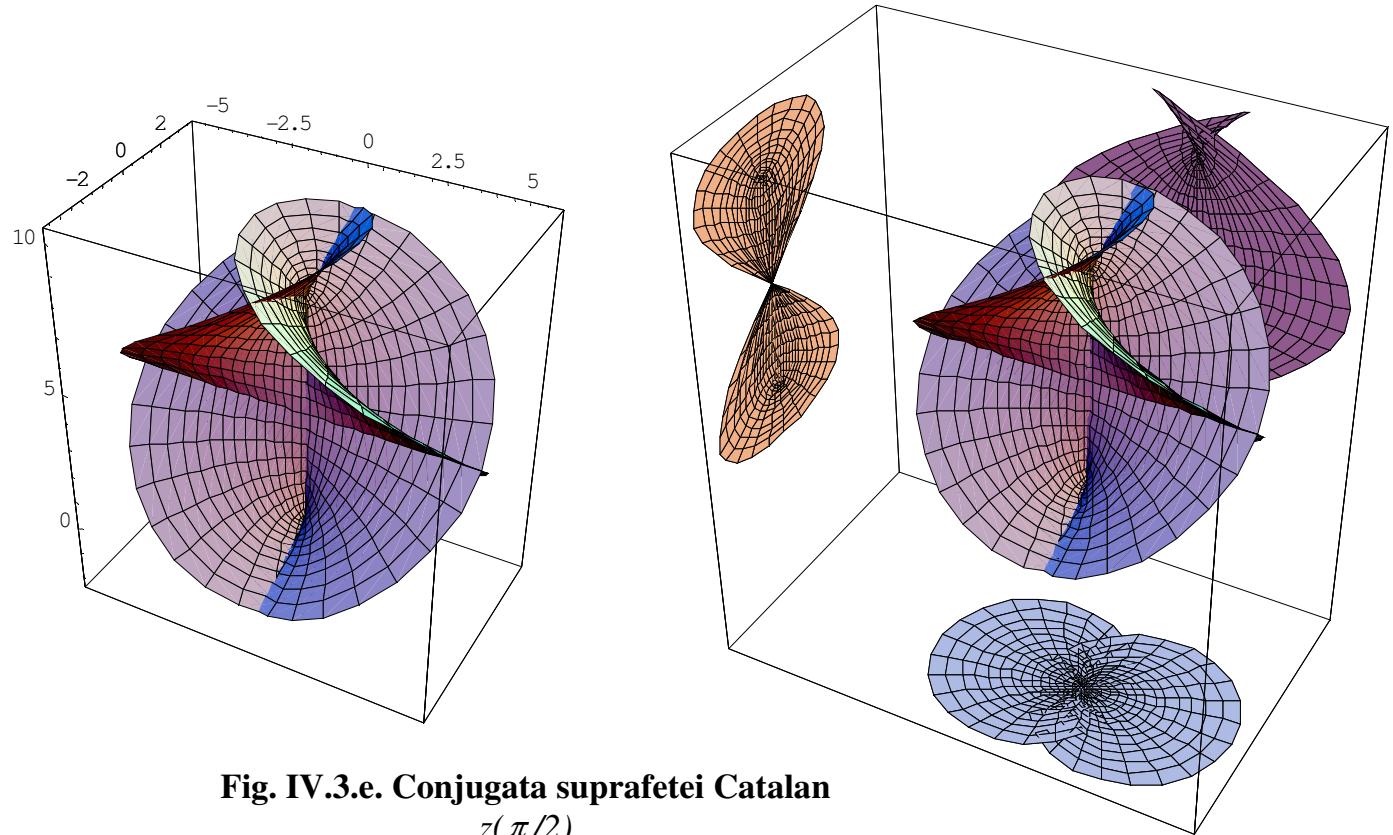

Fig. IV.3.b. $z(\pi/6)$

IV.5.3. Familia asociata suprafetei Enneper

Pentru a gasi familia asociata unei suprafetei Enneper

$$x(u,v) = \left(u - \frac{u^3}{3} + uv^2, -v + \frac{v^3}{3} - vu^2, u^2 - v^2 \right) \text{ aflam mai intai suprafata conjugata } y(u,v) :$$

$$\begin{aligned} y(u,v) &= \mathcal{Im} \left(2x \left(\frac{z}{2}, \frac{z}{2i} \right) - x(0,0) \right) = \mathcal{Im} \left(z - \frac{z^3}{3}, iz + i\frac{z^3}{3}, \frac{z^2}{2} \right) = \\ &= \mathcal{Im} \left(u + iv - \frac{u^3 + 3iu^2v - 3uv^2 - iv^3}{3}, iu - v + \frac{i(u^3 + 3iu^2v - 3uv^2 - iv^3)}{3}, u^2 + 2iuv - v^2 \right) = \\ &= \left(v - u^2v + \frac{v^3}{3}, u + \frac{u^3}{3} - uv^2, 2uv \right). \end{aligned}$$

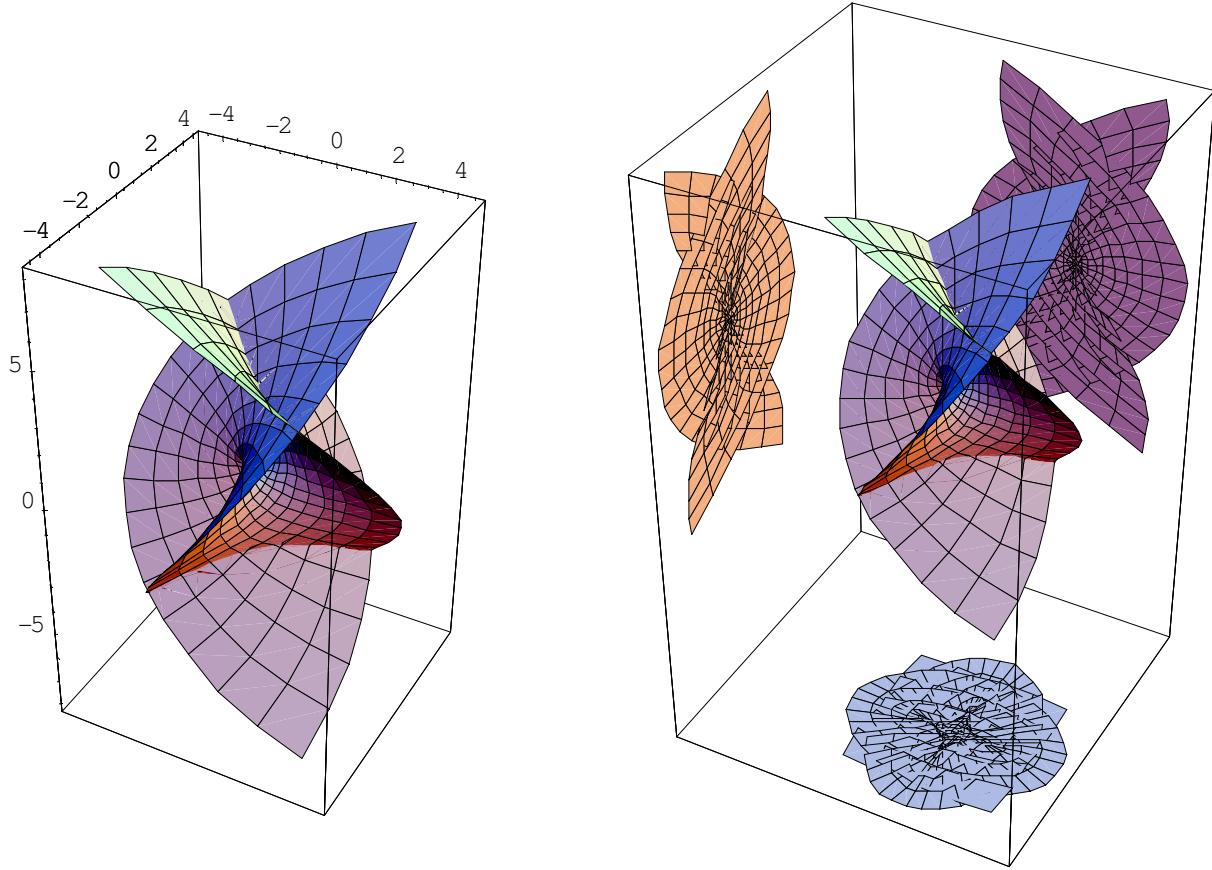

Fig. IV.4. Conjugata suprafetei Enneper

Familia asociata celor doua suprafete conjugate este data de

$$z(t) = \cos t \left(u - \frac{u^3}{3} + uv^2, -v + \frac{v^3}{3} - vu^2, u^2 - v^2 \right) + \sin t \left(v - u^2 v + \frac{v^3}{3}, u + \frac{u^3}{3} - uv^2, 2uv \right)$$

Propozitia IV.22.

Fie $t \mapsto z(t)$ familia asociata a suprafetei Enneper. Atunci $z(t)$ este o reparametrizare a suprafetei Enneper rotita cu unghiul $\frac{t}{2}$ in jurul axei Oz .

Demonstratie. Pentru a demonstra aceasta afirmatie folosim coordonatele polare. Vom scrie deci $u = \rho \cos \theta$, $v = \rho \sin \theta$.

Din demonstratia *Propozitiei II.2.* am obtinut scrierea parametrizarii suprafetei Enneper in coordonate polare: $(\rho, \theta) = \left(\rho \cos \theta - \frac{\rho^3}{3} \cos(3\theta), \rho \sin \theta - \frac{\rho^3}{3} \sin(3\theta), \rho^2 \cos(2\theta) \right)$.

Prin un calcul asemanator obtinem scrierea suprafetei conjugate:

$$\begin{aligned} y(\rho, \theta) &= \left(\rho \sin \theta - \frac{\rho^3}{3} \cos^2 \theta \sin \theta + \frac{\rho^3}{3} \sin^3 \theta, \rho \cos \theta + \frac{\rho^3}{3} \cos^2 \theta - \rho^3 \cos \theta \sin^2 \theta, 2\rho^2 \cos \theta \sin \theta \right) = \\ &= \left(\rho \sin \theta - \frac{\rho^3}{3} \sin \theta (\cos^2 \theta - 3\sin^2 \theta), \rho \sin \theta + \frac{\rho^3}{3} \cos \theta (\cos^2 \theta - 3\sin^2 \theta), \rho^2 \sin(2\theta) \right). \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Cum } \sin \theta (\cos^2 \theta - 3\sin^2 \theta) &= \sin \theta [(\cos^2 \theta - \sin^2 \theta) - 2\sin^2 \theta] = \sin \theta \cos(2\theta) - 2(\sin \theta \sin \theta) \sin \theta = \\ &= \frac{1}{2}(\sin(3\theta) - \sin(-\theta)) + (\cos(2\theta) - 1) \sin \theta = \frac{1}{2}(\sin(3\theta) + \sin \theta) + \frac{1}{2}(\sin(3\theta) + \sin \theta) - \sin \theta = \\ &= \sin(3\theta); \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \cos \theta (\cos^2 \theta - 3\sin^2 \theta) &= \cos \theta [(\cos^2 \theta - \sin^2 \theta) - 2\sin^2 \theta] = \cos \theta \cos(2\theta) - 2(\cos \theta \sin \theta) \sin \theta = \\ &= \frac{1}{2}(\cos(3\theta) + \cos(-\theta)) + \sin(2\theta) \sin \theta = \frac{1}{2}(\cos(3\theta) + \cos \theta) + \frac{1}{2}(\cos(3\theta) - \cos \theta) = \cos(3\theta), \end{aligned}$$

$$y(\rho, \theta) = \left(\rho \sin \theta - \frac{\rho^3}{3} \sin(3\theta), \rho \cos \theta - \frac{\rho^3}{3} \cos(3\theta), \rho^2 \sin(2\theta) \right).$$

Familia asociata se va scrie

$$\begin{aligned} z(t) &= \cos t \left(\rho \cos \theta - \frac{\rho^3}{3} \cos(3\theta), \rho \sin \theta - \frac{\rho^3}{3} \sin(3\theta), \rho^2 \cos(2\theta) \right) + \\ &\quad \sin t \left(\rho \sin \theta - \frac{\rho^3}{3} \sin(3\theta), \rho \cos \theta - \frac{\rho^3}{3} \cos(3\theta), \rho^2 \sin(2\theta) \right), \\ \text{unde } \cos t \left(\rho \cos \theta - \frac{\rho^3}{3} \cos(3\theta), \rho \sin \theta - \frac{\rho^3}{3} \sin(3\theta), \rho^2 \cos(2\theta) \right) &= \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&= \left(\frac{1}{2} \rho (\cos(t + \theta) + \cos(t - \theta)) - \frac{\rho^3}{3} \frac{1}{2} (\cos(t + 3\theta) - \cos(t - 3\theta)), \right. \\
&\quad \frac{1}{2} \rho (\sin(t + \theta) - \sin(t - \theta)) - \frac{\rho^3}{3} \frac{1}{2} (\sin(t + 3\theta) - \sin(t - 3\theta), \\
&\quad \left. \frac{1}{2} \rho^2 (\cos(t + 2\theta) + \cos(t - 2\theta)) \right) \\
\sin t \left(\rho \sin \theta - \frac{\rho^3}{3} \sin(3\theta), \rho \cos \theta - \frac{\rho^3}{3} \cos(3\theta), \rho^2 \sin(2\theta) \right) &= \\
&= \left(-\frac{1}{2} \rho (\cos(t + \theta) - \cos(t - \theta)) + \frac{\rho^3}{3} \frac{1}{2} (\cos(t + 3\theta) - \cos(t - 3\theta)) - \frac{\rho^3}{3} (\cos(t + \theta) - \cos(t - \theta)), \right. \\
&\quad \frac{1}{2} \rho (\sin(t + \theta) + \sin(t - \theta)) + \frac{\rho^3}{3} \frac{1}{2} (\sin(t + 3\theta) - \sin(t - 3\theta), \\
&\quad \left. -\frac{1}{2} \rho^2 (\cos(t + 2\theta) - \cos(t - 2\theta)) \right)
\end{aligned}$$

Deci, din calculele anterioare obtinem

$$z(t) = \left(\rho \cos(t - \theta) - \frac{\rho^3}{3} \cos(t - 3\theta), \rho \sin(t + \theta) + \frac{\rho^3}{3} \sin(t - 3\theta), \rho^2 \cos(t - 2\theta) \right).$$

Consideram o reparametrizare a suprafetei Enneper cu $u = \rho \cos\left(\theta - \frac{t}{2}\right)$, $v = \rho \sin\left(\theta - \frac{t}{2}\right)$

$$x'(\rho, \theta) = \left(\rho \cos\left(\theta - \frac{t}{2}\right) - \frac{\rho^3}{3} \cos\left(3\left(\theta - \frac{t}{2}\right)\right), \rho \sin\left(\theta - \frac{t}{2}\right) - \frac{\rho^3}{3} \sin\left(3\left(\theta - \frac{t}{2}\right)\right), \rho^2 \cos\left(2\left(\theta - \frac{t}{2}\right)\right) \right).$$

Rotind suprafata data de parametrizarea x' in jurul axei Oz cu unghiul $-\frac{t}{2}$ obtinem

$$\begin{aligned}
x''(\rho, \theta) &= \left[\left[\rho \cos\left(\theta - \frac{t}{2}\right) - \frac{\rho^3}{3} \cos\left(3\left(\theta - \frac{t}{2}\right)\right) \right] \cos\left(-\frac{t}{2}\right) + \left[\rho \sin\left(\theta - \frac{t}{2}\right) - \frac{\rho^3}{3} \sin\left(3\left(\theta - \frac{t}{2}\right)\right) \right] \sin\left(-\frac{t}{2}\right), \right. \\
&\quad \left[\rho \sin\left(\theta - \frac{t}{2}\right) - \frac{\rho^3}{3} \sin\left(3\left(\theta - \frac{t}{2}\right)\right) \right] \cos\left(-\frac{t}{2}\right) - \left[\rho \cos\left(\theta - \frac{t}{2}\right) - \frac{\rho^3}{3} \cos\left(3\left(\theta - \frac{t}{2}\right)\right) \right] \sin\left(-\frac{t}{2}\right), \\
&\quad \left. \rho^2 \cos\left(2\left(\theta - \frac{t}{2}\right)\right) \right] = \\
&= \left(\rho \cos\left(\theta - \frac{t}{2}\right) - \frac{\rho^3}{3} \cos\left(3\left(\theta - \frac{t}{2}\right)\right), \rho \sin\left(\theta - \frac{t}{2}\right) - \frac{\rho^3}{3} \sin\left(3\left(\theta - \frac{t}{2}\right)\right), \rho^2 \cos\left(2\left(\theta - \frac{t}{2}\right)\right) \right)
\end{aligned}$$

Observam ca expresia suprafata x'' , obtinuta prin rotirea in jurul axei Oz cu unghiul $-\frac{t}{2}$ a suprafetei x' , este chiar $z(t)$, de unde concluzia propozitiei.

IV.5.4. Familia asociata suprafetei Henneberg

Pentru a gasi familia asociata unei suprafetei Henneberg

$$x(u,v) = \left(2shu \cos v - \frac{2}{3} sh(3u) \cos(3v), 2shu \sin v + \frac{2}{3} sh(3u) \sin(3v), 2ch(2u) \cos(2v) \right) \quad \text{aflam}$$

suprafata conjugata $y(u,v)$:

$$\begin{aligned} y(u,v) &= \mathcal{Im} \left(2x \left(\frac{z}{2}, \frac{z}{2i} \right) - x(0,0) \right) = \\ &= 2\mathcal{Im} \left(2sh \frac{z}{2} \cos \frac{z}{2i} - \frac{2}{3} sh \frac{3z}{2} \cos \frac{3z}{2i}, 2sh \frac{z}{2} \sin \frac{z}{2i} + \frac{2}{3} sh \frac{3z}{2} \sin \frac{3z}{2i}, 2chz \cos \frac{z}{i} - 2 \right). \end{aligned}$$

Cum

$$sh \frac{z}{2} \cos \frac{z}{2i} = sh \frac{z}{2} \cos \left(-\frac{iz}{2} \right) = sh \frac{z}{2} \cos \frac{iz}{2} = sh \frac{z}{2} ch \frac{z}{2} = \frac{\cos vchu}{2} + i \frac{\sin vchu}{2} \quad ^{10},$$

$$sh \frac{z}{2} \sin \frac{z}{2i} = sh \frac{z}{2} \sin \left(-\frac{iz}{2} \right) = -sh \frac{z}{2} \sin \frac{iz}{2} = -ish \frac{z}{2} sh \frac{z}{2} = i \frac{1}{2} - i \frac{\cos vchu}{2} + \frac{\sin vchu}{2},$$

$$chz \cos \frac{z}{i} = chz \cos(-iz) = chz \cos(iz) = chz chz = \frac{1}{2} + \frac{\cos vchu}{2} + i \frac{\sin vchu}{2}, \quad \text{atunci}$$

$$y(u,v) = \left(2 \sin vchu - \frac{2}{3} \sin(3v) ch(3u), 2 - 2 \cos vchu - \frac{2}{3} - \frac{2}{3} \cos(3v) ch(3u), 2 \sin(2v) sh(2u) \right).$$

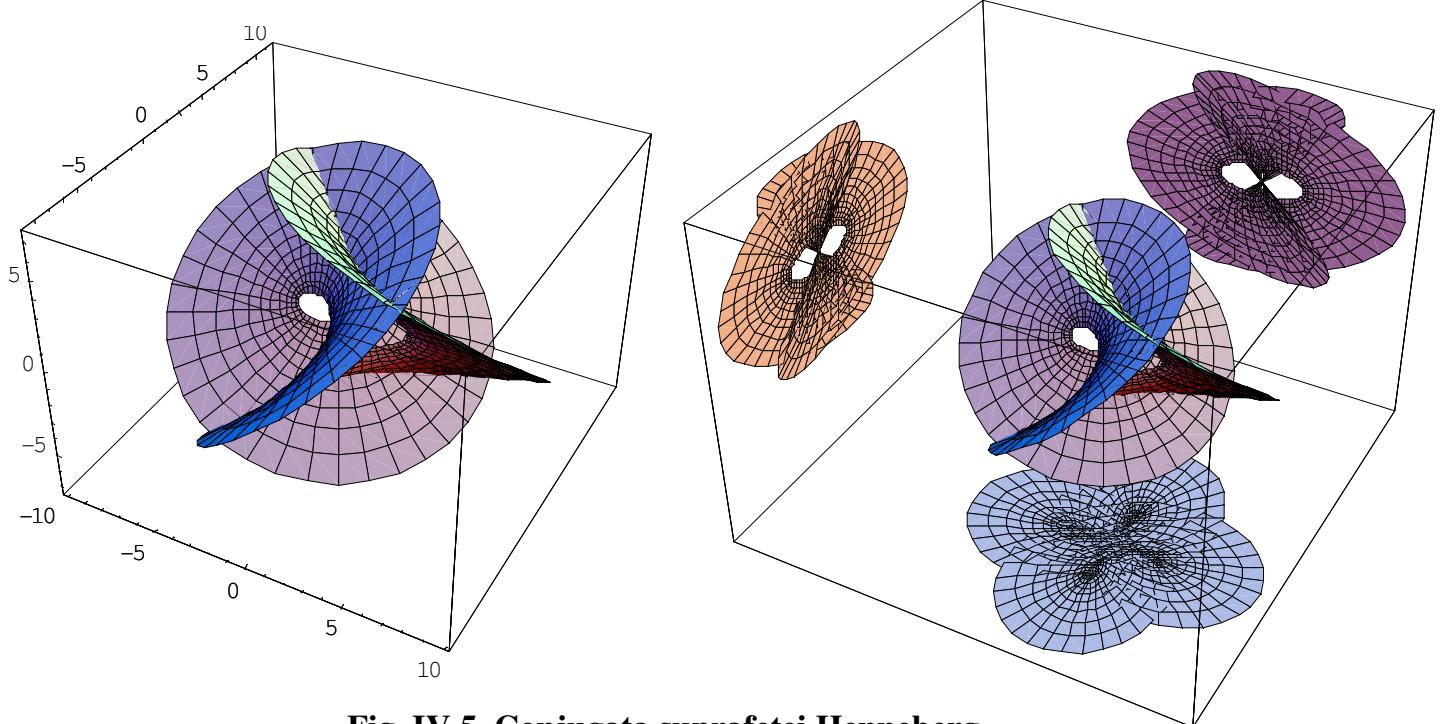

Fig. IV.5. Conjugata suprafetei Henneberg

¹⁰ Calculele complete sunt prezentate in Anexa 3.2.

Familia asociata celor doua suprafete conjugate este data de

$$z(t) = \cos t \left(2shu \cos v - \frac{2}{3} sh(3u) \cos(3v), 2shu \sin v + \frac{2}{3} sh(3u) \sin(3v), 2ch(2u) \cos(2v) \right) + \\ + \sin t \left(2 \sin vchu - \frac{2}{3} \sin(3v) ch(3u), 2 - 2 \cos vchu - \frac{2}{3} - \frac{2}{3} \cos(3v) ch(3u), 2 \sin(2v) sh(2u) \right)$$

IV.5.5. Familia asociata suprafetei Scherk

Pentru a gasi familia asociata unei suprafetei Scherk

$$x(u,v) = \left(u, v, \frac{1}{a} \log \left(\frac{\cos(av)}{\cos(au)} \right) \right)$$

aflam suprafata sa conjugata:

$$y(u,v) = \mathcal{Im} \left(2x \left(\frac{z}{2}, \frac{z}{2i} \right) - x(0,0) \right) = 2\mathcal{Im} \left(\frac{z}{2}, \frac{z}{2i}, \log \left(\frac{\cos(a \frac{z}{2i})}{\cos(a \frac{z}{2})} \right) \right).$$

Cum

$$\cos \frac{z}{i} = \cos(-iz) = \cos(iz) = chz = \frac{\cos vchu}{2} + i \frac{\sin vshu}{2} \quad si$$

$\cos z = ch v \cos u + i sh v \sin u$, obtinem

suprafata conjugata:

$$y(u,v) = \left(v, -u, \frac{2}{a} \log \left(\frac{\sin(a \frac{v}{2}) sh(a \frac{u}{2})}{sh(a \frac{v}{2}) \sin(a \frac{u}{2})} \right) \right)$$

Familia asociata celor doua suprafete conjugate este

$$z(t) = \cos t \left(u, v, \frac{1}{a} \log \left(\frac{\cos(av)}{\cos(au)} \right) \right) + \\ + \sin t \left(v, -u, \frac{2}{a} \log \left(\frac{\sin(a \frac{v}{2}) sh(a \frac{u}{2})}{sh(a \frac{v}{2}) \sin(a \frac{u}{2})} \right) \right).$$

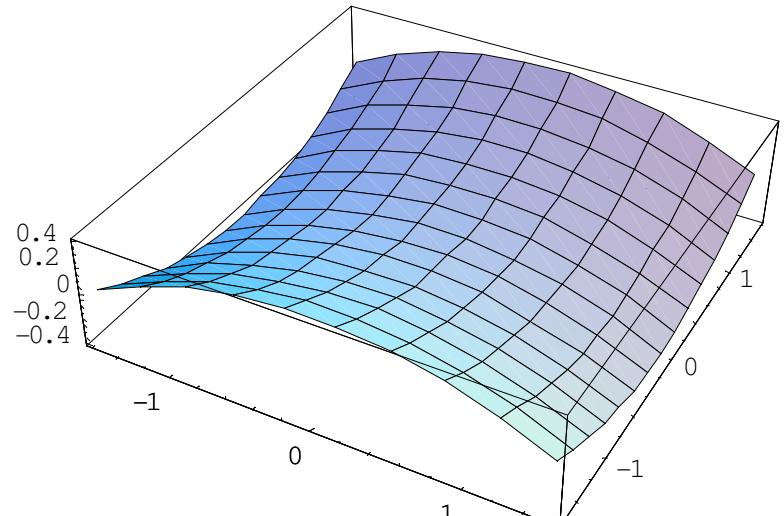

Fig. IV.6. Conjugata suprafetei Scherk

CAPITOLUL V. Reprezentari Weierstrass

In aceasta sectiune vom continua abordarea temei suprafetelor minime prin intermediul reprezentarii Weierstrass, aceasta permitand investigarea lor intr-o maniera generala si generarea usoara de noi suprafete minime folosind formula Weierstrass.

V.1. Suprafete minime prin reprezentarea Weierstrass

Definitie: O functie $f: \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C}$ se numeste **meromorfa** daca toate punctele sale singulare sunt poli.

Definitie: Fie f si g functii meromorse definite pe un domeniu $U \subset \mathbb{C}$ si $z_0 \in U$ fixat. Fie

$$\begin{cases} x_1(z) = \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{f(w)}{2} (1 - g(w)^2) dw \right) \\ x_2(z) = \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{if(w)}{2} (1 + g(w)^2) dw \right) \\ x_3(z) = \Re \left(\int_{z_0}^z f(w)g(w) dw \right) \end{cases} \quad \text{si} \quad \begin{cases} y_1(z) = \Im \left(\int_{z_0}^z \frac{f(w)}{2} (1 - g(w)^2) dw \right) \\ y_2(z) = \Im \left(\int_{z_0}^z \frac{if(w)}{2} (1 + g(w)^2) dw \right) \\ y_3(z) = \Im \left(\int_{z_0}^z f(w)g(w) dw \right) \end{cases},$$

unde $z = u+iv$. Cu aceste notatii, $x(u,v) = (x_1(u,v), x_2(u,v), x_3(u,v))$ se numeste **parametrizarea Weierstrass** determinata de f si g , iar $y(u,v) = (y_1(u,v), y_2(u,v), y_3(u,v))$ **conjugata parametrizarii Weierstrass**.

Teorema V.1.

Oricare ar fi f functie analitica si g functie meromorfa, parametrizarea Weierstrass si conjugata parametrizarii Weierstrass generate de f si g sunt suprafete minimale izoterme avand metrica data

$$ds^2 = \frac{1}{4} |f(z)|^2 \left(1 + |g(z)|^2\right)^2 |dz|^2.$$

In particular, x si y sunt izometrice si sunt suprafete regulate, mai putin unde f se anuleaza sau are singularitati.

Demonstratie. Consideram complexificarea parametrizarilor conjugate armonice x si y

$$(x+iy)(z) = \int_{z_0}^z \left(\frac{f(w)}{2} \left(1 - g(w)^2 \right), \frac{if(w)}{2} \left(1 + g(w)^2 \right), f(w)g(w) \right) dw, \text{ care arata ca } (x+iy)(z) \text{ este}$$

un triplet de functii analitice. Cunoastem ca partea reala si partea imaginara a unei functii analitice indeplinesc relatiiile Cauchy-Riemann, deci $x_{uu} + x_{vv} = y_{uu} + y_{vv} = 0$, adica x si y armonice. Cum x armonic, din *Teorema IV.11 (i)*, $\frac{\partial x}{\partial z}$ analitica.

Din *Lema IV.12*, avem ca

$$\frac{\partial x}{\partial z} = \frac{1}{2} \frac{d}{dz} (x+iy) = \frac{1}{2} \left(\frac{f(z)}{2} \left(1 - g(z)^2 \right), i \frac{f(z)}{2} \left(1 + g(z)^2 \right), f(z)g(z) \right) = \frac{1}{2} (\phi_1(x), \phi_2(x), \phi_3(x))$$

Cum

$$\begin{aligned} \phi_1(x)^2 + \phi_2(x)^2 + \phi_3(x)^2 &= \left(\frac{f(z)}{2} \left(1 - g(z)^2 \right) \right)^2 + \left(i \frac{f(z)}{2} \left(1 + g(z)^2 \right) \right)^2 + f(z)^2 g(z)^2 = \\ &= \frac{1}{4} \left(f(z)^2 (1 - g(z)^2)^2 - f(z)^2 (1 + g(z)^2)^2 + 4f(z)^2 g(z)^2 \right) = 0, \end{aligned}$$

aplicand *Teorema IV.11*.si *Lema IV.13*. rezulta $(x+iy)(z)$ curba minimala si x,y suprafete minimale izoterme (armonice si izoterme).

Cum x este izoterna, avem $\langle x_u, x_u \rangle = \langle x_v, x_v \rangle$ si, conform *Lemei IV.10*. deducem

$$E = G = 2 \sum_{k=1}^3 |\phi_k(x)|^2 = \frac{1}{8} \left(|f|^2 |1 - g^2|^2 + |f|^2 |1 + g^2|^2 + 4|fg|^2 \right) = \frac{1}{4} |f|^2 (1 + |g|^2)^2,$$

$$\text{de unde } ds^2 = \frac{1}{4} |f|^2 (1 + |g|^2)^2 (du^2 + dv^2) = \frac{1}{4} |f|^2 (1 + |g|^2)^2 |dz|^2.$$

Din rezultatul anterior si *Lema IV.13*. putem deduce urmatorul corolar:

Corolar V.2.

Fie f,g functii meromorfe definite pe domeniul $U \subset \mathbb{C}$, fie x parametrizarea Weierstrass si y conjugata sa determinate de f si g . Atunci $z \mapsto (x+iy)(z)$ este curba minimala.

Reciproc, fie $\psi : U \rightarrow \mathbb{C}^3$ o curba minimala, $\psi' = (\phi_1, \phi_2, \phi_3)$. Presupunand ca $\phi_1 - i\phi_2$ nu este

identic nula, definim $f = \phi_1 - i\phi_2$ si $g = \frac{\phi_3}{\phi_1 - i\phi_2}$. Atunci f si g ne dau reprezentarea Weierstrass a

$$\text{curbei minimale } \psi : \psi' = \left(\frac{f}{2} \left(1 - g^2 \right), \frac{if}{2} \left(1 + g^2 \right), fg \right).$$

Cunoscând definitia familiei asociate unei parametrizări, din secțiunea IV.2 putem scrie *Teorema IV.7.* pentru parametrizări Weierstrass astfel:

Teorema V.3.

Fie f, g funcții meromorfe. Familia asociată parametrizării Weierstrass determinată de f și g este data de $t \mapsto z(t) = (z_1(t), z_2(t), z_3(t))$, unde

$$\begin{cases} z_1(t)(z) = \Re \left(e^{-it} \int_{z_0}^z \frac{f(w)}{2} (1 - g(w)^2) dw \right) \\ z_2(t)(z) = \Re \left(e^{-it} \int_{z_0}^z \frac{f(w)}{2} (1 + g(w)^2) dw \right) \\ z_3(t)(z) = \Re \left(e^{-it} \int_{z_0}^z f(w) g(w) dw \right) \end{cases}$$

Pentru fiecare t , $z(t)$ este parametrizare Weierstrass determinată de funcțiile meromorfe $e^{-it}f$ și g .

Parametrizarea Weierstrass și conjugată sa fiind izometrice, au aceeași curbura Gauss, a cărei formula este data în urmatorul rezultat:

Teorema V.4.

Parametrizarea Weierstrass determinată de funcțiile meromorfe f, g are curbura Gauss

$$K = \frac{-16|g|^2}{|f|^2 (1+|g|^2)^4}.$$

Mai mult, formula este aceeași pentru fiecare membru al familiei asociate de parametrizări Weierstrass determinante de f și g .

Demonstratie. Din *Propozitia IV.2* cunoaștem ca $K = \frac{-\Delta \ln \lambda}{\lambda^2}$, unde factorul de scalare

$$\lambda = \sqrt{\langle x_u, x_u \rangle} = \sqrt{E} = \frac{1}{2}|f|(1+|g|^2) \quad (\text{din demonstrația } \text{Teoremei V.1}).$$

$$\Delta \ln|f(z)| = 2 \frac{\partial^2}{\partial \bar{z} \partial z} \ln|f(z)|^2 = 2 \frac{\partial^2}{\partial \bar{z} \partial z} (\ln f(z) + \ln \overline{f(z)}) = 0$$

$$\Delta \ln(1+|g(z)|^2) = 4 \frac{\partial^2}{\partial \bar{z} \partial z} \ln(1+g(z)\overline{g(z)}) = 4 \frac{\partial}{\partial \bar{z}} \left(\frac{g'(z)\overline{g(z)}}{1+|g(z)|^2} \right) = \frac{4|g'(z)|^2}{(1+|g(z)|^2)^2}.$$

Inlocuind in formula curburii Gauss, obtinem

$$K = \frac{-\Delta \ln\left(\frac{1}{2}|f|\left(1+|g|^2\right)\right)}{\frac{1}{4}|f|^2\left(1+|g|^2\right)^2} = \frac{-\Delta \ln\left(\left(1+|g|^2\right)\right)}{\frac{1}{4}|f|^2\left(1+|g|^2\right)^2} = \frac{-\frac{4|g'(z)|^2}{\left(1+|g(z)|^2\right)^2}}{\frac{1}{4}|f|^2\left(1+|g|^2\right)^2} = \frac{-16|g'(z)|^2}{|f|^2\left(1+|g|^2\right)^4}.$$

Ca o consecinta imediata a teoremei anterioare avem urmatorul rezultat:

Corolar V.5.

Curbura Gauss a unei parametrizari Weierstrass determinata de functiile meromorfe f, g se anuleaza in zerourile functiei g' . In plus, daca g' nu este functie identic nula, zerourile curburii Gauss sunt puncte izolate.

V.2. Exemple de parametrizari Weierstrass

V.2.1. Suprafata Enneper

Parametrizarea Weierstrass a suprafatei Enneper se obtine prin alegerea $f \equiv 1$, $g(z) = z$. Pentru simplitate, putem alege $z_0 = 0$. Atunci:

$$\begin{aligned} x_1(z) &= \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{f(w)}{2} (1 - g(w)^2) dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{1}{2} (1 - w^2) dw \right) = \Re \left(\frac{1}{2} \left(z - \frac{z^3}{3} \right) \right) = \\ &= \Re \left(\frac{1}{2} \left(u + iv - \frac{(u + iv)^3}{3} \right) \right) = \Re \left(\frac{1}{2} \left((u + iv) - \frac{1}{3} (u^3 + 3iu^2v - 3uv^2 - iv^3) \right) \right) = \frac{1}{2} \left(u - \frac{u^3}{3} + uv^2 \right) \\ x_2(z) &= \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{if(w)}{2} (1 + g(w)^2) dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{i}{2} (1 + w^2) dw \right) = \Re \left(\frac{i}{2} \left(z + \frac{z^3}{3} \right) \right) = \\ &= \Re \left(\frac{i}{2} \left(u + iv + \frac{(u + iv)^3}{3} \right) \right) = \Re \left(\frac{i}{2} \left((u + iv) + \frac{1}{3} (u^3 + 3iu^2v - 3uv^2 - iv^3) \right) \right) = \frac{1}{2} \left(-v - u^2v + \frac{v^3}{3} \right) \end{aligned}$$

$$x_3(z) = \Re \left(\int_{z_0}^z f(w)g(w)dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z w dw \right) = \Re \left(\frac{z^2}{2} \right) = \Re \left(\frac{1}{2} (u^2 + 2iuv - v^2) \right) = \frac{1}{2} (u^2 - v^2)$$

Deci, parametrizarea Enneper este $x(u, v) = \left(\frac{1}{2} \left(u - \frac{u^3}{3} + uv^2 \right), \frac{1}{2} \left(-v - u^2v + \frac{v^3}{3} \right), \frac{1}{2} (u^2 - v^2) \right)$ si,

eliminind constanta multiplicativa $\frac{1}{2}$, obtinem exact definitia suprafetei Enneper din sectiunea II.1.

Vom calcula si conjugata Weierstrass a parametrizarii Enneper:

$$y_1(z) = \Im \left(\int_{z_0}^z \frac{f(w)}{2} (1 - g(w)^2) dw \right) = \Im \left(\frac{1}{2} \left(u + iv - \frac{1}{3} (u^3 + 3iu^2v - 3uv^2 - iv^3) \right) \right) = \frac{1}{2} \left(v - u^2v + \frac{v^3}{3} \right)$$

$$y_2(z) = \Im \left(\int_{z_0}^z \frac{if(w)}{2} (1 + g(w)^2) dw \right) = \Im \left(\frac{i}{2} \left((u + iv) + \frac{1}{3} (u^3 + 3iu^2v - 3uv^2 - iv^3) \right) \right) = \frac{1}{2} \left(u + \frac{u^3}{3} - uv^2 \right)$$

$$y_3(z) = \Im \left(\int_{z_0}^z f(w)g(w)dw \right) = \Im \left(\frac{1}{2} (u^2 + 2iuv - v^2) \right) = uv .$$

Deci, conjugata parametrizarii Enneper este

$$y(u, v) = \left(\frac{1}{2} \left(v - u^2v + \frac{v^3}{3} \right), \frac{1}{2} \left(u + \frac{u^3}{3} - uv^2 \right), uv \right), \text{ expresie obtinuta si in sectiunea IV.5.3.}$$

V.2.2. Elicoidul si catenoidul

Catenoidul poate fi obtinut alegand $f(z) = -e^{-z}$ si $g(z) = -e^{-z}$. Efectuand calculele, obtinem:

$$\begin{aligned} x_1(z) &= \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{f(w)}{2} (1 - g(w)^2) dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z -\frac{e^{-w}}{2} (1 - e^{2w}) dw \right) = \Re \left(\frac{1}{2} (e^{-z} + e^z) - 1 \right) = \\ &= \Re \left(\frac{1}{2} (e^{-u} (\cos v - i \sin v) + e^u (\cos v + i \sin v)) - 1 \right) = \cos v \frac{e^u + e^{-u}}{2} - 1 = \cos v \operatorname{ch} u - 1 , \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} x_2(z) &= \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{if(w)}{2} (1 + g(w)^2) dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z -\frac{ie^{-w}}{2} (1 + e^{2w}) dw \right) = \Re \left(\frac{i}{2} (e^{-z} - e^z) + i \right) = \\ &= \Re \left(\frac{i}{2} (e^{-u} (\cos v - i \sin v) - e^u (\cos v + i \sin v)) + i \right) = \sin v \frac{e^u + e^{-u}}{2} = \sin v \operatorname{ch} u , \end{aligned}$$

$$x_3(z) = \Re \left(\int_{z_0}^z f(w)g(w)dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z (-e^{-z})(-e^z)dw \right) = \Re z = u .$$

Deci, catenoidul este dat de parametrizarea $x(u,v) = (\cos vchu - 1, \sin vchu, u)$, care, prin translatia cu o unitate pe axa Ox si interschimbarea variabilelor u,v conduce la definitia din sectiunea II.3. Cu calcule similare, obtinem conjugata Weierstrass:

$$\begin{aligned} y_1(z) &= \Im \left(\int_{z_0}^z \frac{f(w)}{2} (1-g(w)^2) dw \right) = \\ &= \Im \left(\frac{1}{2} \left(e^{-u} (\cos v - i \sin v) + e^u (\cos v + i \sin v) \right) - 1 \right) = \sin v \frac{e^u - e^{-u}}{2} = \sin v shu , \\ y_2(z) &= \Im \left(\int_{z_0}^z \frac{if(w)}{2} (1+g(w)^2) dw \right) = \\ &= \Im \left(\frac{i}{2} \left(e^{-u} (\cos v - i \sin v) - e^u (\cos v + i \sin v) \right) + i \right) = -\cos v \frac{e^u - e^{-u}}{2} = -\cos v shu , \\ y_3(z) &= \Im \left(\int_{z_0}^z f(w)g(w)dw \right) = \Im \left(\int_{z_0}^z (-e^{-z})(-e^z)dw \right) = \Im z = v , \end{aligned}$$

deci $y(u,v) = (\sin v shu, -\cos v shu, v)$, suprafata ce reprezinta o reparametrizare a elicoidului, a carui definitie e data in sectiunea II.2.

V.2.3. Suprafata Henneberg

Calculand parametrizarea Weierstrass pentru alegerea $f(z) = 1 - \frac{1}{z^4}$ si $g(z) = z$ vom obtine o reparametrizare a suprafetei Henneberg.

$$\begin{aligned} x_1(z) &= \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{f(w)}{2} (1-g(w)^2) dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{1}{2} \left(1 - \frac{1}{w^4} \right) (1-w^2) dw \right) = \\ &= \Re \left(\frac{1}{2} \left(z - \frac{z^3}{3} + \frac{1}{3z^3} - \frac{1}{z} \right) \right) = \Re \left(\frac{1}{2} \left(z - \frac{z^3}{3} + \frac{\bar{z}^3}{3|\bar{z}|^6} - \frac{\bar{z}}{|\bar{z}|^2} \right) \right) = \\ &= \Re \left(\frac{1}{2} \left(u + iv - \frac{u^3 + 3u^2iv - 3uv^2 - iv^3}{3} + \frac{u^3 - 3u^2iv - 3uv^2 + iv^3}{3(u^2 + v^2)^3} - \frac{u - iv}{u^2 + v^2} \right) \right) = \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&= \frac{1}{2} \left[u \left(1 - \frac{1}{u^2 + v^2} \right) - \frac{u^3 - 3uv^2}{3} \left(1 - \frac{1}{(u^2 + v^2)^3} \right) \right] = \frac{1}{2} \left[r \cos t \left(1 - \frac{1}{r^2} \right) - \frac{r^3 \cos 3t}{3} \left(1 - \frac{1}{r^6} \right) \right] = \\
&= \frac{1}{2} \left(\frac{\cos t(r^2 - 1)}{r} - \frac{\cos 3t(r^6 - 1)}{3r^3} \right)
\end{aligned}$$

unde $z = u + iv = r \cos t + i r \sin t$,

$$\begin{aligned}
x_2(z) &= \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{if(w)}{2} (1 + g(w)^2) dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{i}{2} \left(1 - \frac{1}{w^4} \right) (1 + w^2) dw \right) = \\
&= \Re \left(\frac{i}{2} \left(z + \frac{z^3}{3} + \frac{1}{3z^3} + \frac{1}{z} \right) \right) = \Re \left(\frac{1}{2} \left(z + \frac{z^3}{3} + \frac{\bar{z}^3}{3|\bar{z}|^6} + \frac{\bar{z}}{|\bar{z}|^2} \right) \right) = \\
&= \Re \left(\frac{i}{2} \left(u + iv + \frac{u^3 + 3u^2iv - 3uv^2 - iv^3}{3} + \frac{u^3 - 3u^2iv - 3uv^2 + iv^3}{3(u^2 + v^2)^3} + \frac{u - iv}{u^2 + v^2} \right) \right) = \\
&= \frac{1}{2} \left[-v \left(1 - \frac{1}{u^2 + v^2} \right) - \frac{v^3 - 3u^2v}{3} \left(1 - \frac{1}{(u^2 + v^2)^3} \right) \right] = \frac{1}{2} \left[-r \sin t \left(1 - \frac{1}{r^2} \right) - \frac{r^3 \sin 3t}{3} \left(1 - \frac{1}{r^6} \right) \right] = \\
&= -\frac{1}{2} \left(\frac{\sin t(r^2 - 1)}{r} + \frac{\sin 3t(r^6 - 1)}{3r^3} \right), \\
x_3(z) &= \Re \left(\int_{z_0}^z f(w)g(w)dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z \left(1 - \frac{1}{w^4} \right) w dw \right) = \Re \left(\frac{z^2}{2} + \frac{1}{2z^2} \right) = \Re \left(\frac{z^2}{2} + \frac{\bar{z}^2}{2|\bar{z}|^4} \right) = \\
&= \Re \left(\frac{u^2 + 2uiv - v^2}{2} + \frac{u^2 - 2uiv - v^2}{2(u^2 + v^2)^2} \right) = \frac{u^2 - v^2}{2} \left(1 + \frac{1}{(u^2 + v^2)^2} \right) = \frac{\cos(2t)(r^4 + 1)}{2r^2}.
\end{aligned}$$

Am obtinut deci, suprafata

$$x(r,t) = \left(\frac{1}{2} \left(\frac{\cos t(r^2 - 1)}{r} - \frac{\cos 3t(r^6 - 1)}{3r^3} \right), -\frac{1}{2} \left(\frac{\sin t(r^2 - 1)}{r} + \frac{\sin 3t(r^6 - 1)}{3r^3} \right), \frac{\cos(2t)(r^4 + 1)}{2r^2} \right),$$

ce reprezinta o reparametrizare a suprafetei Henneberg definita in sectiunea II.5.

V.2.4. Suprafata Bour

Parametrizarea Weierstrass corespunzătoare alegerii $f \equiv 1$, $g(z) = \sqrt{z}$ se numește suprafata Bour:

$$\begin{aligned} x_1(z) &= \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{f(w)}{2} (1 - g(w)^2) dw \right) = \\ &= \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{1}{2} (1 - w) dw \right) = \Re \left(\frac{1}{2} \left(z - \frac{z^2}{2} \right) \right) = \\ &= \Re \left(\frac{1}{2} (u + iv) - \frac{u^2 + 2uiv - v^2}{4} \right) = \\ &= \frac{1}{2} r \cos t - \frac{1}{4} r^2 \cos(2t), \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} x_2(z) &= \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{if(w)}{2} (1 + g(w)^2) dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{i}{2} (1 + w) dw \right) = \Re \left(\frac{i}{2} \left(z + \frac{z^2}{2} \right) \right) = \\ &= \Re \left(i \left(\frac{1}{2} (u + iv) + \frac{u^2 + 2uiv - v^2}{4} \right) \right) = -\frac{1}{2} r \cos t - \frac{1}{4} r^2 \sin(2t), \\ x_3(z) &= \Re \left(\int_{z_0}^z f(w) g(w) dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z \sqrt{w} dw \right) = \Re \left(\frac{2}{3} z^{3/2} \right) = \frac{2}{3} (u^3 - 3uv^2)^{3/2} = \frac{2}{3} r^{3/2} (4 \cos^3 t - 3 \cos t) = \\ &= \frac{2}{3} r^{3/2} \cos(3t). \end{aligned}$$

Am obținut, deci, suprafata Bour: $x(r, t) = \left(\frac{1}{2} r \cos t - \frac{1}{4} r^2 \cos(2t), -\frac{1}{2} r \cos t - \frac{1}{4} r^2 \sin(2t), \frac{2}{3} r^{3/2} \cos(3t) \right)$

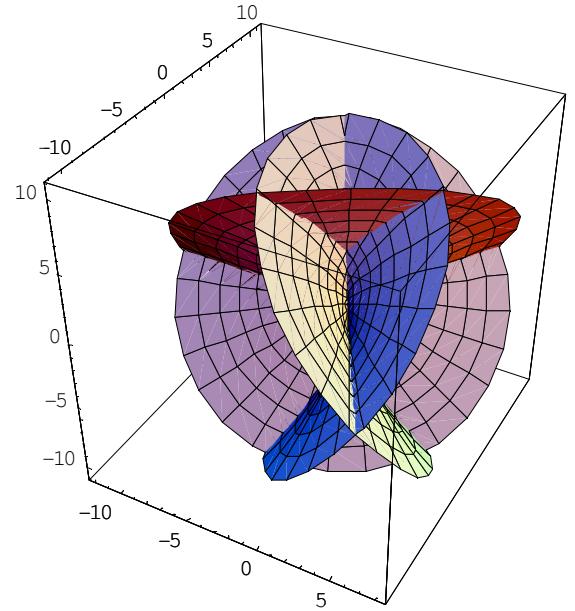

Fig. IV.7. Suprafata Bour

V.2.4. Suprafete cu terminatie plană. Suprafata Richmond

O familie interesantă de suprafete minime este generată prin alegerea funcțiilor meromorfe f, g pentru reprezentarea Weierstrass astfel: $f(z) = \frac{1}{z^2}$ și $g(z) = z^{n+1}$.

$$x_1(z) = \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{f(w)}{2} (1 - g(w)^2) dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{1}{2w^2} (1 - w^{2n+2}) dw \right) = \Re \left(\frac{1}{2} \left(-\frac{1}{z} - \frac{z^{2n+1}}{2n+1} \right) \right) = \Re \left(\frac{1}{2} \left(-\frac{\bar{z}}{|z|^2} - \frac{z^{2n+1}}{2n+1} \right) \right)$$

$$\begin{aligned}
&= \Re \left(\frac{1}{2} \left(-\frac{r(\cos t - i \sin t)}{r^2} - \frac{r^{2n+1} (\cos(2n+1)t) + i \sin(2n+1)t}{2n+1} \right) \right) = \frac{1}{2} \left(-\frac{\cos t}{r} - \frac{r^{2n+1} \cos(2n+1)t}{2n+1} \right) \\
x_2(z) &= \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{i f(w)}{2} (1+g(w)^2) dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{i}{2w^2} (1+w^{2n+2}) dw \right) = \Re \left(\frac{i}{2} \left(-\frac{1}{z} + \frac{z^{2n+1}}{2n+1} \right) \right) = \Re \left(\frac{i}{2} \left(-\frac{\bar{z}}{|z|^2} + \frac{z^{2n+1}}{2n+1} \right) \right) \\
&= \Re \left(\frac{i}{2} \left(-\frac{r(\cos t - i \sin t)}{r^2} + \frac{r^{2n+1} (\cos(2n+1)t) + i \sin(2n+1)t}{2n+1} \right) \right) = \frac{1}{2} \left(-\frac{\sin t}{r} + \frac{r^{2n+1} \sin(2n+1)t}{2n+1} \right) \\
x_3(z) &= \Re \left(\int_{z_0}^z f(w) g(w) dw \right) = \Re \left(\int_{z_0}^z \frac{1}{w^2} w^{n+1} dw \right) = \Re \left(\frac{z^n}{n} \right) = \Re \left(\frac{r^n (\cos(nt) + i \sin(nt))}{n} \right) = \frac{r^n (\cos(nt))}{n}
\end{aligned}$$

Deci, se obtin suprafetele

$$x(r,t)(n) = \left(\frac{1}{2} \left(-\frac{\cos t}{r} - \frac{r^{2n+1} \cos((2n+1)t)}{2n+1} \right), \frac{1}{2} \left(-\frac{\sin t}{r} + \frac{r^{2n+1} \sin((2n+1)t)}{2n+1} \right), \frac{r^n (\cos(nt))}{n} \right).$$

Pentru $n = 1$ se obtine suprafata minimala Richmond:

$$\begin{aligned}
x(r,t) &= \left(\frac{1}{2} \left(-\frac{\cos t}{r} - \frac{r^3 \cos(3t)}{3} \right), \frac{1}{2} \left(-\frac{\sin t}{r} + \frac{r^3 \sin(3t)}{3} \right), r \cos t \right) \\
&= \left(\frac{1}{2} \left(-\frac{r \cos t}{r^2} - \frac{r^3 \cos(3t)}{3} \right), \frac{1}{2} \left(-\frac{r \sin t}{r^2} + \frac{r^3 \sin(3t)}{3} \right), u \right) \\
&= \left(\frac{1}{2} \left(-\frac{u}{u^2+v^2} - \frac{u^3-3uv^2}{3} \right), \frac{1}{2} \left(-\frac{v}{u^2+v^2} - \frac{v^3-3uv^2}{3} \right), u \right) \\
&= \left(\frac{-3u-u^5+2u^3v^2+3uv^4}{6(u^2+v^2)}, \frac{-3v+v^5-2u^2v^3+3u^4v}{6(u^2+v^2)}, u \right)
\end{aligned}$$

Iar pentru o alegere a parametrilor: $n = 1$, $r \in (0,3;1,3)$, $t \in (0, 2\pi)$ obtinem o suprafata minimala cu terminatie plana.

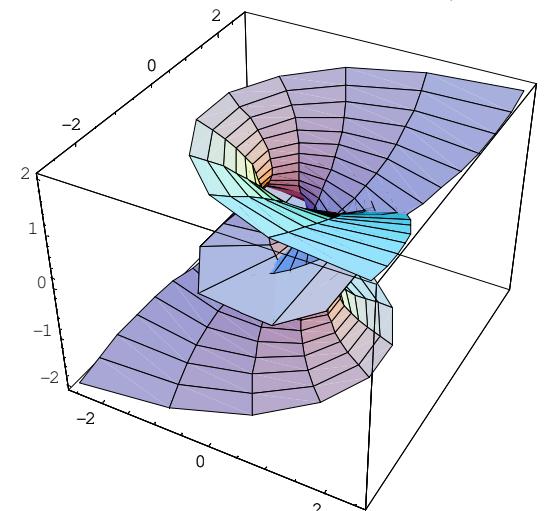

Fig. IV.8. Suprafata Richmond

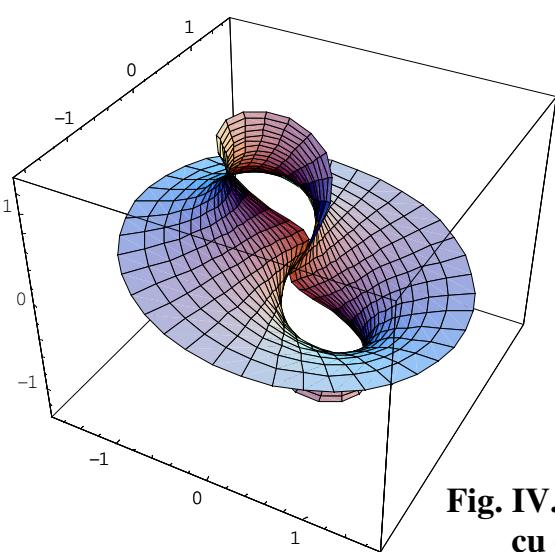
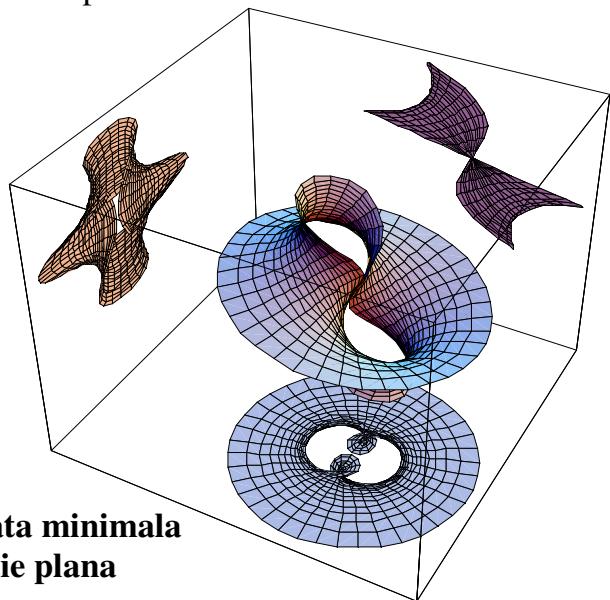

Fig. IV.9. Suprafata minimala cu o terminatie plana

V.2.6. Suprafata Costa

Pentru a descrie aceasta suprafata vom introduce **functiile Weierstrass** \wp si ζ .

Fie $w_1, w_2 \in \mathbb{C}$, $w_1 \neq 0, w_2 \neq 0$ astfel incat $\operatorname{Im}\left(\frac{w_2}{w_1}\right) \geq 0$ – geometric, acest lucru inseamna

ca unghiul format de w_1 si w_2 este ascutit. Definim o latice $L \subset \mathbb{C}$ prin

$$L = \{ m w_1 + n w_2 \mid m, n \in \mathbb{Z} \} \text{ si } g_2 = 60 \sum_{\substack{w \in L \\ w \neq 0}} \frac{1}{w^4} \text{ si } g_3 = 140 \sum_{\substack{w \in L \\ w \neq 0}} \frac{1}{w^6}.$$

Definitie: **Functia Weierstrass** \wp asociata laticii L este definita prin

$$\wp(z, \{g_2, g_3\}) = \frac{1}{z^2} + \sum_{\substack{w \in L \\ w \neq 0}} \left(\frac{1}{(z-w)^2} - \frac{1}{w^2} \right).$$

Aplicatia $z \mapsto \wp(z, \{g_2, g_3\})$ are proprietatea de a fi dublu periodica, de perioade w_1 si w_2 .

Definitie: Multimea $FPP(\{g_2, g_3\}) = \{ z \in \mathbb{C} \mid z = \alpha w_1 + \beta w_2, 0 \leq \alpha, \beta < 1 \}$ se numeste **paralelogramul de perioada fundamentala** al functiei $\wp(z, \{g_2, g_3\})$.

Observatii:

1. Este important de observat ca imaginea multimii FPP prin functia Weierstrass \wp este o translatie de forma $FPP(\{g_2, g_3\}) + m w_1 + n w_2$, $m, n \in \mathbb{Z}$.

2. Functia Weierstrass \wp verifica urmatoarea formula:

$$\wp(z_1 + z_2) = \frac{1}{4} \left(\frac{\wp'(z_1) - \wp'(z_2)}{\wp(z_1) - \wp(z_2)} \right)^2 - \wp(z_1) - \wp(z_2).$$

Definitie: **Functia Weierstrass** ζ este definita prin $\zeta(z, \{g_2, g_3\}) = \frac{1}{z} + \sum_{\substack{w \in L \\ w \neq 0}} \left(\frac{1}{z-w} + \frac{1}{w} + \frac{z}{w^2} \right)$.

Atunci cand presupunem cunoscute g_2 si g_3 , putem scrie $\wp(z, \{g_2, g_3\}) = \wp(z)$ si $\zeta(z, \{g_2, g_3\}) = \zeta(z)$.

Functia Weierstrass \wp verifica ecuatia diferentiala $\wp'(z)^2 = 4\wp(z)^4 - g_2 \wp(z) - g_3$. In plus, legatura intre cele doua functii Weierstrass este data de $\zeta'(z) = -\wp(z)$.

Cum functia $\wp'(z)$ este impara si periodica, de perioada w_1 , avem

$\wp' \left(\frac{w_1}{2} \right) = -\wp' \left(-\frac{w_1}{2} \right) = -\wp' \left(-\frac{w_1}{2} + w_1 \right) = -\wp' \left(\frac{w_1}{2} \right)$, de unde rezulta ca $\wp' \left(\frac{w_1}{2} \right) = 0$. Analog, $\wp' \left(\frac{w_2}{2} \right) = \wp' \left(\frac{w_1 + w_2}{2} \right) = 0$. Mai mult, singurele zerouri ale functiei \wp' in multimea FPP sunt $\frac{w_1}{2}, \frac{w_2}{2}, \frac{w_1 + w_2}{2}$, radacini si pentru polinomul $4\wp(z)^4 - g_2 \wp(z) - g_3$.

Daca notam $e_1 = \wp \left(\frac{w_1}{2} \right)$, $e_2 = \wp \left(\frac{w_2}{2} \right)$, $e_3 = \wp \left(\frac{w_1 + w_2}{2} \right)$, putem scrie

$$\wp'(z)^2 = 4\wp(z)^4 - g_2 \wp(z) - g_3 = 4(\wp(z) - e_1)(\wp(z) - e_2)(\wp(z) - e_3), \text{ unde } e_1, e_2, e_3 \text{ distinste}$$

$$\text{doua cate doua si verifica relatiile} \quad \begin{cases} e_1 + e_2 + e_3 = 0 \\ e_1 e_2 + e_2 e_3 + e_3 e_1 = -\frac{g_2}{4} \\ e_1 e_2 e_3 = \frac{g_3}{4} \end{cases}.$$

Functia ζ nu este periodica, dar se poate deduce ca

$$\zeta(z+m w_1+n w_2) = \zeta(z) + 2m \zeta \left(\frac{w_1}{2} \right) + 2n \zeta \left(\frac{w_2}{2} \right), \quad m, n \in \mathbb{Z},$$

$$\text{ceea ce implica } \zeta \left(\frac{w_1 + w_2}{2} \right) = \zeta \left(\frac{w_1}{2} \right) + \zeta \left(\frac{w_2}{2} \right) \text{ (pentru } z=0, m=n=\frac{1}{2}\text{)}.$$

Pentru a putea ajunge la o parametrizare a suprafetei Costa vom folosi aceste doua functii Weierstrass. In plus, vom avea nevoie de **relatia Legendre**: $\zeta \left(\frac{w_1}{2} \right) w_2 - \zeta \left(\frac{w_1}{2} \right) w_1 = \pi$.

Putem considera cazul in care paralelogramul de perioada fundamentala este un patrat. Sa presupunem ca patratul este $\{z \in \mathbb{C} \mid 0 \leq \Re(z) < 1 \text{ si } 0 \leq \Im(z) < 1\}$. Functia Weierstrass \wp corespunzatoare acestui patrat este data de valorile $w_1 = 1$ si $w_2 = i$:

$$\wp(z, \{g_2, g_3\}) = \frac{1}{z^2} + \sum_{\substack{(m,n) \in \mathbb{Z}^2 \\ (m,n) \neq (0,0)}} \left(\frac{1}{(z-m-ni)^2} - \frac{1}{(m+ni)^2} \right). \text{ Iar cealalta functie Weierstrass pentru}$$

$$\text{patratul ales este } \zeta(z, \{g_2, g_3\}) = \frac{1}{z} + \sum_{\substack{(m,n) \in \mathbb{Z}^2 \\ (m,n) \neq (0,0)}} \left(\frac{1}{z-m-ni} + \frac{1}{m+ni} + \frac{z}{(m+ni)^2} \right).$$

Putem determina g_2 și g_3 calculand

$$e_1 + e_2 = \wp\left(\frac{w_1}{2}, \{g_2, g_3\}\right) + \wp\left(\frac{w_2}{2}, \{g_2, g_3\}\right) = \wp\left(\frac{1}{2}, \{g_2, g_3\}\right) + \wp\left(\frac{i}{2}, \{g_2, g_3\}\right) = 0, \text{ de unde}$$

rezulta ca cele trei relatii intre e_1 , e_2 , e_3 devin $\begin{cases} e_3 = 0 \\ -4e_1e_2 = g_2 = 4e_1^2 \\ g_3 = 0 \end{cases}$, iar ecuatia diferentiala verificata de \wp devine $\wp'(z)^2 = 4\wp(z)^4 - g_2 \wp(z) - g_3 = 4\wp(z)(\wp(z)^2 - e_1^2)$.

Pentru a simplifica, se introduc notatiile pentru functiile Weierstrass \wp si ζ corespunzatoare patratului ales ¹¹: $\begin{cases} P(z) = \wp(z, \{c, 0\}) \\ Z(z) = \zeta(z, \{c, 0\}) \end{cases}$. Cu aceste notatii avem urmatorul rezultat:

Lema V.6.

Pentru orice $z \in \mathbb{C}$ avem relatiile

$$P\left(z - \frac{1}{2}\right) - P\left(z - \frac{i}{2}\right) - 2e_1 = \frac{16e_1^3 P(z)}{P'(z)^2}, \quad iZ(i_z) = Z(z), \quad Z\left(\frac{1}{2}\right) = iZ\left(\frac{i}{2}\right) = \frac{\pi}{2}, \quad Z\left(\frac{1+i}{2}\right) = \frac{(1-i)\pi}{2}.$$

Demonstratie. Din formula $\wp(z_1 + z_2) = \frac{1}{4} \left(\frac{\wp'(z_1) - \wp'(z_2)}{\wp(z_1) - \wp(z_2)} \right)^2 - \wp(z_1) - \wp(z_2)$, prin inlocuire directa obtinem

$$\begin{aligned} P\left(z - \frac{1}{2}\right) &= \frac{P'(z)}{4(P(z) - e_1)} - P(z) - e_1 = \frac{P(z)(P(z)^2 - e_1^2)}{(P(z) - e_1)^2} - P(z) - e_1 = \frac{P(z)(P(z) + e_1)}{P(z) - e_1} - P(z) - e_1 = \\ &= \frac{P(z)(P(z) + e_1) - P(z)^2 + e_1^2}{P(z) - e_1} = \frac{e_1 P(z) + e_1^2}{P(z) - e_1} = e_1 + \frac{2e_1^2}{P(z) - e_1}. \end{aligned}$$

Analog,

$$\begin{aligned} P\left(z - \frac{i}{2}\right) &= \frac{P'(z)}{4(P(z) - e_2)} - P(z) - e_2 = \frac{P(z)(P(z)^2 - e_2^2)}{(P(z) - e_2)^2} - P(z) - e_2 = \frac{P(z)(P(z) + e_2)}{P(z) - e_2} - P(z) - e_2 = \\ &= \frac{P(z)(P(z) + e_2) - P(z)^2 + e_2^2}{P(z) - e_2} = \frac{e_2 P(z) + e_2^2}{P(z) - e_2} = e_2 + \frac{2e_2^2}{P(z) - e_2} = -e_1 + \frac{2e_1^2}{P(z) + e_1}. \end{aligned}$$

Obtinem, deci

$$P\left(z - \frac{1}{2}\right) - P\left(z - \frac{i}{2}\right) - 2e_1 = \frac{2e_1^2}{P(z) - e_1} - \frac{2e_1^2}{P(z) + e_1} = \frac{4e_1^3}{P(z)^2 + e_1^2}.$$

Si cum, in general, $\wp'(z)^2 = 4\wp(z)(\wp(z)^2 - e_1^2)$, rezulta prima relatie a lemei $P\left(z - \frac{1}{2}\right) - P\left(z - \frac{i}{2}\right) - 2e_1 = \frac{16e_1^3 P(z)}{P'(z)^2}$. Cea de-a doua relatie rezulta direct din definitia functiei ζ

¹¹ Prin calcul se obtine $e_1 \approx 6.87519$, $c \approx 189.0727201$

pentru patrat. Pentru cea de-a treia luam $z = \frac{1}{2}$ si obtinem $Z\left(\frac{1}{2}\right) = iZ\left(\frac{i}{2}\right)$, iar din relatia Legendre pentru $w_1 = 1$ si $w_2 = i$ deducem exact relatia dorita. Cum $\zeta\left(\frac{w_1 + w_2}{2}\right) = \zeta\left(\frac{w_1}{2}\right) + \zeta\left(\frac{w_2}{2}\right)$, efectuand aceeasi alegere, $w_1 = 1$ si $w_2 = i$, obtinem si ultima relatie $Z\left(\frac{1+i}{2}\right) = Z\left(\frac{1}{2}\right) + Z\left(\frac{i}{2}\right) = \frac{\pi}{2} + \frac{\pi}{2i} = \frac{(1-i)\pi}{2}$.

Suprafata minimala Costa poate fi definita ca parametrizarea Weierstrass corespunzatoare alegerii functiilor $f = P(z)$ si $g(z) = \frac{A}{P'(z)}$, unde $A = \sqrt{2\pi g_2} = 2e_1\sqrt{2\pi} \approx 34.46707$.

Definitie: Curba minimala $C(z)$ definita ca antiderivata curbei

$$C'(z) = \frac{1}{2} \left(\frac{f(z)}{2} (1 - g(z)^2), i \frac{f(z)}{2} (1 + g(z)^2), f(z)g(z) \right),$$

cu normalizarea $C\left(\frac{1+i}{2}\right) = (0,0,0)$, se numeste **curba minimala Costa**.

Vom folosi functia Z pentru a exprima curba minimala Costa $C(z)$ fara a folosi integrale. Avem urmatorul rezultat:

Teorema V.7.

Curba minimala Costa este data de $C(z) = (C_1(z), C_2(z), C_3(z))$, unde

$$\begin{cases} C_1(z) = \frac{1}{2} \left(-Z(z) + \pi z - i\pi + \frac{\pi^2(1+i)}{4e_1} + \frac{\pi}{2e_1} \left(Z\left(z - \frac{1}{2}\right) - Z\left(z - \frac{i}{2}\right) \right) \right) \\ C_2(z) = \frac{i}{2} \left(-Z(z) - \pi z + \pi + \frac{\pi^2(1+i)}{4e_1} - \frac{\pi}{2e_1} \left(Z\left(z - \frac{1}{2}\right) - Z\left(z - \frac{i}{2}\right) \right) \right) \\ C_3(z) = \frac{\sqrt{2\pi}}{4} \left(\ln \left(\frac{P(z) - e_1}{P(z) + e_1} \right) - \pi i \right) \end{cases}.$$

Demonstratie. Efectuam calculele pentru prima componenta a curbei minimale Costa:

$$\frac{1}{2} f(w) (1 - g(w)^2) = \frac{1}{2} \left(P(w) - \frac{A^2 P(w)}{P'(w)^2} \right). \quad \text{Din prima relatie din Lema V.6. avem} \\ \frac{P(w)}{P'(w)^2} = \frac{1}{16e_1^3} \left(P\left(w - \frac{1}{2}\right) - P\left(w - \frac{i}{2}\right) - 2e_1 \right) \text{ si, folosind definitia lui } A, \text{ rezulta:}$$

$$\begin{aligned} \frac{1}{2} f(w) \left(1 - g(w)^2\right) &= \frac{1}{2} \left(P(w) - \frac{A^2}{16e_1^3} \left(P\left(w - \frac{1}{2}\right) - P\left(w - \frac{i}{2}\right) - 2e_1 \right) \right) = \frac{1}{2} \left(P(w) - \frac{\pi}{2e_1} \left(P\left(w - \frac{1}{2}\right) - P\left(w - \frac{i}{2}\right) - 2e_1 \right) \right) \\ &= \frac{1}{2} \left(P(w) + \pi - \frac{\pi}{2e_1} \left(P\left(w - \frac{1}{2}\right) - P\left(w - \frac{i}{2}\right) \right) \right). \end{aligned}$$

Prin integrarea ambelor parti obtinem

$$C_I(z) = \int_{(1+i)/2}^z \frac{1}{2} f(w) \left(1 - g(w)^2\right) dw = \frac{1}{2} \int_{(1+i)/2}^z \left(P(w) + \pi - \frac{\pi}{2e_1} \left(P\left(w - \frac{1}{2}\right) - P\left(w - \frac{i}{2}\right) \right) \right) dw.$$

Folosim relatia $\zeta'(z) = -\wp(z)$ si *Lema V.6.* si rezulta:

$$\begin{aligned} C_I(z) &= \frac{1}{2} \left(-Z(w) + \pi w + \frac{\pi}{2e_1} \left(Z\left(w - \frac{1}{2}\right) - Z\left(w - \frac{i}{2}\right) \right) \right) \Big|_{(1+i)/2}^z = \\ &= \frac{1}{2} \left(-Z(z) + \pi z + \frac{\pi}{2e_1} \left(Z\left(z - \frac{1}{2}\right) - Z\left(z - \frac{i}{2}\right) \right) + Z\left(\frac{1+i}{2}\right) - \frac{\pi(1+i)}{2} - \frac{\pi}{2e_1} \left(Z\left(\frac{i}{2}\right) - Z\left(\frac{1}{2}\right) \right) \right) = \\ &= \frac{1}{2} \left(-Z(z) + \pi z + \frac{\pi}{2e_1} \left(Z\left(z - \frac{1}{2}\right) - Z\left(z - \frac{i}{2}\right) \right) - i\pi + \frac{\pi^2(1+i)}{4e_1} \right). \end{aligned}$$

Analog,

$$\begin{aligned} C_2(z) &= \int_{(1+i)/2}^z \frac{i}{2} f(w) \left(1 + g(w)^2\right) dw = \frac{i}{2} \left(-Z(w) - \pi w - \frac{\pi}{2e_1} \left(Z\left(w - \frac{1}{2}\right) - Z\left(w - \frac{i}{2}\right) \right) \right) \Big|_{(1+i)/2}^z = \\ &= \frac{i}{2} \left(-Z(z) - \pi z - \frac{\pi}{2e_1} \left(Z\left(z - \frac{1}{2}\right) - Z\left(z - \frac{i}{2}\right) \right) + \pi - \frac{\pi^2(1+i)}{4e_1} \right). \end{aligned}$$

Efectuam calculele si pentru ultima componenta a curbei minimale:

$$f(w)g(w) = \frac{AP(w)}{P'(w)} = \frac{AP'(w)P(w)}{P'(w)^2}. \text{ Cum } \wp'(z)^2 = 4\wp(z)^4 - g_2 \wp(z) - g_3, \text{ rezulta ca}$$

$$f(w)g(w) = \frac{AP(w)}{A(P'(w)^2 - e_1^2)} = \frac{A}{8e_1} P'(w) \left(\frac{1}{P(w) - e_1} - \frac{1}{P(w) + e_1} \right) = \frac{\sqrt{2\pi}}{2} \left(\frac{P'(w)}{P(w) - e_1} - \frac{P'(w)}{P(w) + e_1} \right).$$

$$C_3(z) = \int_{(1+i)/2}^z f(w)g(w) dw = \frac{\sqrt{2\pi}}{4} \ln \left(\frac{P(w) - e_1}{P(w) + e_1} \right) \Big|_{(1+i)/2}^z = \frac{\sqrt{2\pi}}{4} \left(\ln \left(\frac{P(w) - e_1}{P(w) + e_1} \right) - \pi i \right).$$

Ca o consecinta directa a teoremei anterioare si a *Lemei IV.13.* avem urmatorul rezultat care ne da o definitie a suprafetei minimale Costa.

Corolar V.8.

Suprafata minimală Costa este data de $\text{Costa}(u,v) = (\text{Costa}_1(u,v), \text{Costa}_2(u,v), \text{Costa}_3(u,v))$ unde

$$\begin{cases} \text{Costa }_1(z) = \frac{1}{2} \operatorname{\Re} \left(-Z(u+iv) + \pi u + \frac{\pi^2}{4e_1} + \frac{\pi}{2e_1} \left(Z\left(u+iv-\frac{1}{2}\right) - Z\left(u+iv-\frac{i}{2}\right) \right) \right) \\ \text{Costa }_2(z) = \frac{1}{2} \operatorname{\Re} \left(-iZ(u+iv) + \pi v + \frac{\pi^2}{4e_1} - \frac{\pi i}{2e_1} \left(Z\left(u+iv-\frac{1}{2}\right) - Z\left(u+iv-\frac{i}{2}\right) \right) \right) \\ \text{Costa }_3(z) = \frac{\sqrt{2\pi}}{4} \ln \left| \frac{P(u+iv)-e_1}{P(u+iv)+e_1} \right| \end{cases}$$

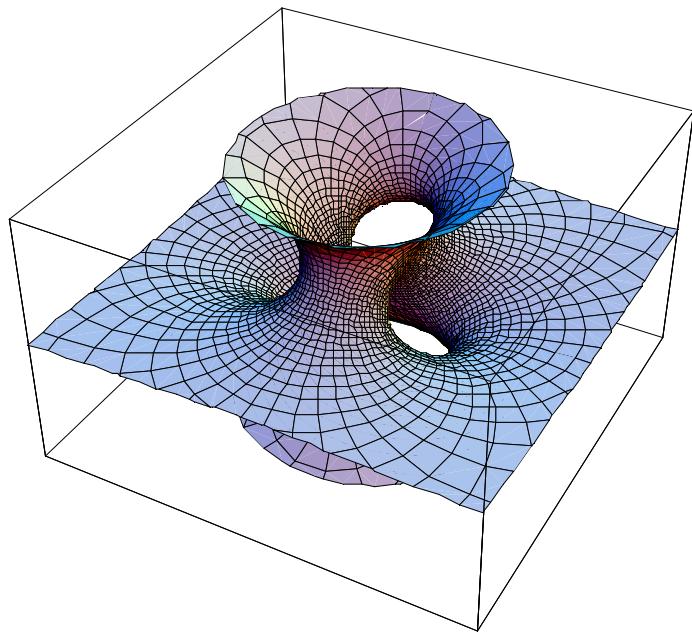

Fig. IV.10. Suprafata Costa

A N E X A 1

1. Operatorul Weingarten. Curburile principale

Fie \mathcal{M} o suprafata regulata din \mathbb{R}^3 , N normala Gauss, E, F, G coeficientii primei forme fundamentale si e, f, g coeficientii celei de-a doua forme fundamentale.

Teorema 1.1.

Fie $x(u,v)$ parametrizare a suprafetei \mathcal{M} in punctul p . Atunci curbura Gauss si curbura medie sunt date de formulele $K = \frac{eg - f^2}{EG - F^2}$, $H = \frac{eG - 2fF + gE}{2(EG - F^2)}$, iar ecuatiiile Weingarten se scriu sub forma

$$\begin{cases} Lx_u = \frac{eG - fF}{EG - F^2} x_u + \frac{fE - eF}{EG - F^2} x_v \\ Lx_v = \frac{fG - gF}{EG - F^2} x_u + \frac{gE - fF}{EG - F^2} x_v \end{cases}.$$

Demonstratie. Vom incerca sa exprimam matricea operatorului Weingarten in functie de coeficientii celor doua forme fundamentale. Coeficientii celei de-a doua forme fundamentale sunt dati de expresii

$$e = -\langle N_u, x_u \rangle = \langle N, x_{uu} \rangle$$

$$f = -\langle N_v, x_u \rangle = \langle N, x_{uv} \rangle = \langle N, x_{vu} \rangle = -\langle N_u, x_v \rangle$$

$$g = -\langle N_v, x_v \rangle = \langle N, x_{vv} \rangle,$$

unde $N_u = -L_{11}x_u - L_{21}x_v$, $N_v = -L_{12}x_u - L_{22}x_v$. Inlocuind, obtinem

$$e = -\langle N_u, x_u \rangle = \langle L_{11}x_u + L_{21}x_v, x_u \rangle = L_{11}\langle x_u, x_u \rangle + L_{21}\langle x_v, x_u \rangle = L_{11}E + L_{21}F,$$

$$f = L_{11}F + L_{21}G,$$

$$f = L_{12}E + L_{22}F,$$

$$g = L_{12}F + L_{22}G,$$

relatii ce pot fi scrise sub forma matriceala:

$$\begin{pmatrix} e & f \\ f & g \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} L_{11} & L_{21} \\ L_{12} & L_{22} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} E & F \\ F & G \end{pmatrix}, \text{ de unde } \begin{pmatrix} L_{11} & L_{21} \\ L_{12} & L_{22} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} e & f \\ f & g \end{pmatrix} \begin{pmatrix} E & F \\ F & G \end{pmatrix}^{-1}, \text{ cu}$$

$$\begin{pmatrix} E & F \\ F & G \end{pmatrix}^{-1} = \frac{1}{EG - F^2} \begin{pmatrix} G & -F \\ -F & E \end{pmatrix}, \text{ rezultand } \begin{pmatrix} L_{11} & L_{21} \\ L_{12} & L_{22} \end{pmatrix} = \frac{1}{EG - F^2} \begin{pmatrix} e & f \\ f & g \end{pmatrix} \begin{pmatrix} G & -F \\ -F & E \end{pmatrix}.$$

Din ultima egalitate obtinem matricea operatorului Weingarten:

$$L_{11} = \frac{eG - fF}{EG - F^2}, L_{12} = \frac{fG - gF}{EG - F^2}, L_{21} = \frac{fE - eF}{EG - F^2}, L_{22} = \frac{gE - fF}{EG - F^2},$$

$$L = \frac{1}{EG - F^2} \begin{pmatrix} eG - fF & fG - gF \\ fE - eF & gE - fF \end{pmatrix}.$$

Din definitie operatorului Weingarten si calculele efectuate anterior obtinem ecuatiile Weingarten:

$$\begin{cases} Lx_u = -N_u = L_{11}x_u + L_{21}x_v = \frac{eG - fF}{EG - F^2}x_u + \frac{fE - eF}{EG - F^2}x_v \\ Lx_v = -N_v = L_{12}x_u + L_{22}x_v = \frac{fG - gF}{EG - F^2}x_u + \frac{gE - fF}{EG - F^2}x_v. \end{cases}$$

Cum dN este dat de matricea operatorului Weingarten L , $K = \det L = \frac{eg - f^2}{EG - F^2}$,

$$H = \text{Tr } L = \frac{eG - 2fF + gE}{2(EG - F^2)}.$$

Cunoastem ca $K = k_1 k_2$ si $2H = k_1 + k_2$, de unde rezulta ca k_1 si k_2 sunt solutiile ecuatiei $k^2 - 2H + K = 0$. Deci, $k_1 = H + \sqrt{H^2 - K}$ si $k_2 = H - \sqrt{H^2 - K}$.

Lema 1.2.

Fie $x: U \rightarrow \mathbb{R}^3$ parametrizarea suprafetei \mathcal{M} . Atunci coeficientii celei de-a doua forme fundamentale se pot scrie sub forma

$$\left\{ \begin{array}{l} e = \frac{(x_{uu}, x_u, x_v)}{\sqrt{EG - F^2}} = \frac{\det \begin{pmatrix} x_{uu} \\ x_u \\ x_v \end{pmatrix}}{\sqrt{EG - F^2}} \\ f = \frac{(x_{uv}, x_u, x_v)}{\sqrt{EG - F^2}} = \frac{\det \begin{pmatrix} x_{uv} \\ x_u \\ x_v \end{pmatrix}}{\sqrt{EG - F^2}} \\ g = \frac{(x_{vv}, x_u, x_v)}{\sqrt{EG - F^2}} = \frac{\det \begin{pmatrix} x_v \\ x_u \\ x_v \end{pmatrix}}{\sqrt{EG - F^2}} \end{array} \right.$$

Demonstratie. Din definitie avem $e = -\langle N_u, x_u \rangle = \langle N, x_{uu} \rangle = \langle x_{uu}, \frac{x_u \times x_v}{\|x_u \times x_v\|} \rangle = \frac{(x_{uu}, x_u, x_v)}{\|x_u \times x_v\|}$. In

plus, avem in general, relatia $\|u \times v\|^2 = \|u\|^2 \|v\|^2 - \langle u, v \rangle^2$, de unde $\|u \times v\|^2 = \|u\|^2 \|v\|^2 - \langle u, v \rangle^2$, $\|u \times v\| = \sqrt{\langle u, u \rangle \langle v, v \rangle - \langle u, v \rangle^2}$.

Atunci $\|x_u \times x_v\| = \sqrt{\langle x_u, x_u \rangle \langle x_v, x_v \rangle - \langle x_u, x_v \rangle^2} = \sqrt{EG - F^2}$, deci $e = \frac{(x_{uu}, x_u, x_v)}{\sqrt{EG - F^2}}$.

Analog se obtin si celelalte doua scrierii, pentru f , respectiv g .

Corolar 1.3.

Fie $x:U \rightarrow \mathbb{R}^3$ parametrizarea suprafetei \mathcal{M} . Atunci curbura Gauss si cea medie se pot scrie sub forma

$$K = \frac{(x_{uu}, x_u, x_v)(x_{vv}, x_u, x_v) - (x_{uv}, x_u, x_v)^2}{(\|x_u\|^2 \|x_v\|^2 - \langle x_u, x_v \rangle^2)^2}$$

$$H = \frac{(x_{uu}, x_u, x_v) \|x_v\|^2 - 2(x_{uv}, x_u, x_v) \langle x_u, x_v \rangle + (x_{vv}, x_u, x_v) \|x_u\|^2}{2(\|x_u\|^2 \|x_v\|^2 - \langle x_u, x_v \rangle^2)^{\frac{3}{2}}}$$

2. Curbura Gauss

Urmatoarele rezultate reprezinta, practic, formule de calcul ale curburii Gauss a unei suprafete in termeni de produse scalare ale derivatelor de ordinul intai si al doilea ale parametrizarii x a unei suprafete.

Teorema 2.1.

Fie $x:U \rightarrow \mathbb{R}^3$ parametrizarea suprafetei \mathcal{M} . Atunci curbura Gauss este data de

$$K = \frac{1}{(EG - F^2)^2} \left\{ \det \begin{pmatrix} \langle x_{uu}, x_{vv} \rangle & \langle x_{uu}, x_u \rangle & \langle x_{uu}, x_v \rangle \\ \langle x_u, x_{vv} \rangle & \langle x_u, x_u \rangle & \langle x_u, x_v \rangle \\ \langle x_v, x_{vv} \rangle & \langle x_v, x_u \rangle & \langle x_v, x_v \rangle \end{pmatrix} - \det \begin{pmatrix} \langle x_{uv}, x_{uv} \rangle & \langle x_{uv}, x_u \rangle & \langle x_{uv}, x_v \rangle \\ \langle x_u, x_{uv} \rangle & \langle x_u, x_u \rangle & \langle x_u, x_v \rangle \\ \langle x_v, x_{uv} \rangle & \langle x_v, x_u \rangle & \langle x_v, x_v \rangle \end{pmatrix} \right\}$$

Demonstratie. Din Corolarul 1.3 avem ca $K = \frac{(x_{uu}, x_u, x_v)(x_{vv}, x_u, x_v) - (x_{uv}, x_u, x_v)^2}{(EG - F^2)^2}$ si scriind $x = (x_1, x_2, x_3)$ obtinem

$$(x_{uu}, x_u, x_v)(x_{vv}, x_u, x_v) = \det \begin{pmatrix} x_{1uu} & x_{2uu} & x_{3uu} \\ x_{1u} & x_{2u} & x_{3u} \\ x_{1v} & x_{2v} & x_{3v} \end{pmatrix} \det \begin{pmatrix} x_{1vv} & x_{2vv} & x_{3vv} \\ x_{1u} & x_{2u} & x_{3u} \\ x_{1v} & x_{2v} & x_{3v} \end{pmatrix} =$$

$$= \det \begin{pmatrix} x_{1uu} & x_{2uu} & x_{3uu} \\ x_{1u} & x_{2u} & x_{3u} \\ x_{1v} & x_{2v} & x_{3v} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_{1vv} & x_{2vv} & x_{3vv} \\ x_{1u} & x_{2u} & x_{3u} \\ x_{1v} & x_{2v} & x_{3v} \end{pmatrix} = \det \begin{pmatrix} \langle x_{uu}, x_{vv} \rangle & \langle x_{uu}, x_u \rangle & \langle x_{uu}, x_v \rangle \\ \langle x_u, x_{vv} \rangle & \langle x_u, x_u \rangle & \langle x_u, x_v \rangle \\ \langle x_v, x_{vv} \rangle & \langle x_v, x_u \rangle & \langle x_v, x_v \rangle \end{pmatrix}$$

$$(x_{uv}, x_u, x_v)^2 = \det \begin{pmatrix} x_{1vv} & x_{2vv} & x_{3vv} \\ x_{1u} & x_{2u} & x_{3u} \\ x_{1v} & x_{2v} & x_{3v} \end{pmatrix} \det \begin{pmatrix} x_{1vv} & x_{2vv} & x_{3vv} \\ x_{1u} & x_{2u} & x_{3u} \\ x_{1v} & x_{2v} & x_{3v} \end{pmatrix}$$

$$= \det \begin{pmatrix} x_{1vv} & x_{2vv} & x_{3vv} \\ x_{1u} & x_{2u} & x_{3u} \\ x_{1v} & x_{2v} & x_{3v} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_{1vv} & x_{2vv} & x_{3vv} \\ x_{1u} & x_{2u} & x_{3u} \\ x_{1v} & x_{2v} & x_{3v} \end{pmatrix} = \det \begin{pmatrix} \langle x_{uv}, x_{uv} \rangle & \langle x_{uv}, x_u \rangle & \langle x_{uv}, x_v \rangle \\ \langle x_u, x_{uv} \rangle & \langle x_u, x_u \rangle & \langle x_u, x_v \rangle \\ \langle x_v, x_{uv} \rangle & \langle x_v, x_u \rangle & \langle x_v, x_v \rangle \end{pmatrix}$$

Lema 2.2.

Fie $x: U \rightarrow \mathbb{R}^3$ parametrizarea suprafetei \mathcal{M} . Atunci

$$\langle x_{uu}, x_{vv} \rangle - \langle x_{uv}, x_{uv} \rangle = -\frac{1}{2} E_{vv} + F_{uv} - \frac{1}{2} G_{uu}.$$

Demonstratie. $\langle x_{uu}, x_{vv} \rangle_u - \langle x_{uu}, x_{uv} \rangle_v = \langle x_{uu}, x_{vv} \rangle + \langle x_{uu}, x_{vv} \rangle_u - \langle x_{uv}, x_{uv} \rangle - \langle x_{uu}, x_{uv} \rangle_v$

Deci $\underline{\langle x_{uu}, x_{vv} \rangle - \langle x_{uv}, x_{uv} \rangle = \langle x_{uu}, x_{vv} \rangle_u - \langle x_{uu}, x_{uv} \rangle_v}$ (1)

Evaluam fiecare termen din membrul drept.

$$\begin{aligned} (\langle x_{uu}, x_v \rangle)_v &= \langle x_{uv}, x_v \rangle + \langle x_{uu}, x_{vv} \rangle \Rightarrow \langle x_{uu}, x_{vv} \rangle = (\langle x_{uu}, x_v \rangle)_v - \langle x_{uv}, x_v \rangle \\ &\Rightarrow (\langle x_{uu}, x_{vv} \rangle)_u = ((\langle x_{uu}, x_v \rangle)_v - \langle x_{uv}, x_v \rangle)_u = (\langle x_{uu}, x_v \rangle)_{vu} - (\langle x_{uv}, x_v \rangle)_u \end{aligned}$$

$$\text{Dar } (\langle x_v, x_v \rangle)_u = \langle x_{uv}, x_v \rangle + \langle x_v, x_{vu} \rangle = 2 \langle x_{uv}, x_v \rangle \Rightarrow \langle x_{uv}, x_v \rangle = \frac{1}{2} (\langle x_v, x_v \rangle)_u$$

$$\Rightarrow (\langle x_{uu}, x_{vv} \rangle)_u = (\langle x_{uu}, x_v \rangle)_{vu} - \frac{1}{2} (\langle x_v, x_v \rangle)_{uu} \quad (2)$$

$$(\langle x_{uu}, x_u \rangle)_v = \langle x_{uv}, x_u \rangle + \langle x_{uu}, x_{vu} \rangle = 2 \langle x_{uv}, x_u \rangle \Rightarrow \langle x_{uv}, x_u \rangle = \frac{1}{2} (\langle x_{uu}, x_u \rangle)_v$$

$$\Rightarrow (\langle x_{uv}, x_u \rangle)_v = \frac{1}{2} (\langle x_{uu}, x_u \rangle)_{vv} \quad (3)$$

Deci $\underline{\langle x_{uu}, x_{vv} \rangle - \langle x_{uv}, x_{uv} \rangle = (\langle x_{uu}, x_v \rangle)_{vu} - \frac{1}{2} (\langle x_v, x_v \rangle)_{uu} - \frac{1}{2} (\langle x_{uu}, x_u \rangle)_{vv}} , \text{ adica}$

$$\langle x_{uu}, x_{vv} \rangle - \langle x_{uv}, x_{uv} \rangle = -\frac{1}{2} E_{vv} + F_{uv} - \frac{1}{2} G_{uu} \quad \text{q.e.d.}$$

Teorema 2.3. (Formula lui Brioschi)

Fie $x: U \rightarrow \mathbb{R}^3$ parametrizarea suprafetei \mathcal{M} . Atunci curbura Gauss se poate scrie sub forma K

$$=\frac{1}{(EG-F^2)^2} \left\{ \det \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} E_{vv} + F_{uv} - \frac{1}{2} G_{uu} & \frac{1}{2} E_u & F_u - \frac{1}{2} E_v \\ F_v - \frac{1}{2} G_u & E & F \\ \frac{1}{2} G_v & F & G \end{pmatrix} - \det \begin{pmatrix} 0 & \frac{1}{2} E_v & \frac{1}{2} G_u \\ \frac{1}{2} E_v & E & F \\ \frac{1}{2} G_u & F & G \end{pmatrix} \right\} .$$

Demonstratie. Vom folosi scrierea curburii Gauss sub forma de diferență de determinanți din Teorema 2.1. și vom calcula elementele care apar în scrierea celor doi determinanți, folosind și calcule efectuate în Lema 2.2.

$$\langle x_{uu}, x_u \rangle_u = \langle x_{uu}, x_u \rangle + \langle x_{uu}, x_{uu} \rangle = 2 \langle x_{uu}, x_u \rangle \Rightarrow \langle x_{uu}, x_u \rangle = \frac{1}{2} (\langle x_{uu}, x_u \rangle)_u \Rightarrow \underline{\langle x_{uu}, x_u \rangle = \frac{1}{2} E_u};$$

$$(\langle x_{ub}, x_v \rangle)_u = \langle x_{uu}, x_v \rangle + \langle x_{ub}, x_{uv} \rangle \Rightarrow \langle x_{uu}, x_v \rangle = (\langle x_{ub}, x_v \rangle)_u - \langle x_{ub}, x_{vu} \rangle$$

$$\text{Dar } (\langle x_{ub}, x_u \rangle)_v = \langle x_{uv}, x_u \rangle + \langle x_u, x_{vu} \rangle = 2 \langle x_{uv}, x_u \rangle \Rightarrow \langle x_{uv}, x_u \rangle = \frac{1}{2} (\langle x_u, x_u \rangle)_v$$

$$\Rightarrow \langle x_{uu}, x_v \rangle = (\langle x_{ub}, x_v \rangle)_u - \frac{1}{2} (\langle x_{ub}, x_u \rangle)_v \Rightarrow \langle x_{uu}, x_v \rangle = F_u - \frac{1}{2} E_v ;$$

Din *Lema 2.2*, relatia (2) avem ca

$$\langle x_{ub}, x_{vv} \rangle = (\langle x_{ub}, x_v \rangle)_v - \frac{1}{2} (\langle x_v, x_v \rangle)_u \Rightarrow \langle x_{ub}, x_{vv} \rangle = F_v - \frac{1}{2} G_u ;$$

$$(\langle x_v, x_v \rangle)_v = \langle x_{vv}, x_v \rangle + \langle x_v, x_{vv} \rangle = 2 \langle x_{vv}, x_v \rangle \Rightarrow \langle x_{vv}, x_v \rangle = \frac{1}{2} (\langle x_v, x_v \rangle)_v \Rightarrow \langle x_{vv}, x_v \rangle = \frac{1}{2} G_v ;$$

$$(\langle x_u, x_u \rangle)_v = \langle x_{uv}, x_u \rangle + \langle x_u, x_{uv} \rangle = 2 \langle x_{uv}, x_u \rangle \Rightarrow \langle x_{uv}, x_u \rangle = \frac{1}{2} (\langle x_u, x_u \rangle)_v \Rightarrow \langle x_{uv}, x_u \rangle = \frac{1}{2} E_v ;$$

$$(\langle x_v, x_v \rangle)_u = \langle x_{uv}, x_v \rangle + \langle x_v, x_{uv} \rangle = 2 \langle x_{uv}, x_v \rangle \Rightarrow \langle x_{uv}, x_v \rangle = \frac{1}{2} (\langle x_v, x_v \rangle)_u \Rightarrow \langle x_{uv}, x_v \rangle = \frac{1}{2} G_u ;$$

Asadar, folosind calculele anterioare si *Teorema 2.1.* avem urmatoarea scriere pentru curbura Gauss:

$$K = \frac{1}{(EG - F^2)^2} \left\{ \det \begin{pmatrix} \langle x_{uu}, x_{vv} \rangle & \frac{1}{2} E_u & F_u - \frac{1}{2} E_v \\ F_v - \frac{1}{2} G_u & E & F \\ \frac{1}{2} G_v & F & G \end{pmatrix} - \det \begin{pmatrix} \langle x_{uv}, x_{uv} \rangle & \frac{1}{2} E_v & \frac{1}{2} G_u \\ \frac{1}{2} E_v & E & F \\ \frac{1}{2} G_u & F & G \end{pmatrix} \right\}.$$

Observam ca, la un calcul al determinantilor prin dezvoltare dupa prima linie, $\langle x_{uu}, x_{vv} \rangle$ si

$\langle x_{uv}, x_{uv} \rangle$ se vor inmulti cu determinantul aceleiasi submatrici $\begin{pmatrix} E & F \\ F & G \end{pmatrix}$, deci acelasi coeficient,

$EG - F^2$. In concluzie, putem rescrie curbura Gauss sub forma:

$$K = \frac{1}{(EG - F^2)^2} \left\{ \det \begin{pmatrix} \langle x_{uu}, x_{vv} \rangle - \langle x_{uv}, x_{uv} \rangle & \frac{1}{2} E_u & F_u - \frac{1}{2} E_v \\ F_v - \frac{1}{2} G_u & E & F \\ \frac{1}{2} G_v & F & G \end{pmatrix} - \det \begin{pmatrix} 0 & \frac{1}{2} E_v & \frac{1}{2} G_u \\ \frac{1}{2} E_v & E & F \\ \frac{1}{2} G_u & F & G \end{pmatrix} \right\}$$

si, din *Lema 2.2*, cunoastem ca $\langle x_{uu}, x_{vv} \rangle - \langle x_{uv}, x_{uv} \rangle = -\frac{1}{2} E_{vv} + F_{uv} - \frac{1}{2} G_{uu}$, de unde rezulta formula Brioschi.

Corolar 2.4.

Fie $x:U \rightarrow \mathbb{R}^3$ parametrizarea suprafetei \mathcal{M} pentru care $F=0$. Atunci curbura Gauss este data de:

$$K = \frac{-1}{\sqrt{EG}} \left\{ \frac{\partial}{\partial u} \left(\frac{1}{\sqrt{E}} \frac{\partial \sqrt{G}}{\partial u} \right) + \frac{\partial}{\partial v} \left(\frac{1}{\sqrt{G}} \frac{\partial \sqrt{E}}{\partial v} \right) \right\} = \frac{-1}{2\sqrt{EG}} \left\{ \frac{\partial}{\partial u} \left(\frac{G_u}{\sqrt{EG}} \right) + \frac{\partial}{\partial v} \left(\frac{E_v}{\sqrt{EG}} \right) \right\}.$$

Demonstratie. Pentru $F=0$ formula lui Brioschi devine

$$\begin{aligned} K &= \frac{1}{(EG)^2} \left\{ \det \begin{pmatrix} -\frac{1}{2}E_{vv} - \frac{1}{2}G_{uu} & \frac{1}{2}E_u & -\frac{1}{2}E_v \\ -\frac{1}{2}G_u & E & 0 \\ \frac{1}{2}G_v & 0 & G \end{pmatrix} - \det \begin{pmatrix} 0 & \frac{1}{2}E_v & \frac{1}{2}G_u \\ \frac{1}{2}E_v & E & 0 \\ \frac{1}{2}G_u & 0 & G \end{pmatrix} \right\} = \\ &= \frac{1}{(EG)^2} \left\{ \left(-\frac{1}{2}E_{vv} - \frac{1}{2}G_{uu} \right) EG + \frac{1}{4}E_u G_u G + \frac{1}{4}E_v G_v E + \frac{1}{4}E_v^2 G + \frac{1}{4}G_u^2 E \right\} = \\ &= -\frac{1}{2} \frac{E_{vv}}{EG} + \frac{1}{4} \frac{E_v^2}{E^2 G} + \frac{1}{4} \frac{E_v G_v}{EG^2} - \frac{1}{2} \frac{G_{uu}}{EG} + \frac{1}{4} \frac{G_u^2}{EG^2} + \frac{1}{4} \frac{E_u G_u}{E^2 G}. \end{aligned}$$

Pe de alta parte,

$$\begin{aligned} \frac{1}{\sqrt{EG}} \frac{\partial}{\partial v} \left(\frac{1}{\sqrt{G}} \frac{\partial \sqrt{E}}{\partial v} \right) &= \frac{1}{\sqrt{EG}} \left\{ -\frac{G_v}{2G^2} \frac{\partial \sqrt{E}}{\partial v} + \frac{1}{\sqrt{G}} \frac{\partial^2 \sqrt{E}}{\partial v^2} \right\} = \frac{1}{\sqrt{EG}} \left\{ -\frac{G_v E_v}{4G^2 \sqrt{E}} + \frac{1}{2\sqrt{G}} \frac{\partial}{\partial v} \left(E^{-\frac{1}{2}} E_v \right) \right\} \\ &= \frac{1}{\sqrt{EG}} \left\{ -\frac{G_v E_v}{4G^2 \sqrt{E}} + \frac{1}{2\sqrt{G}} \left(-\frac{E_v^2}{2E^2} + \frac{E_{vv}}{\sqrt{E}} \right) \right\} = -\frac{G_v E_v}{4G^2 E} - \frac{E_v^2}{4E^2 G} + \frac{E_{vv}}{2EG}. \end{aligned}$$

Similar,

$$\begin{aligned} \frac{1}{\sqrt{EG}} \frac{\partial}{\partial u} \left(\frac{1}{\sqrt{E}} \frac{\partial \sqrt{G}}{\partial u} \right) &= \frac{1}{\sqrt{EG}} \left\{ -\frac{E_u}{2E^2} \frac{\partial \sqrt{G}}{\partial u} + \frac{1}{\sqrt{E}} \frac{\partial^2 \sqrt{G}}{\partial u^2} \right\} = \frac{1}{\sqrt{EG}} \left\{ -\frac{E_u G_u}{4E^2 \sqrt{G}} + \frac{1}{2\sqrt{E}} \frac{\partial}{\partial u} \left(G^{-\frac{1}{2}} G_u \right) \right\} \\ &= \frac{1}{\sqrt{EG}} \left\{ -\frac{E_u G_u}{4E^2 \sqrt{G}} + \frac{1}{2\sqrt{E}} \left(-\frac{G_u^2}{2G^2} + \frac{G_{uu}}{\sqrt{G}} \right) \right\} = -\frac{E_u G_u}{4E^2 G} - \frac{G_u^2}{4G^2 E} + \frac{G_{uu}}{2EG}. \end{aligned}$$

Prin insumarea ultimilor două expresii luate cu semn schimbat obținem scrierea curbii Gauss K rezultată din calculul diferenței de determinantă.

A N E X A 2

1. Curburile unei suprafete de rotatie

Fie \mathcal{M} suprafata de rotatie parametrizata prin $x: (0, 2\pi) \times (a, b) \rightarrow \mathbb{R}^3$,
 $x(u, v) = (\varphi(v) \cos u, \varphi(v) \sin u, \psi(v))$.

Calculam coeficientii primei forme fundamentale.

$$x_u = (-\varphi(v) \sin u, \varphi(v) \cos u, 0), \quad x_v = (\varphi'(v) \cos u, \varphi'(v) \sin u, \psi'(v)),$$

$$x_{uu} = (-\varphi(v) \cos u, -\varphi(v) \sin u, 0), \quad x_{uv} = x_{vu} = (-\varphi'(v) \sin u, \varphi'(v) \cos u, 0),$$

$$x_{vv} = (\varphi''(v) \cos u, \varphi''(v) \sin u, \psi''(v)).$$

$$E = \langle x_u, x_u \rangle = \varphi^2 \sin^2 u + \varphi^2 \cos^2 u = \varphi^2,$$

$$F = \langle x_u, x_v \rangle = \langle x_v, x_u \rangle = -\varphi \varphi' \sin u \cos u + \varphi \varphi' \cos u \sin u = 0,$$

$$G = \langle x_v, x_v \rangle = (\varphi')^2 \cos^2 u + (\varphi')^2 \sin^2 u + (\psi')^2 = (\varphi')^2 + (\psi')^2.$$

Calculam coeficientii celei de-a doua forme fundamentale.

$$\text{Normala Gauss este } N = \frac{x_u \times x_v}{\|x_u \times x_v\|},$$

$$x_u \times x_v = \begin{vmatrix} e_1 & e_2 & e_3 \\ -\varphi \sin u & \varphi \cos u & 0 \\ \varphi' \cos u & \varphi' \sin u & \psi' \end{vmatrix} = (\varphi \psi' \cos u, -\varphi \psi' \sin u, -\varphi \varphi')$$

$$\|x_u \times x_v\| = \sqrt{\varphi^2 (\psi')^2 + \varphi^2 (\varphi')^2} = \varphi \sqrt{(\psi')^2 + (\varphi')^2}.$$

$$\begin{aligned} e &= \langle N, x_{uu} \rangle = \left\langle \frac{x_u \times x_v}{\|x_u \times x_v\|}, x_{uu} \right\rangle = \frac{(x_u, x_v, x_{uu})}{\|x_u \times x_v\|} \\ &= \frac{1}{\varphi \sqrt{(\varphi')^2 + (\psi')^2}} \begin{vmatrix} -\varphi \sin u & \varphi \cos u & 0 \\ \varphi' \cos u & \varphi' \sin u & \psi' \\ -\varphi \cos u & -\varphi \sin u & 0 \end{vmatrix} = \frac{-\psi' \varphi^2 (\sin^2 u + \cos^2 u)}{\varphi \sqrt{(\varphi')^2 + (\psi')^2}} = \frac{-\psi' \varphi}{\sqrt{(\varphi')^2 + (\psi')^2}}. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} f &= \langle N, x_{uv} \rangle = \left\langle \frac{x_u \times x_v}{\|x_u \times x_v\|}, x_{uv} \right\rangle = \frac{(x_u, x_v, x_{uv})}{\|x_u \times x_v\|} = \\ &= \frac{1}{\varphi \sqrt{(\varphi')^2 + (\psi')^2}} \begin{vmatrix} -\varphi \sin u & \varphi \cos u & 0 \\ \varphi' \cos u & \varphi' \sin u & \psi' \\ -\varphi' \sin u & \varphi' \cos u & 0 \end{vmatrix} = \frac{-\varphi \varphi' \sin u \cos u + \varphi \varphi' \sin u \cos u}{\varphi \sqrt{(\varphi')^2 + (\psi')^2}} = 0. \end{aligned}$$

$$g = \langle N, x_{vv} \rangle = \left\langle \frac{x_u \times x_v}{\|x_u \times x_v\|}, x_{vv} \right\rangle = \frac{(x_u, x_v, x_{vv})}{\|x_u \times x_v\|} =$$

$$\begin{aligned}
&= \frac{1}{\varphi \sqrt{(\varphi')^2 + (\psi')^2}} \begin{vmatrix} -\varphi \sin u & \varphi \cos u & 0 \\ \varphi' \cos u & \varphi' \sin u & \psi' \\ \varphi'' \cos u & \varphi'' \sin u & \psi'' \end{vmatrix} = \\
&= \frac{\psi' \varphi \varphi'' (\sin^2 u + \cos^2 u) - \psi'' \varphi' \varphi (\sin^2 u + \cos^2 u)}{\varphi \sqrt{(\varphi')^2 + (\psi')^2}} = \\
&= \frac{\psi' \varphi'' - \psi'' \varphi}{\sqrt{(\varphi')^2 + (\psi')^2}}.
\end{aligned}$$

Folosind *Teorema 1.1.* din *Anexa 1* si calculele efectuate anterior obtinem

$$\begin{aligned}
K &= \frac{eg - f^2}{EG - F^2} = \frac{eg}{EG} = \frac{-\psi' \varphi (\psi' \varphi'' - \psi'' \varphi')}{\varphi^2 ((\varphi')^2 + (\psi')^2)} = \frac{-\psi' (\psi' \varphi'' - \psi'' \varphi')}{\varphi ((\varphi')^2 + (\psi')^2)}, \\
H &= \frac{eG - 2fF + gE}{2(EG - F^2)} = \frac{eG + gE}{2EG} = \frac{e}{2E} + \frac{g}{2G} = \frac{-\psi' \varphi}{2\varphi^2} + \frac{\psi' \varphi'' - \psi'' \varphi'}{2((\varphi')^2 + (\psi')^2)} = \\
&= \frac{1}{2} \frac{-\psi' ((\varphi')^2 + (\psi')^2) + \varphi (\psi' \varphi'' - \psi'' \varphi')}{\varphi ((\varphi')^2 + (\psi')^2)}, \\
k_1 &= H + \sqrt{H^2 - K} = \frac{eG + gE}{2EG} + \sqrt{\left(\frac{eG + gE}{2EG}\right)^2 - \frac{eg}{EG}} = \frac{e}{E} = \frac{-\psi'}{\varphi \sqrt{(\varphi')^2 + (\psi')^2}}, \\
k_2 &= H - \sqrt{H^2 - K} = \frac{eG + gE}{2EG} - \sqrt{\left(\frac{eG + gE}{2EG}\right)^2 - \frac{eg}{EG}} = \frac{g}{G} = \frac{\psi' \varphi'' - \psi'' \varphi}{((\varphi')^2 + (\psi')^2)^{3/2}}.
\end{aligned}$$

Observatie:

Daca profilul (curba generatoare) suprafetei \mathcal{M} , $c(t) = (\varphi(t), 0, \psi(t))$, este parametrizata canonic, atunci $(\varphi')^2 + (\psi')^2 = 1$ si formulele anterioare devin:

$$\begin{aligned}
K &= \frac{-\psi' (\psi' \varphi'' - \psi'' \varphi')}{\varphi}, \\
H &= \frac{1}{2} \frac{-\psi' + \varphi (\psi' \varphi'' - \psi'' \varphi')}{\varphi}, \\
k_1 &= \frac{-\psi'}{\varphi}, \\
k_2 &= \psi' \varphi'' - \psi'' \varphi.
\end{aligned}$$

2. Curburile unei parametrizari Monge

Fie $h:U \rightarrow \mathbb{R}$ diferențiabilă, $U \subset \mathbb{R}^2$ deschisă și suprafața \mathcal{M} data de $x(u,v) = (u, v, h(u,v))$, unde $x:U \rightarrow \mathcal{M}$ (parametrizare Monge).

Calculăm coeficienții primei forme fundamentale.

$$x_u = (1, 0, h_u), \quad x_v = (0, 1, h_v), \quad x_{uu} = (0, 0, h_{uu}), \quad x_{uv} = x_{vu} = (0, 0, h_{uv}), \quad x_{vv} = (0, 0, h_{vv}).$$

$$E = \langle x_u, x_u \rangle = 1 + h_u^2,$$

$$F = \langle x_u, x_v \rangle = \langle x_v, x_u \rangle = h_u h_v,$$

$$G = \langle x_v, x_v \rangle = 1 + h_v^2.$$

Calculăm coeficienții celei de-a doua forme fundamentale.

$$\text{Normala Gauss este } N = \frac{x_u \times x_v}{\|x_u \times x_v\|},$$

$$x_u \times x_v = \begin{vmatrix} e_1 & e_2 & e_3 \\ 1 & 0 & h_u \\ 0 & 1 & h_v \end{vmatrix} = (-h_u, h_v, 1), \quad \|x_u \times x_v\| = \sqrt{1 + h_u^2 + h_v^2}.$$

$$e = \frac{(x_u, x_v, x_{uu})}{\|x_u \times x_v\|} = \frac{1}{\sqrt{1 + h_u^2 + h_v^2}} \begin{vmatrix} 1 & 0 & h_u \\ 0 & 1 & h_v \\ 0 & 0 & h_{uu} \end{vmatrix} = \frac{h_{uu}}{\sqrt{1 + h_u^2 + h_v^2}}.$$

$$f = \frac{(x_u, x_v, x_{uv})}{\|x_u \times x_v\|} = \frac{1}{\sqrt{1 + h_u^2 + h_v^2}} \begin{vmatrix} 1 & 0 & h_u \\ 0 & 1 & h_v \\ 0 & 0 & h_{uv} \end{vmatrix} = \frac{h_{uv}}{\sqrt{1 + h_u^2 + h_v^2}}.$$

$$g = \frac{(x_u, x_v, x_{vv})}{\|x_u \times x_v\|} = \frac{1}{\sqrt{1 + h_u^2 + h_v^2}} \begin{vmatrix} 1 & 0 & h_u \\ 0 & 1 & h_v \\ 0 & 0 & h_{vv} \end{vmatrix} = \frac{h_{vv}}{\sqrt{1 + h_u^2 + h_v^2}}.$$

Din Teorema 1.1. din Anexa 1 și calculele anterioare putem calcula curbura Gauss, curbura normală și curburile principale:

$$K = \frac{eg - f^2}{EG - F^2} = \frac{h_{uu}h_{vv} - h_{uv}^2}{(1 + h_u^2 + h_v^2)^2},$$

$$H = \frac{eG - 2fF + gE}{2(EG - F^2)} = \frac{1}{2} \frac{h_{uu}(1 + h_v^2) - 2h_{uv}h_uh_v + h_{vv}(1 + h_u^2)}{(1 + h_u^2 + h_v^2)^{3/2}},$$

$$k_1 = \frac{e}{E} = \frac{h_{uu}}{(1 + h_u^2)\sqrt{1 + h_u^2 + h_v^2}}, \quad k_2 = \frac{g}{G} = \frac{h_{vv}}{(1 + h_v^2)\sqrt{1 + h_u^2 + h_v^2}}.$$

A N E X A 3

1. Suprafete minimale izoterme conjugate armonic

Propozitia 1.1.

Elicoidul si catenoidul sunt suprafete minimale izoterme conjugate armonic.

Demonstratie. Fie elicoidul dat de parametrizarea $x(u,v) = (b \operatorname{sh} v \cos u, b \operatorname{sh} v \sin u, bu)$ si catenoidul dat de $y(u,v) = \left(a \cos u \operatorname{ch}\left(\frac{v}{a}\right), a \sin u \operatorname{ch}\left(\frac{v}{a}\right), v \right)$. Pentru simplitate vom considera $a=b=1$.

Vom arata mai intai ca cele doua suprafete sunt izoterme verificand definitia :

$$\langle x_u, x_u \rangle = \langle x_v, x_v \rangle = \lambda^2 \text{ si } \langle x_u, x_v \rangle = 0.$$

Catenoidul este suprafata de rotatie si, folosind rezultatele din Anexa 2.1. ($\varphi(v) = ch v$ si $\psi(u)=v$) obtinem:

$$y_u = (-ch v \sin u, ch v \cos u, 0), \quad y_v = (sh v \cos u, sh v \sin u, 1); \\ E = \langle y_u, y_u \rangle = ch^2 v;$$

$$G = \langle y_v, y_v \rangle = ((ch v)')^2 + 1 = sh^2 v + 1 = ch^2 v, \text{ deci } \langle y_u, y_u \rangle = \langle y_v, y_v \rangle = \lambda^2, \text{ cu } \lambda^2 = ch^2 v; \\ F = \langle y_u, y_v \rangle = 0.$$

Deci catenoidul este suprafata izotermală.

Efectuam acum calculele pentru elicoid:

$$x_u = (-sh v \sin u, sh v \cos u, 1), \quad x_v = (ch v \cos u, ch v \sin u, 0); \\ E = \langle x_u, x_u \rangle = sh^2 v \sin^2 u + sh^2 v \cos^2 u + 1 = sh^2 v + 1 = ch^2 v;$$

$$G = \langle x_v, x_v \rangle = ch^2 v \cos^2 u + ch^2 v \sin^2 u = ch^2 v \text{ deci } \langle x_u, x_u \rangle = \langle x_v, x_v \rangle = \lambda^2, \text{ cu } \lambda = ch v; \\ F = \langle x_u, x_v \rangle = -sh v \sin u ch v \cos u + sh v \cos u ch v \sin u = 0.$$

Deci si elicoidul este suprafata izotermală si ambele suprafete au aceeasi coeficienti ai primei forme fundamentale.

Se verifica si faptul ca sunt suprafete conjugate armonic, verifica relatiile Cauchy-Riemann.

Atunci, din Teorema IV.7. rezulta ca avem o deformare izometrica cu $z(t)$ suprafata izotermală minimală (deci toate suprafetele intermedii din procesul de formari sunt minime).

2. Functii complexe

Fie $z \in \mathbb{C}$, $z=u+iv$. Atunci, $\forall z \in \mathbb{C}$ $e^z = e^{u+iv} = e^u (\cos v + i \sin v)$ si

$$\cos z = \frac{e^{iz} + e^{-iz}}{2}, \quad \sin z = \frac{e^{iz} - e^{-iz}}{2i}, \quad ch z = \frac{e^z + e^{-z}}{2}, \quad sh z = \frac{e^z - e^{-z}}{2},$$

$$\sin z = \frac{e^{iu-v} - e^{-iu+v}}{2i} = \frac{e^{-v}(\cos u + i \sin u) - e^v(\cos u - i \sin u)}{2i} = \frac{\sin u(e^{-v} - e^v)}{2} + \frac{\cos u(e^{-v} - e^v)}{2i} =$$

$$\begin{aligned}
&= ch v \sin u + i sh v \cos u , \\
\cos z &= \frac{e^{iu-v} + e^{-iu+v}}{2} = \frac{e^{-v}(\cos u + i \sin u) + e^v(\cos u - i \sin u)}{2} = \frac{\cos u(e^{-v} + e^v)}{2} + i \frac{\sin u(e^{-v} - e^v)}{2} = \\
&= ch v \cos u + i sh v \sin u , \\
ch_z &= ch(-iz) = \frac{e^{-iz} + e^{iz}}{2} = \cos(iz) , \\
ch_z &= \frac{e^{u+iv} + e^{-u-iv}}{2} = \frac{e^u(\cos v + i \sin v) + e^{-u}(\cos v - i \sin v)}{2} = \frac{\cos v(e^u + e^{-u})}{2} + i \frac{\sin v(e^u - e^{-u})}{2} = \\
&= \frac{\cos v ch u}{2} + i \frac{\sin v sh u}{2} , \\
sh_z &= \frac{e^{u+iv} - e^{-u-iv}}{2} = \frac{e^u(\cos v + i \sin v) - e^{-u}(\cos v - i \sin v)}{2} = \frac{\cos v(e^u - e^{-u})}{2} + i \frac{\sin v(e^u + e^{-u})}{2} = \\
&= \frac{\cos v sh u}{2} + i \frac{\sin v ch u}{2} , \\
\sin(iz) &= \frac{e^{-z} - e^z}{2i} = i sh z , \quad sh(-iz) = \frac{e^z - e^{-z}}{2i} = -i sh z , \\
sh_z ch_z &= \frac{e^{u+iv} - e^{-u-iv}}{2} \frac{e^{u+iv} + e^{-u-iv}}{2} = \frac{e^{2(u+iv)} - e^{2(-u-iv)}}{4} = \\
&= \frac{e^{2u}(\cos(2v) + i \sin(2v)) - e^{-2u}(\cos(2v) - i \sin(2v))}{4} = \\
&= \frac{\cos(2v)(e^{2u} - e^{-2u})}{4} + i \frac{\sin(2v)(e^{2u} + e^{-2u})}{4} = \frac{\cos(2v) sh(2u)}{2} + i \frac{\sin(2v) ch(2u)}{2} \\
sh^2 z &= \left(\frac{e^{u+iv} - e^{-u-iv}}{2} \right)^2 = \frac{e^{2(u+iv)} + e^{2(-u-iv)} - 2}{4} = \\
&= -\frac{1}{2} + \frac{e^{2u}(\cos(2v) + i \sin(2v)) + e^{-2u}(\cos(2v) - i \sin(2v))}{4} = \\
&= -\frac{1}{2} + \frac{\cos(2v)(e^{2u} + e^{-2u})}{4} + i \frac{\sin(2v)(e^{2u} - e^{-2u})}{4} = -\frac{1}{2} + \frac{\cos(2v) ch(2u)}{2} + i \frac{\sin(2v) sh(2u)}{2} \\
ch^2 z &= \left(\frac{e^{u+iv} + e^{-u-iv}}{2} \right)^2 = \frac{e^{2(u+iv)} + e^{2(-u-iv)} + 2}{4} = \\
&= \frac{1}{2} + \frac{e^{2u}(\cos(2v) + i \sin(2v)) + e^{-2u}(\cos(2v) - i \sin(2v))}{4} = \\
&= \frac{1}{2} + \frac{\cos(2v)(e^{2u} + e^{-2u})}{4} + i \frac{\sin(2v)(e^{2u} - e^{-2u})}{4} = \frac{1}{2} + \frac{\cos(2v) ch(2u)}{2} + i \frac{\sin(2v) sh(2u)}{2}
\end{aligned}$$

A N E X A 4

Vectori complecsi

Lema 1.1.

Fie $a, b \in \mathbb{C}^3$. Atunci avem egalitatile:

$$(i) \|a \times \bar{b}\|^2 = \|a\|^2 \|b\|^2 - |\langle a, \bar{b} \rangle|^2$$

$$(ii) \|a \times \bar{a}\|^2 = \|a\|^2$$

$$(iii) a \times \bar{a} = 2i(\Im(a_2 \bar{a}_3), \Im(a_3 \bar{a}_1), \Im(a_1 \bar{a}_2)), \text{ unde } a = (a_1, a_2, a_3).$$

Demonstratie.

$$(i) \|a\|^2 \|b\|^2 = \|a\|^2 \|\bar{b}\|^2 = \|a\|^2 \|\bar{b}\|^2 (\sin^2 \varphi + \cos^2 \varphi) = \|a \times \bar{b}\|^2 + |\langle a, \bar{b} \rangle|^2, \varphi = \cos(a, \bar{b})$$

$$(ii) \|a \times \bar{a}\|^2 = \langle a \times \bar{a}, a \times \bar{a} \rangle = -\langle a \times \bar{a}, a \times \bar{a} \rangle = -\langle a \times a, \bar{a} \times \bar{a} \rangle + \langle a, \bar{a} \rangle^2 = \|a\|^4$$

$$(iii) a \times \bar{a} = \begin{pmatrix} i & j & k \\ a_1 & a_2 & a_3 \\ \bar{a}_1 & \bar{a}_2 & \bar{a}_3 \end{pmatrix} = (a_2 \bar{a}_3 - a_3 \bar{a}_2, a_1 \bar{a}_3 - a_3 \bar{a}_1, a_1 \bar{a}_2 - a_2 \bar{a}_1).$$

Cum $a_1, a_2, a_3 \in \mathbb{C}$, vom nota $a_1 = a_{11} + i a_{12}$, $a_2 = a_{21} + i a_{22}$, $a_3 = a_{31} + i a_{32}$ si obtinem:

$$\begin{aligned} a_2 \bar{a}_3 - a_3 \bar{a}_2 &= (a_{21} + i a_{22})(a_{31} - i a_{32}) - (a_{31} + i a_{32})(a_{21} - i a_{22}) \\ &= 2i(a_{22} a_{31} - a_{21} a_{32}). \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 2i \Im(a_2 \bar{a}_3) &= 2i \Im[(a_{21} + i a_{22})(a_{31} - i a_{32})] = 2i \Im(a_{21} a_{31} + a_{22} a_{32} + i(a_{31} a_{22} - a_{21} a_{32})) \\ &= 2i(a_{31} a_{22} - a_{21} a_{32}). \end{aligned}$$

$\Rightarrow a_2 \bar{a}_3 - a_3 \bar{a}_2 = 2i \Im(a_2 \bar{a}_3)$. Analog se arata si pentru celelalte:

$$\begin{aligned} a_1 \bar{a}_3 - a_3 \bar{a}_1 &= (a_{11} + i a_{12})(a_{31} - i a_{32}) - (a_{31} + i a_{32})(a_{11} - i a_{12}) \\ &= 2i(a_{32} a_{11} - a_{31} a_{12}). \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 2i \Im(a_3 \bar{a}_1) &= 2i \Im[(a_{31} + i a_{32})(a_{11} - i a_{12})] = 2i \Im(a_{31} a_{11} + a_{32} a_{12} + i(a_{32} a_{11} - a_{31} a_{12})) \\ &= 2i(a_{32} a_{11} - a_{31} a_{12}). \end{aligned}$$

$\Rightarrow a_1 \bar{a}_3 - a_3 \bar{a}_1 = 2i \Im(a_3 \bar{a}_1)$;

$$\begin{aligned} a_1 \bar{a}_2 - a_2 \bar{a}_1 &= (a_{11} + i a_{12})(a_{21} - i a_{22}) - (a_{21} + i a_{22})(a_{11} - i a_{12}) \\ &= 2i(a_{32} a_{11} - a_{31} a_{12}). \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 2i \Im(a_1 \bar{a}_2) &= 2i \Im[(a_{11} + i a_{12})(a_{21} - i a_{22})] = 2i \Im(a_{11} a_{12} + a_{12} a_{22} + i(a_{12} a_{21} - a_{11} a_{22})) \\ &= 2i(a_{12} a_{21} - a_{11} a_{22}). \end{aligned}$$

$\Rightarrow a_1 \bar{a}_2 - a_2 \bar{a}_1 = 2i \Im(a_1 \bar{a}_2)$.

Anexa 5

Suprafete minimale

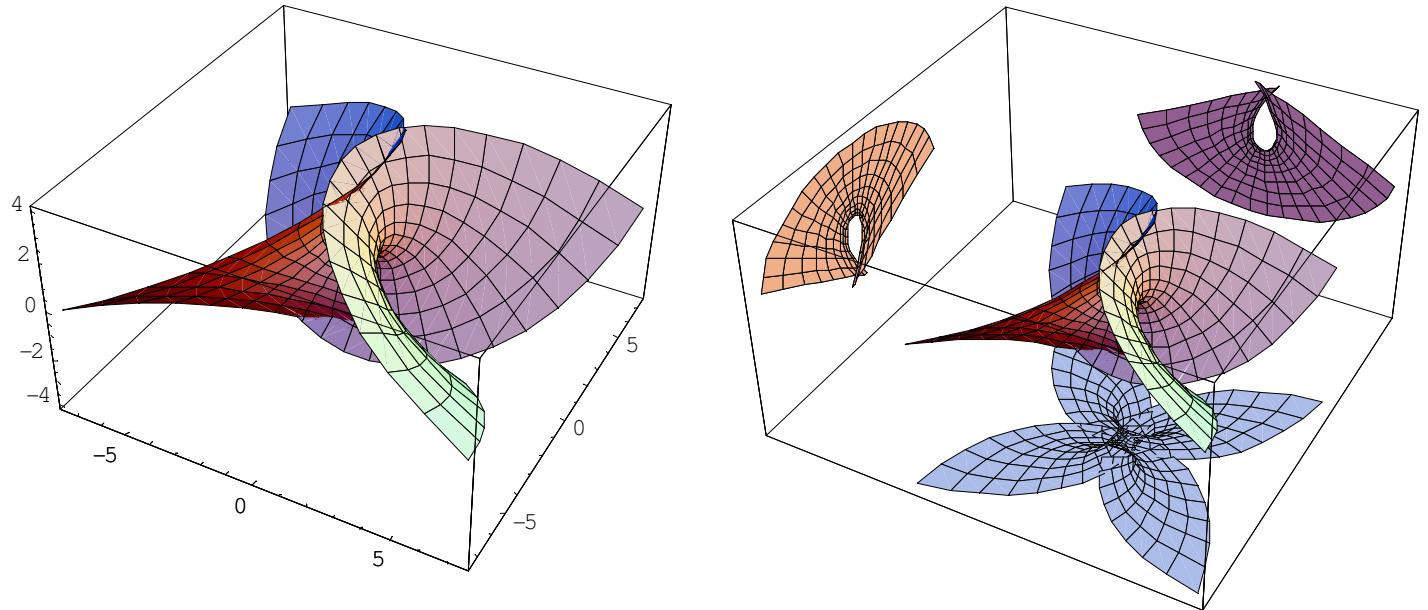

Fig.1.1. Suprafata Enneper

$$x(u,v) = \left(u - \frac{u^3}{3} + uv^2, -v + \frac{v^3}{3} - vu^2, u^2 - v^2 \right)$$

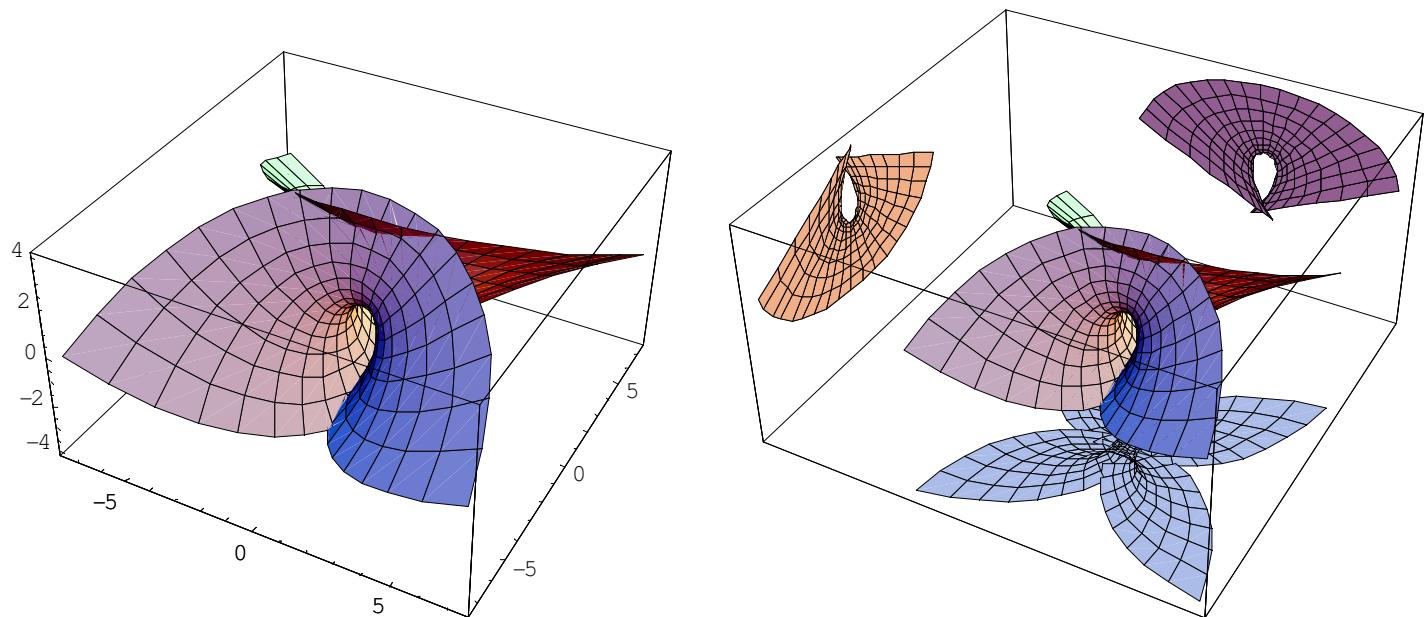

Fig.1.2. Suprafata Enneper

rotatie cu $\frac{\pi}{2}$ sau $-\frac{\pi}{2}$ in jurul axei Oz

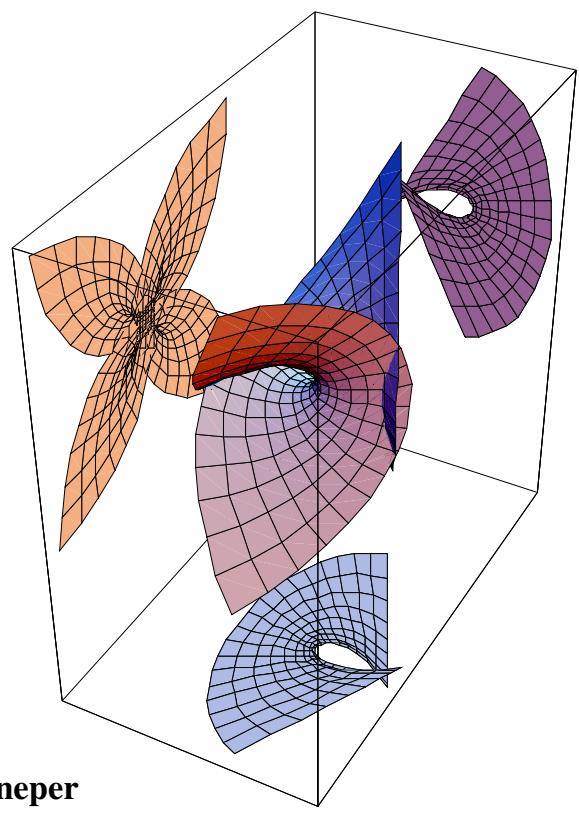
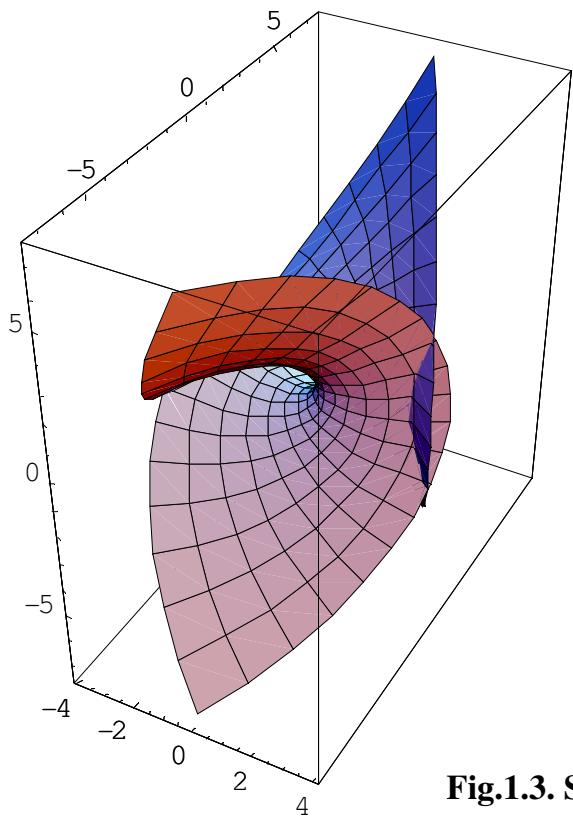

Fig.1.3. Suprafata Enneper

rotatie cu $-\frac{\pi}{2}$ in jurul axei Oy

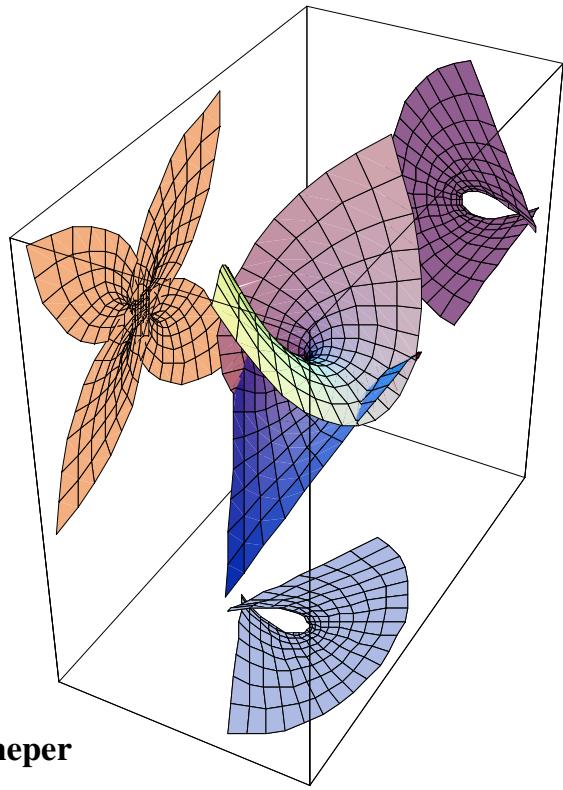
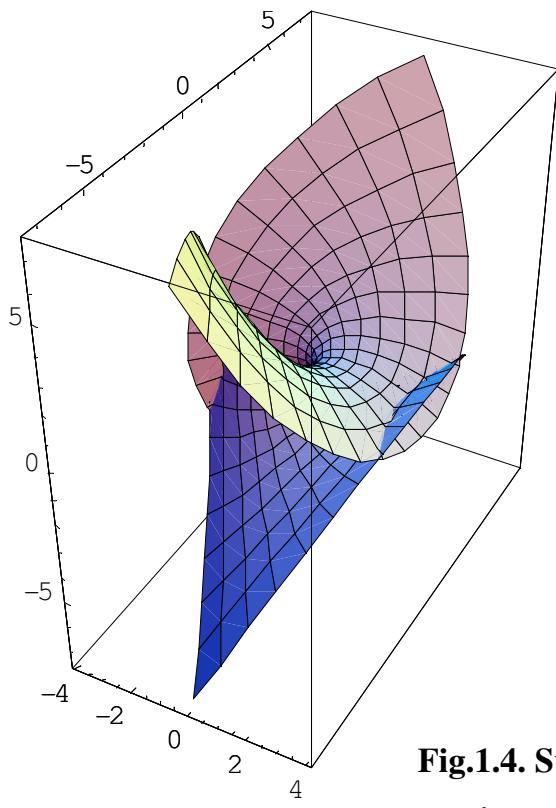

Fig.1.4. Suprafata Enneper

rotatie cu $\frac{\pi}{2}$ in jurul axei Oy

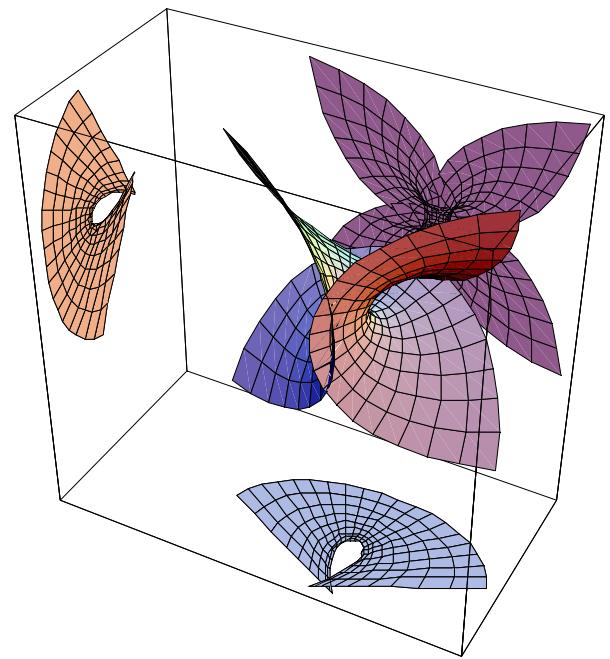
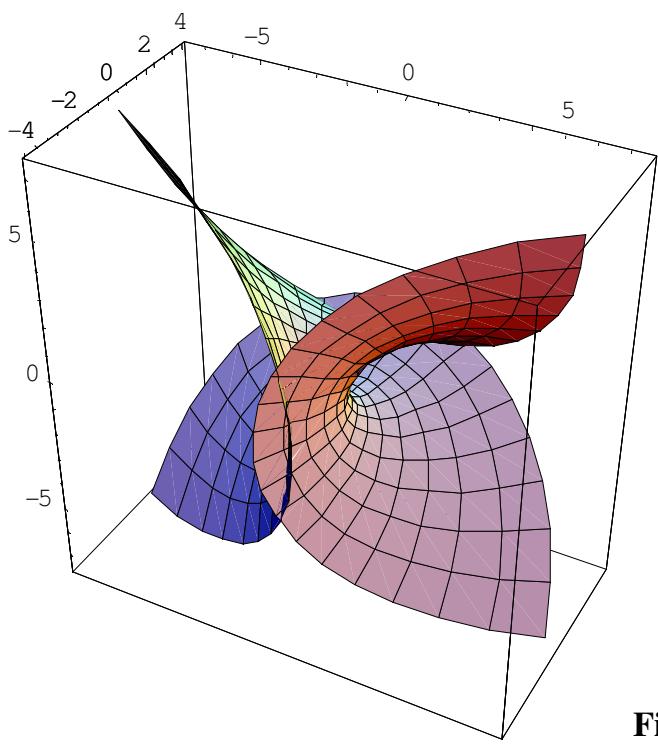

Fig.1.5. Suprafata Enneper
rotatie cu $-\frac{\pi}{2}$ in jurul axei Ox

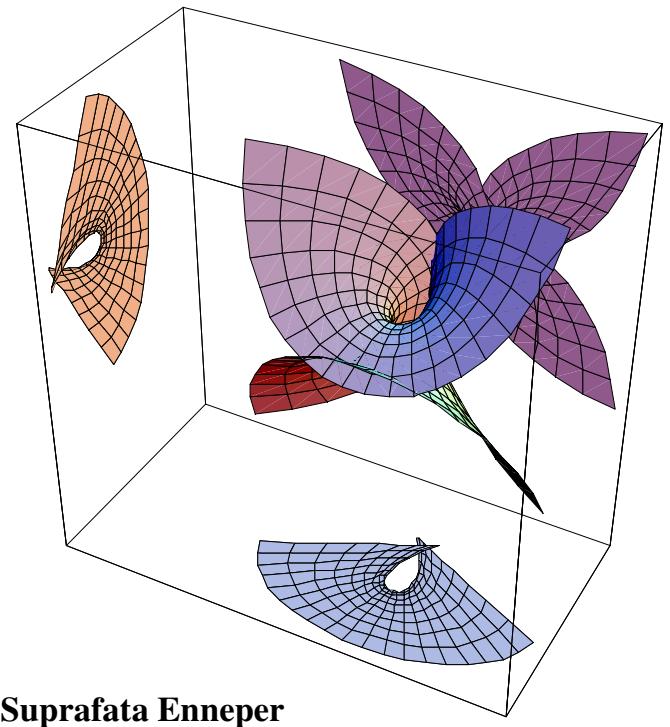
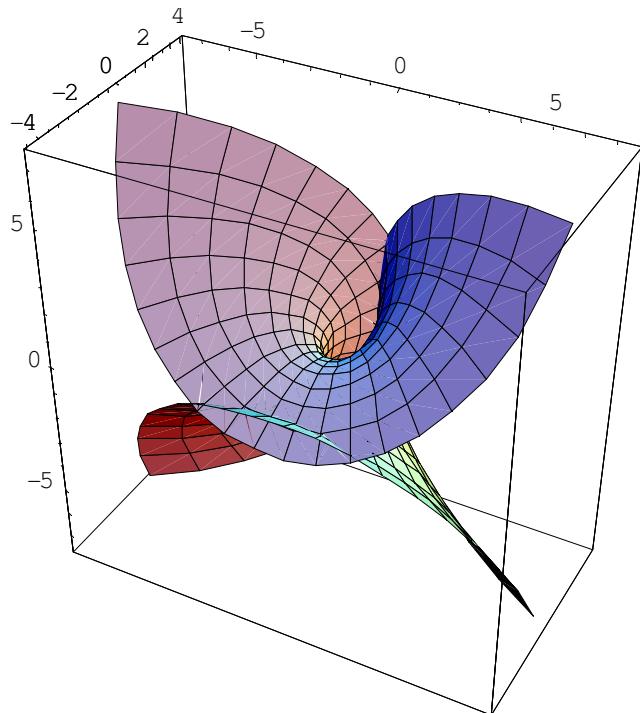

Fig.1.6. Suprafata Enneper
rotatie cu $\frac{\pi}{2}$ in jurul axei Ox

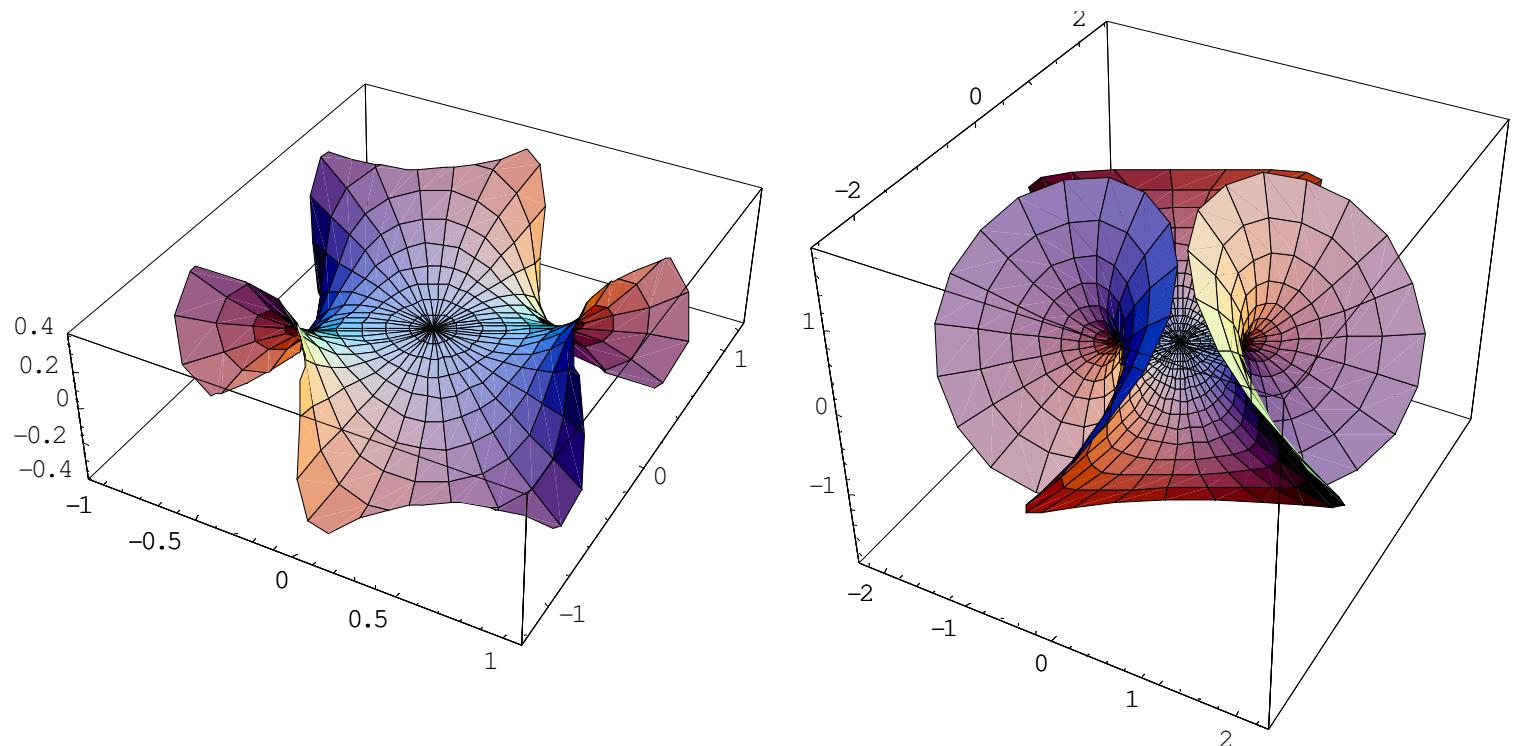

Fig.1.7. Suprafata Enneper de grad 2

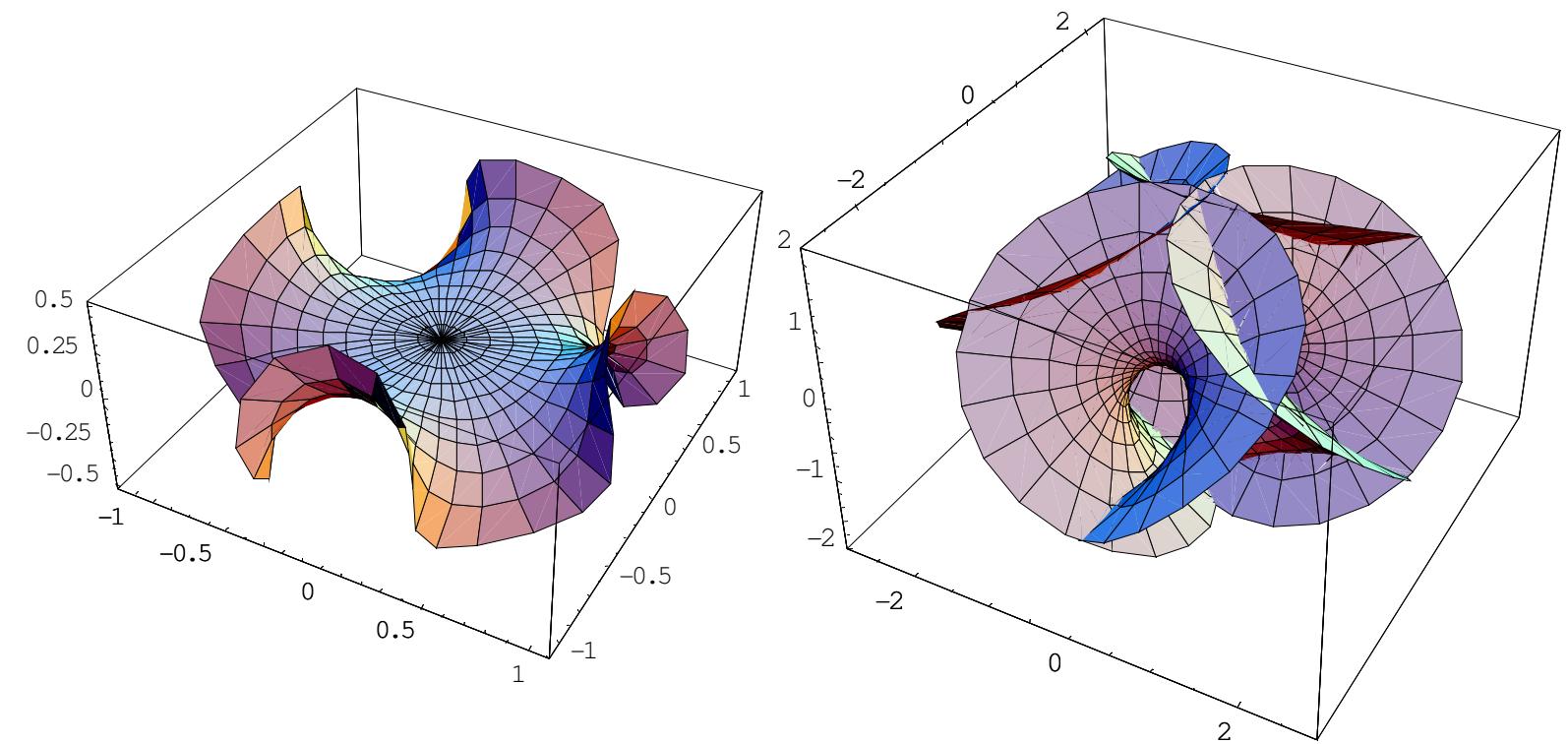

Fig.1.8. Suprafata Enneper de grad 3

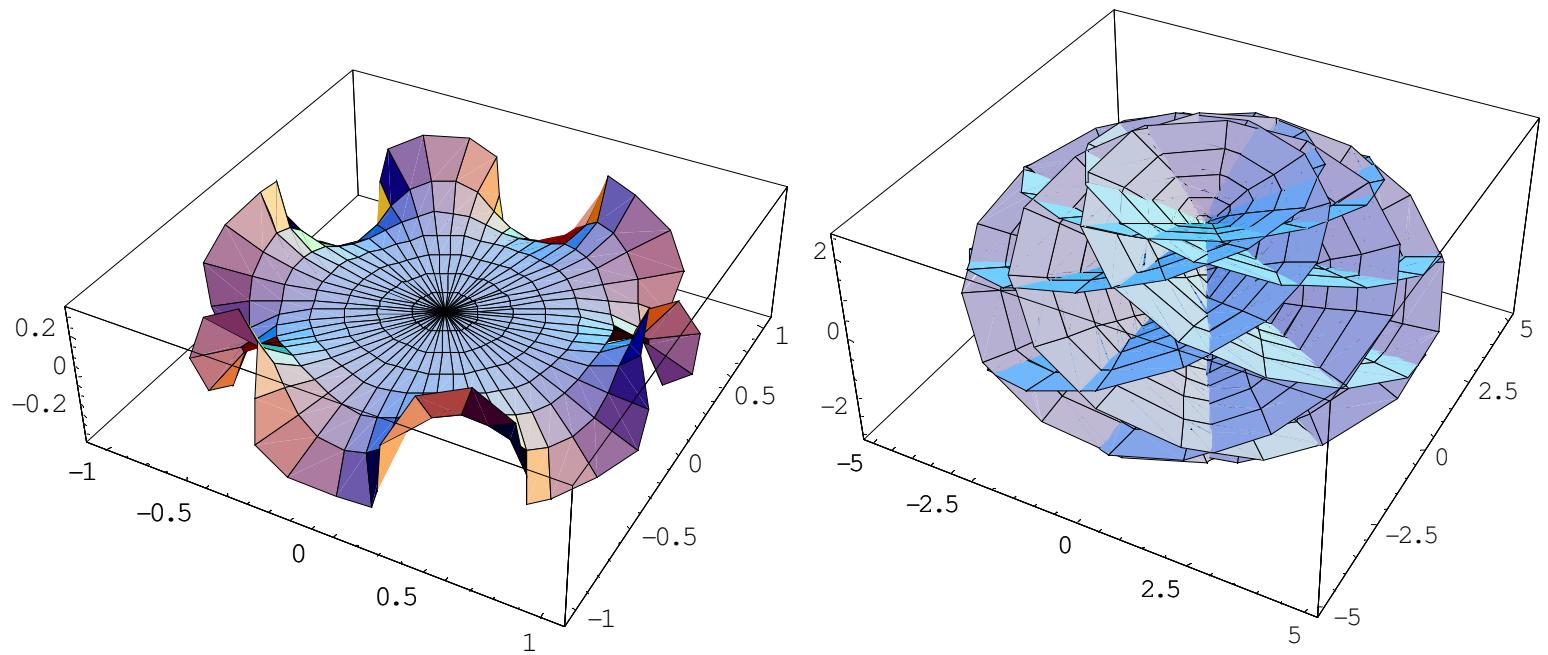

Fig.1.9. Suprafata Enneper de grad 5

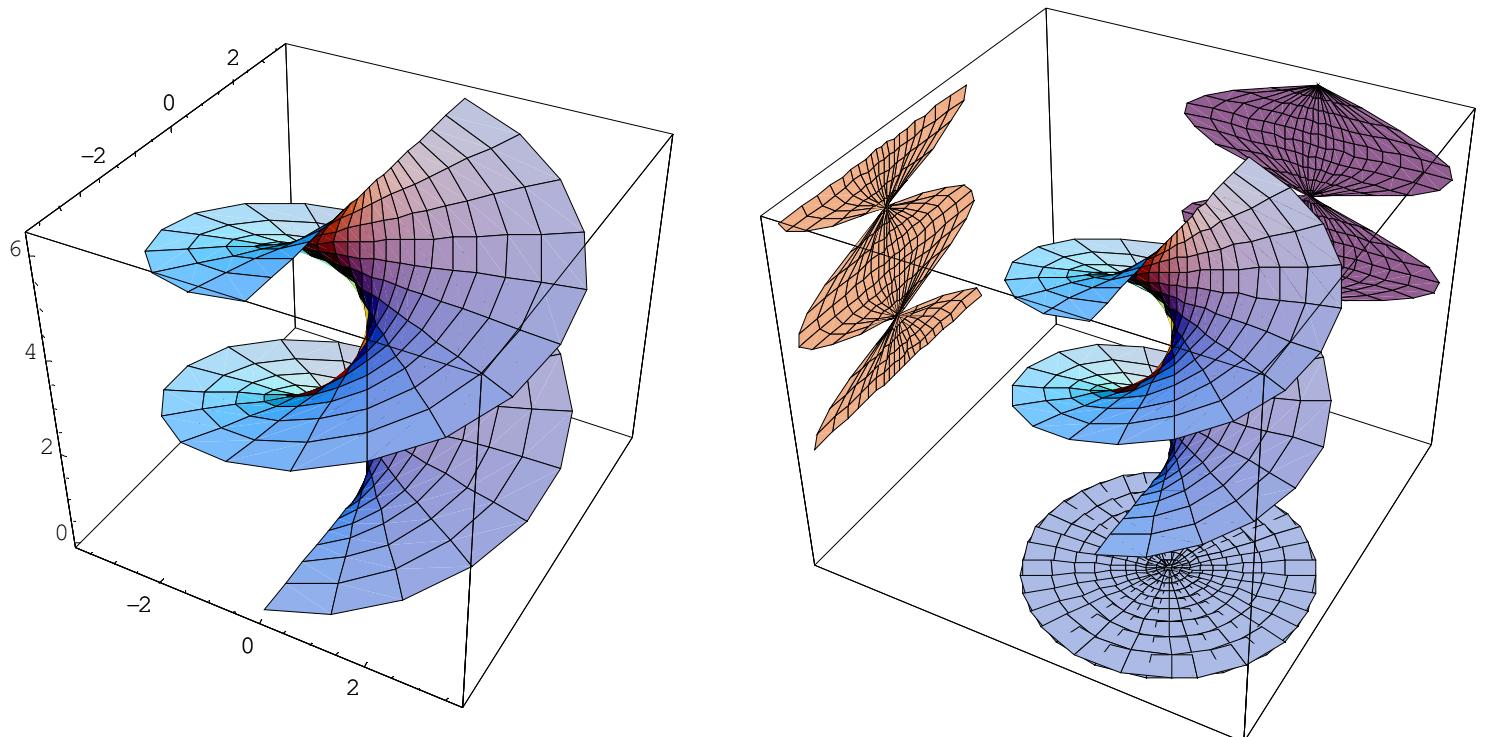

Fig.2.a. Elicoid ($a=1, b=1$)
elicoid-catenoid(0)

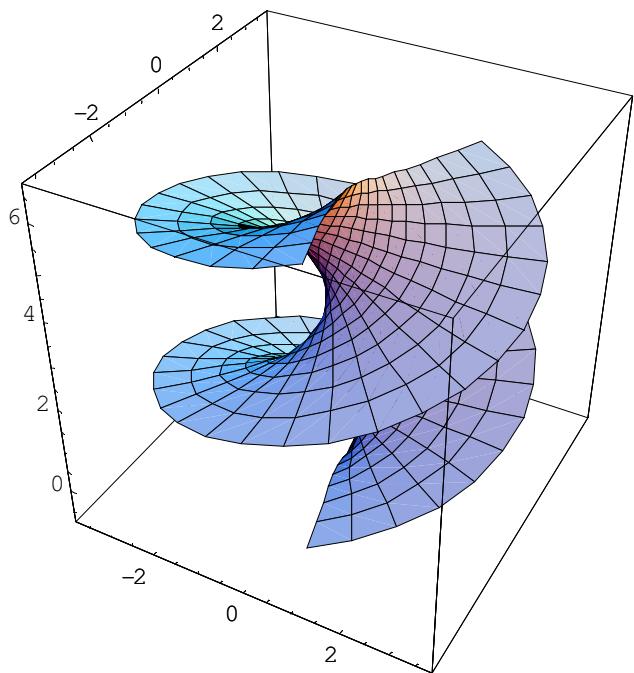

Fig.2.b.
elicoid-catenoid($\pi/10$)

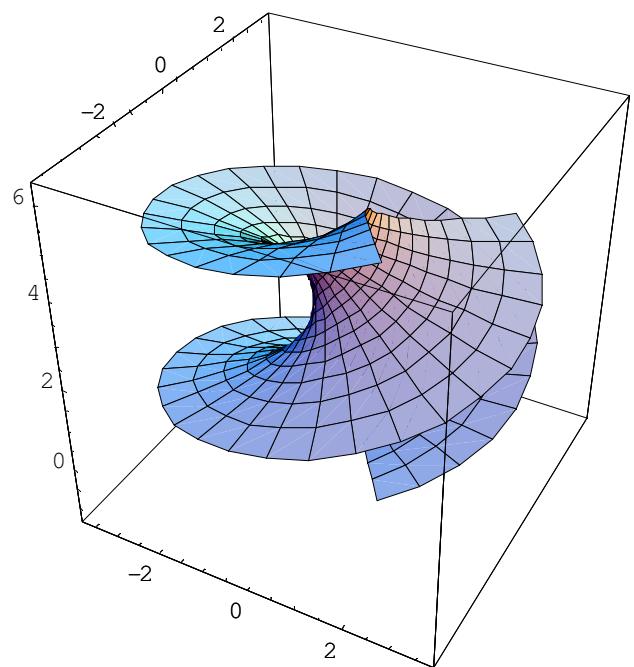

Fig.2.c.
elicoid-catenoid($\pi/5$)

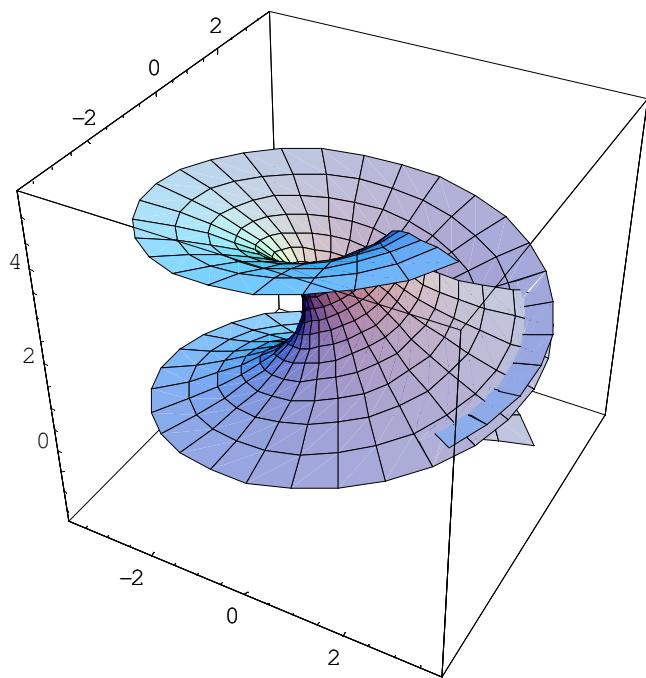

Fig. 2.d.
elicoid-catenoid($3\pi/10$)

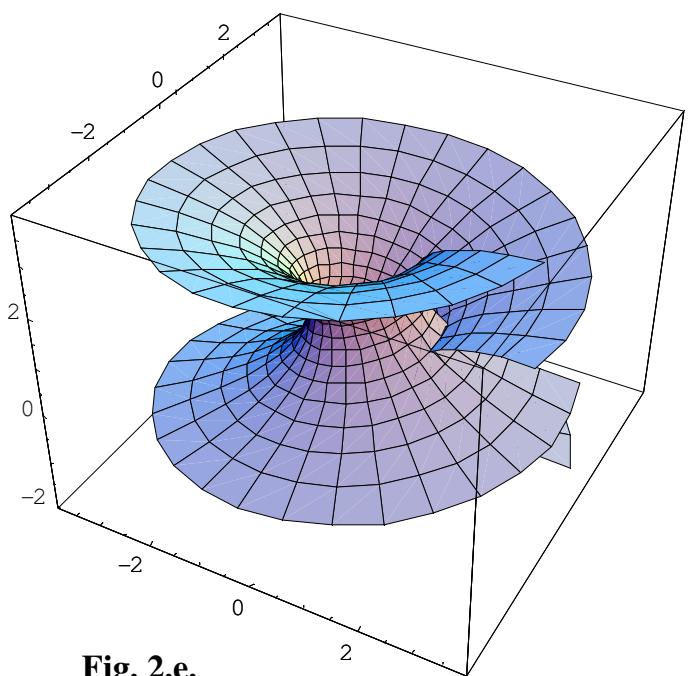
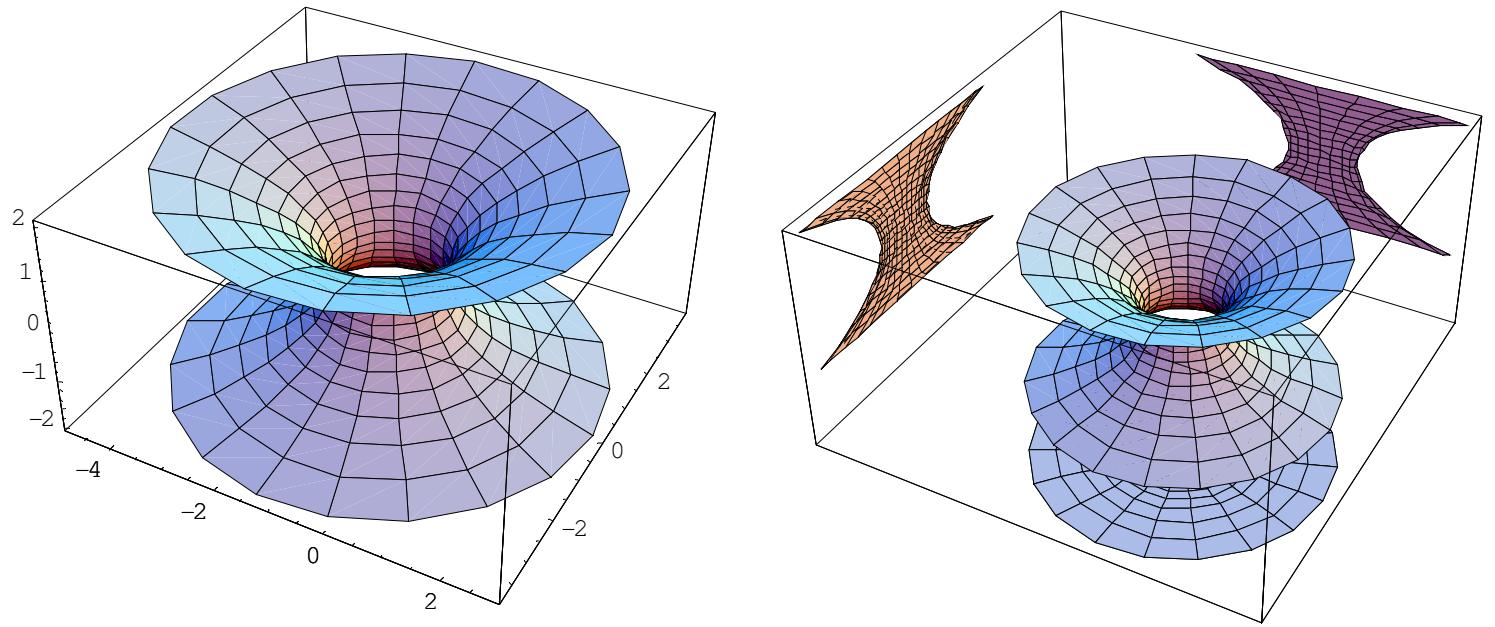

Fig. 2.e.
elicoid-catenoid($2\pi/5$)

**Fig.3. Catenoid ($a=1$)
elicoid-catenoid(0)**

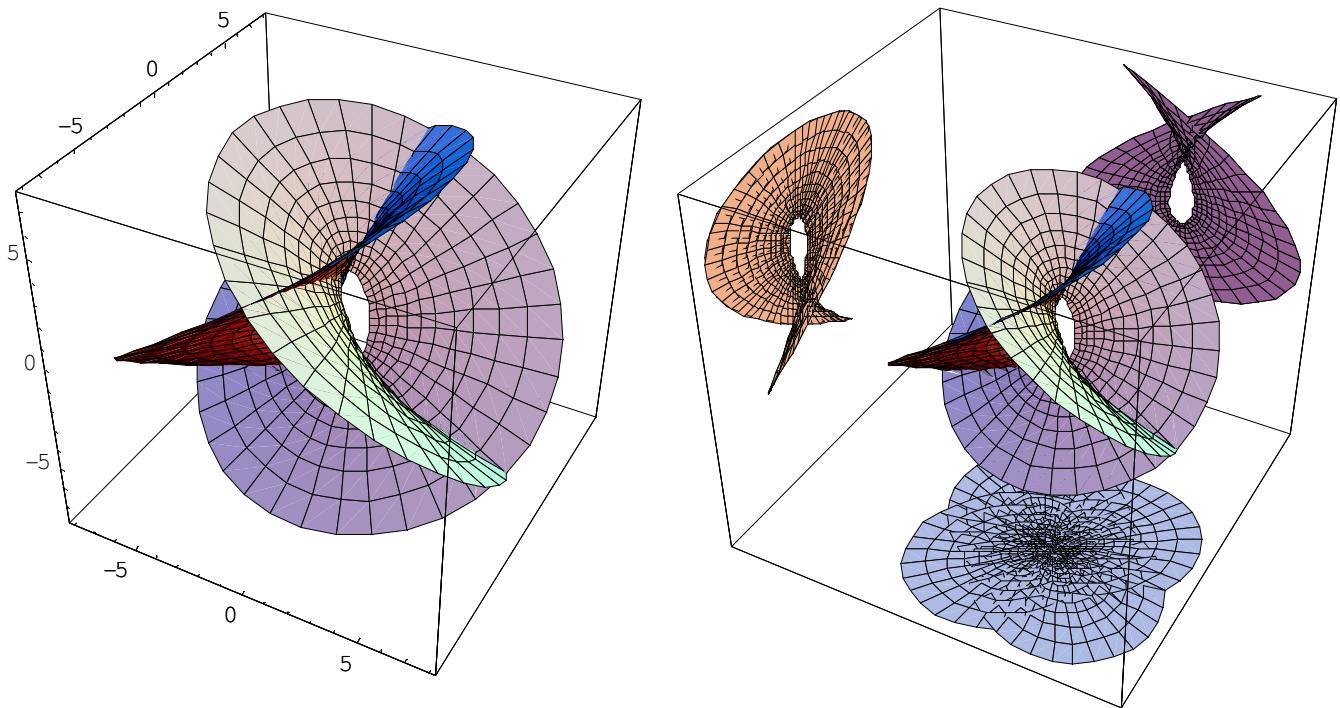

Fig. 4. Suprafata Henneberg

$$x(u, v) = \left(2shu \cos v - \frac{2}{3}sh(3u)\cos(3v), 2shu \sin v + \frac{2}{3}sh(3u)\sin(3v), 2ch(2u)\cos(2v) \right)$$

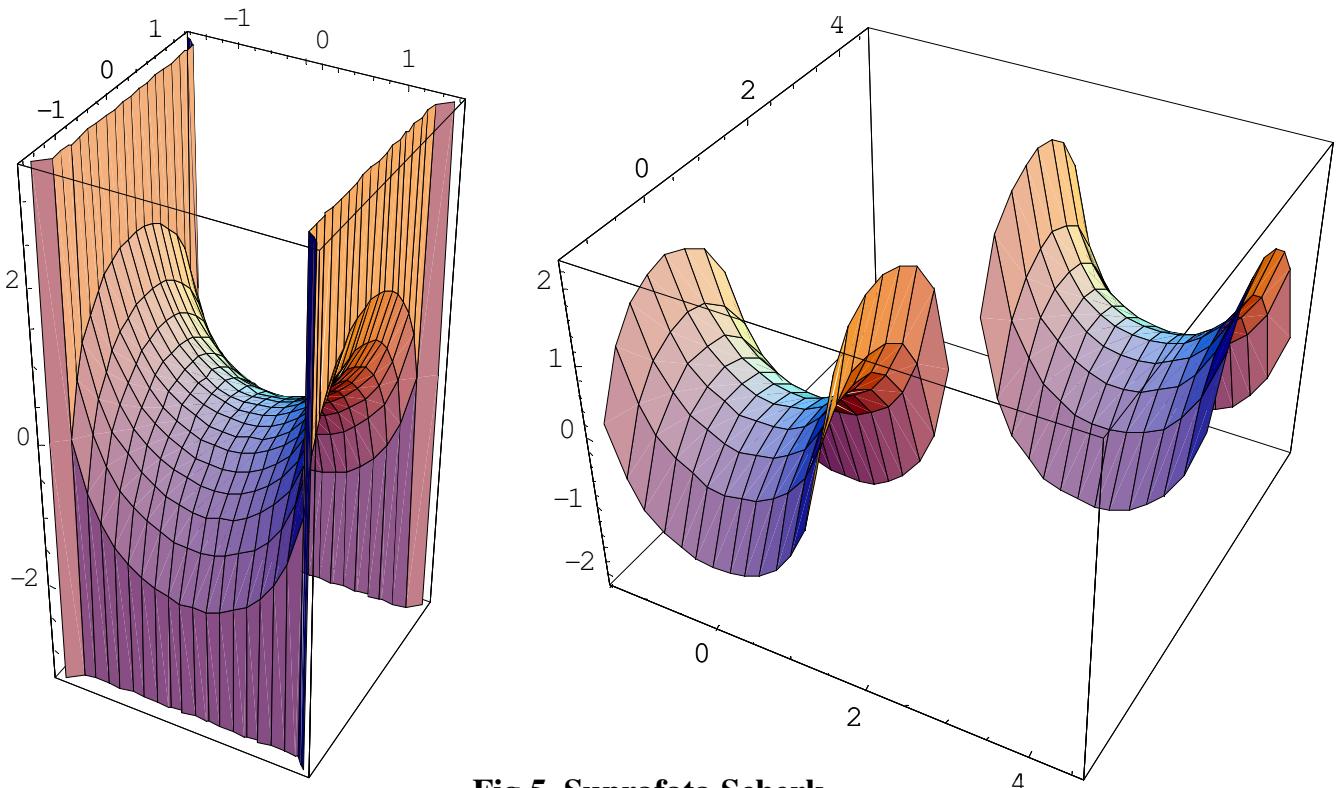

Fig.5. Suprafata Scherk

$$x(u,v) = \left(u, v, \frac{1}{a} \log \left(\frac{\cos(av)}{\cos(au)} \right) \right) \quad (a = 1)$$

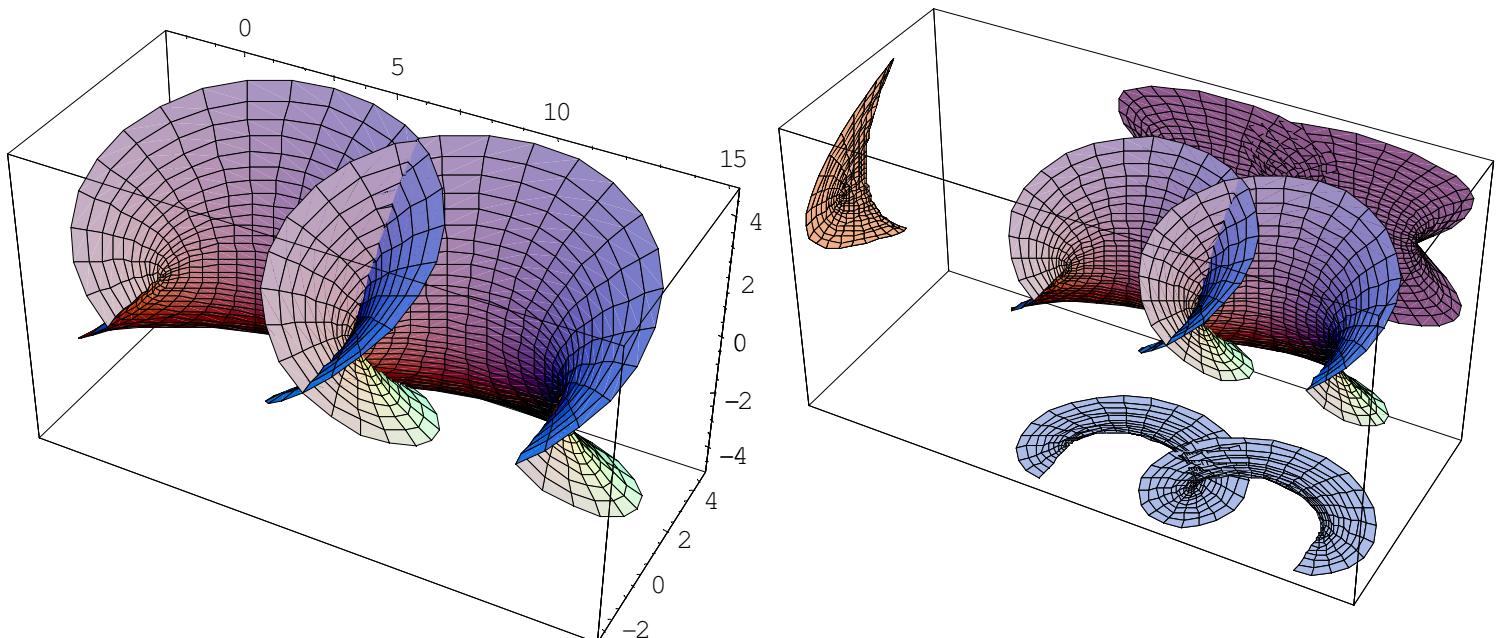

Fig. 6.a. Suprafata Catalan

$$x(u,v) = a \left(u - \sin u \cosh v, 1 - \cos u \cosh v, -4 \sin \frac{u}{2} \sinh \frac{v}{2} \right) \quad (a = 1)$$

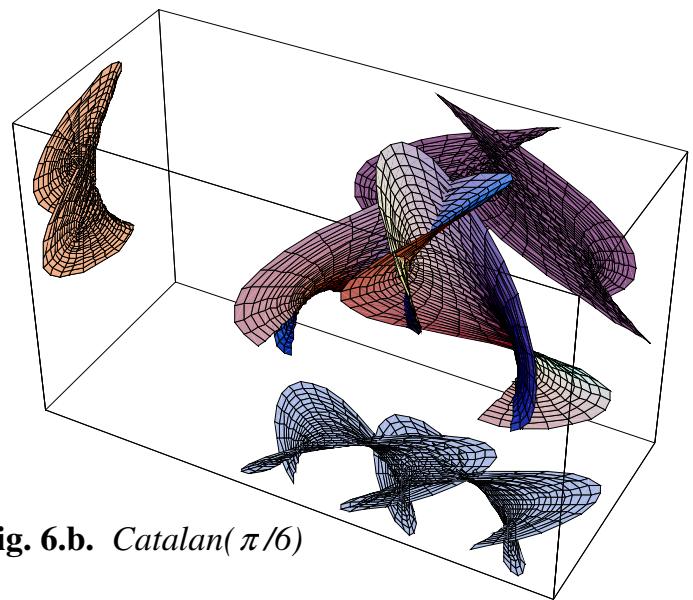
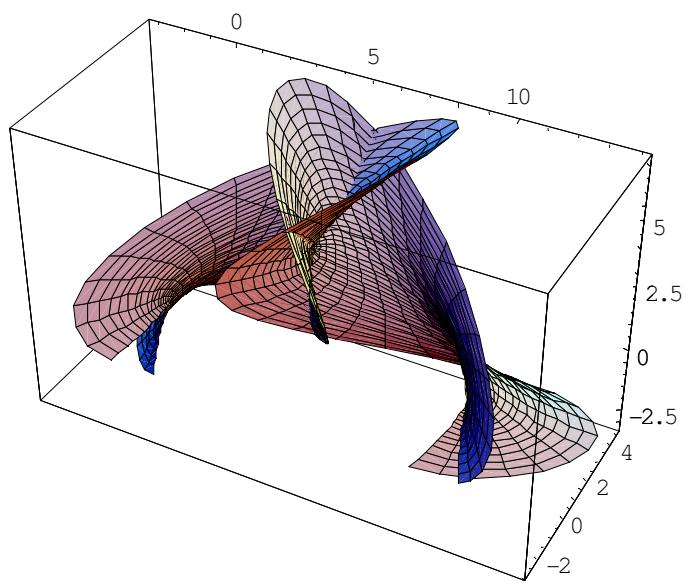

Fig. 6.b. $Catalan(\pi/6)$

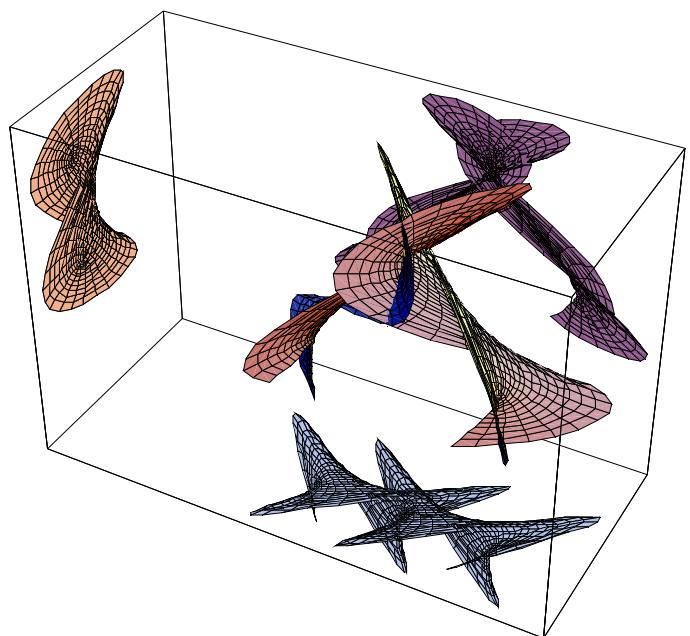
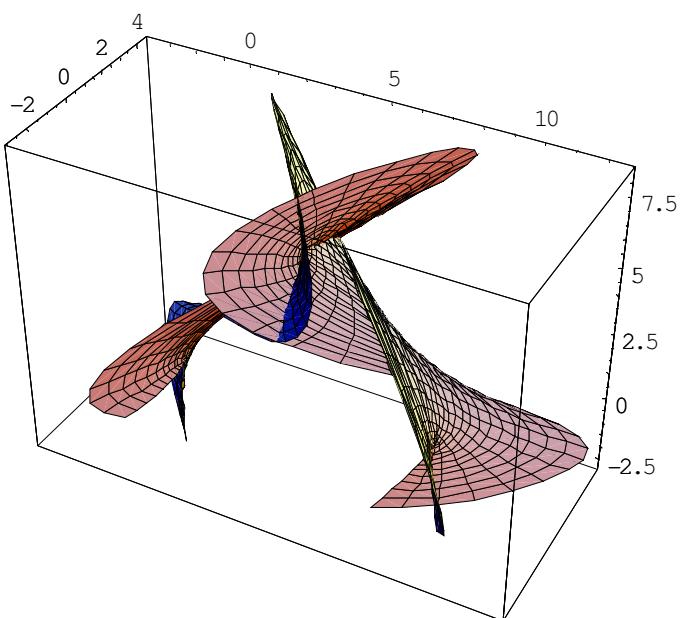

Fig. 6.c. $Catalan(\pi/4)$

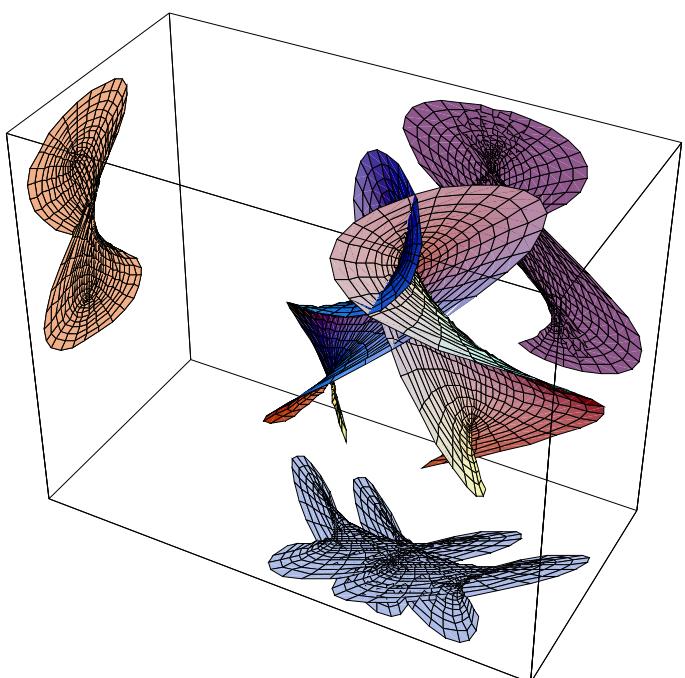
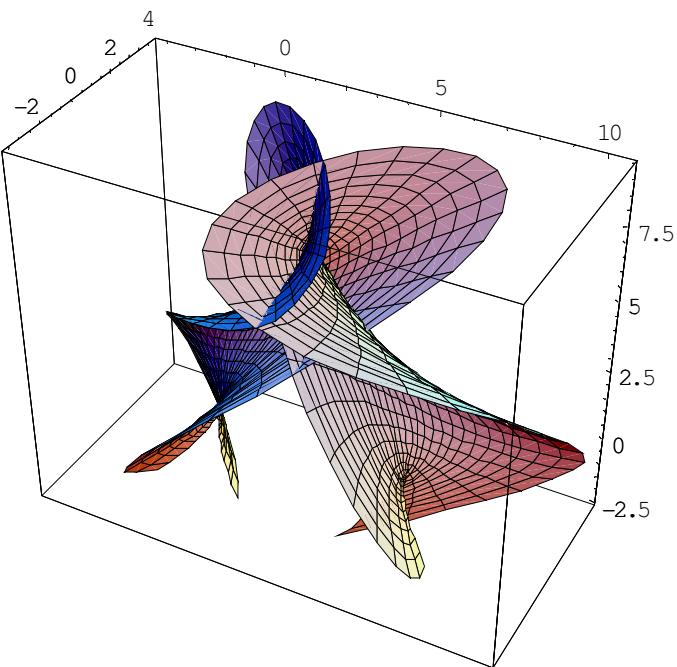

Fig. 6.d. *Catalan($\pi/3$)*

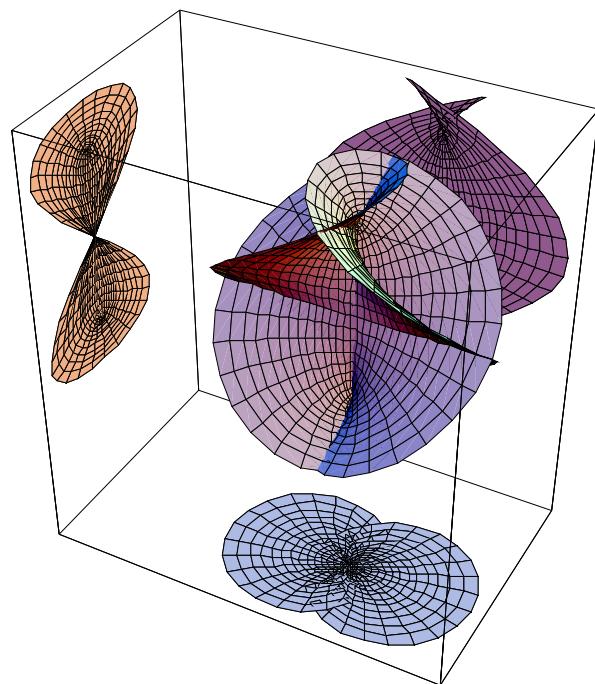
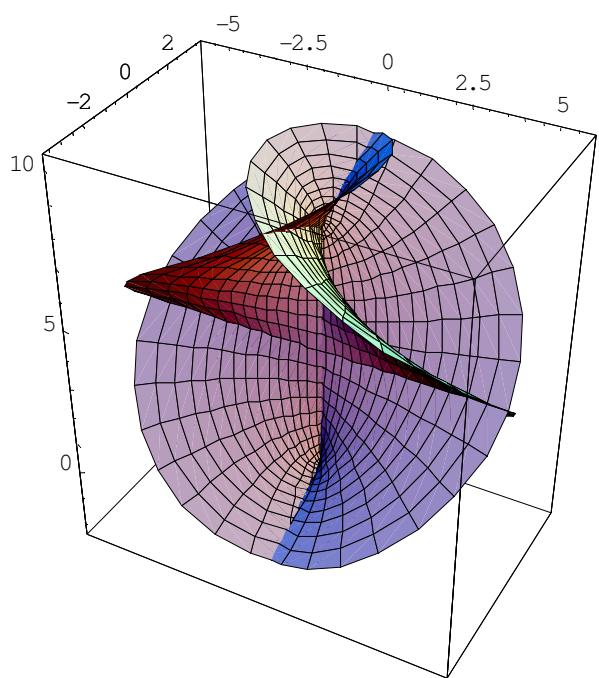

Fig.6.e. *Conjugata suprafetei Catalan
Catalan($\pi/2$)*

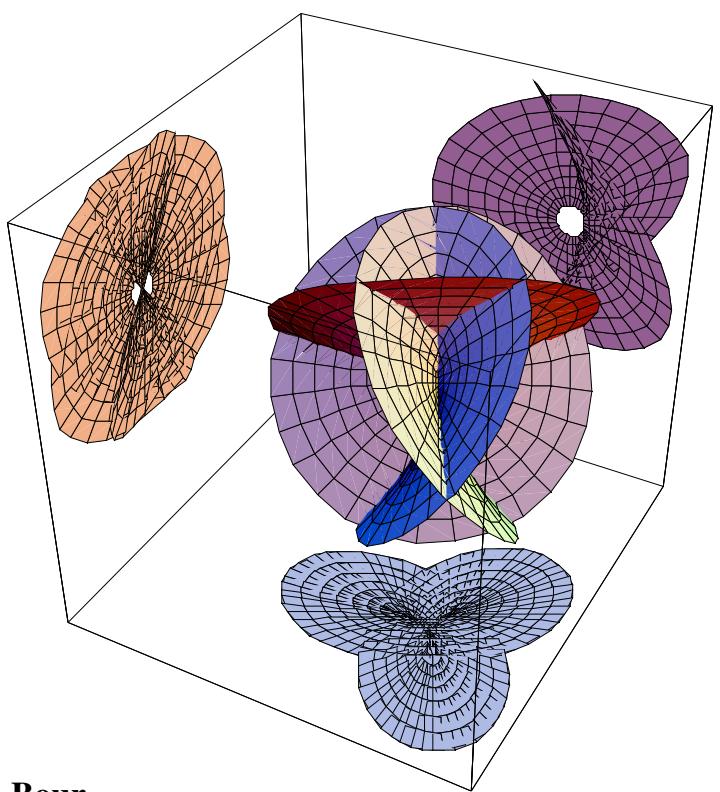
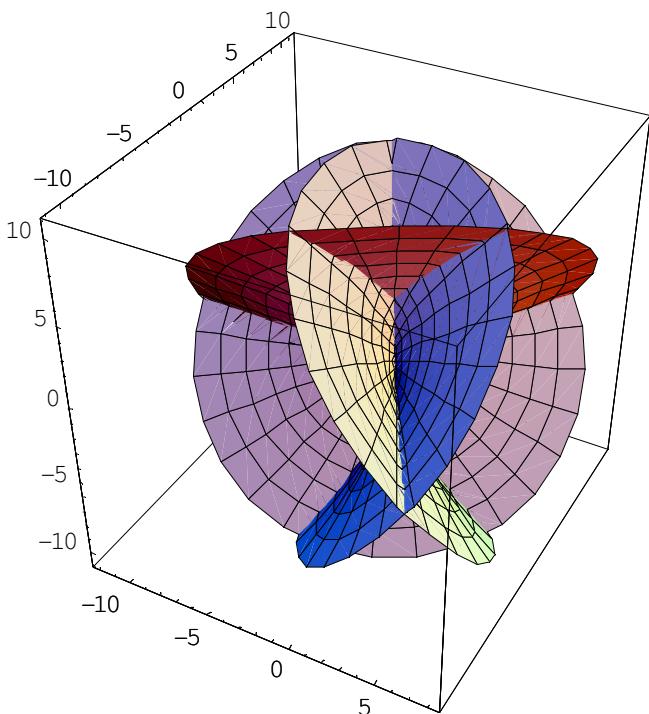

Fig. 7. Suprafata Bour

$$x(r,t) = \left(r \cos t - \frac{1}{2} r^2 \cos(2t), -r \sin t - \frac{1}{2} r^2 \sin(2t), \frac{4}{3} r^{3/2} \cos\left(\frac{3}{2}t\right) \right)$$

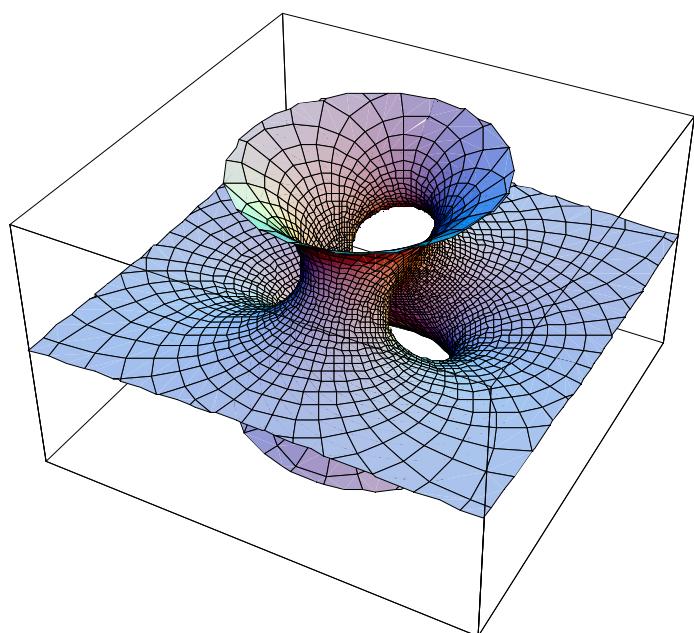

Fig.8. Suprafata Costa

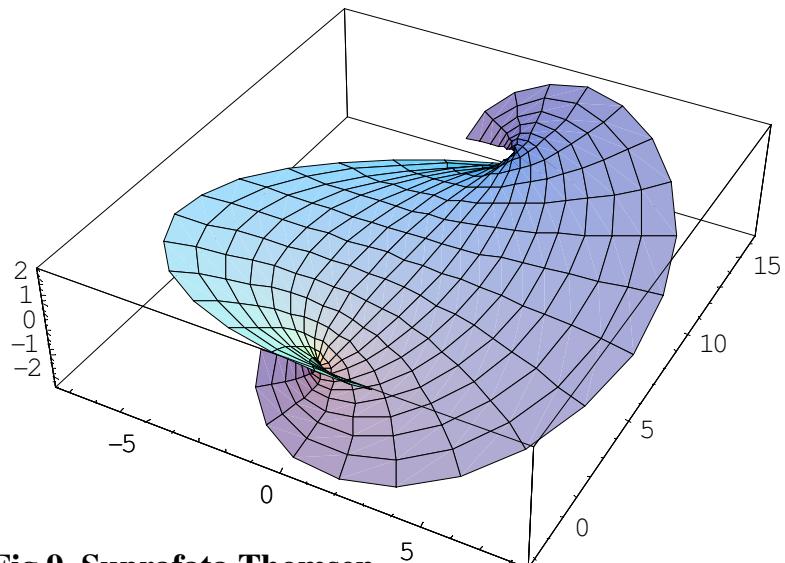

Fig.9. Suprafata Thomsen

$$x(u,v) = \left(\frac{b}{a} u + \frac{\sqrt{1+b^2}}{a^2} \operatorname{sh}(au) \cos(av), \frac{\sqrt{1+b^2}}{a} v + \frac{b}{a^2} \operatorname{ch}(au) \sin(av), \frac{1}{a^2} \operatorname{sh}(au) \operatorname{ain}(av) \right) \quad (a=b=1)$$

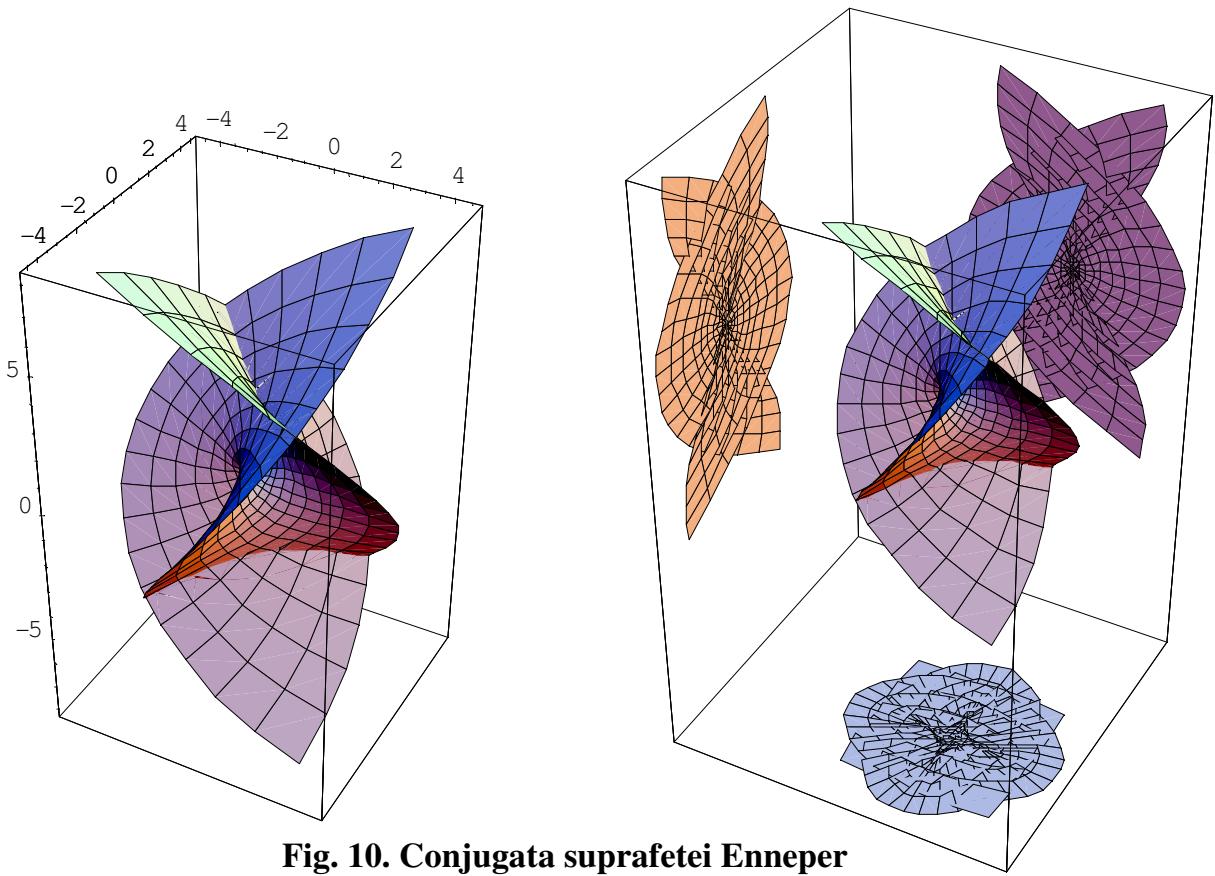

Fig. 10. Conjugata suprafetei Enneper

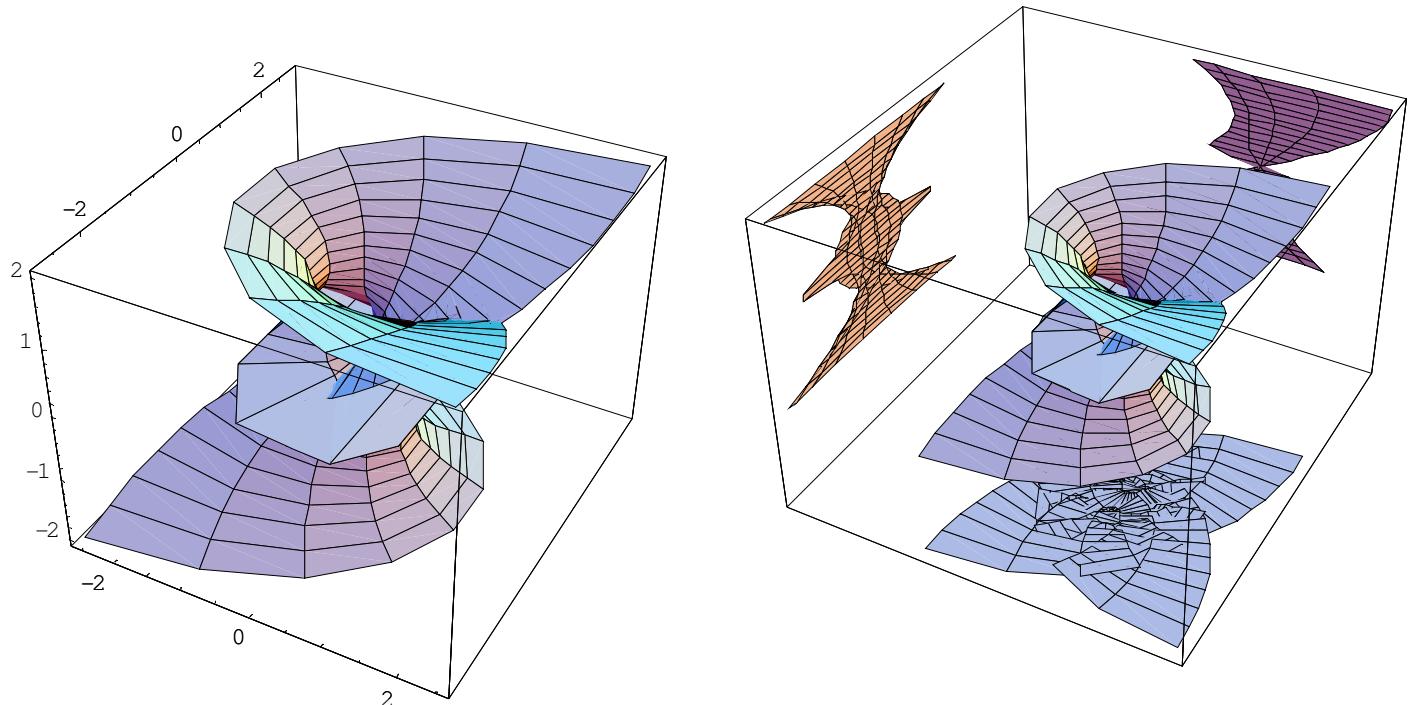

Fig.11.1. Suprafata Richmond

$$x(u,v) = \left(\frac{-3u - u^5 + 2u^3v^2 + 3uv^4}{6(u^2 + v^2)}, \frac{-3v + 3u^4v - 2u^2v^3 + v^5}{6(u^2 + v^2)}, u \right)$$

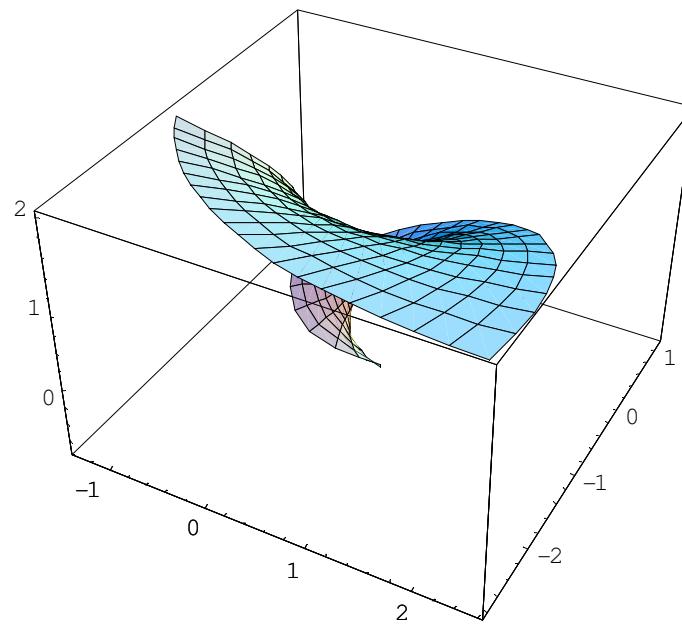

Fig.11.2. Suprafata Richmond

Bibliografie

- [1] R. Caddeo, A. Gray, *Lezioni di geometria differenziale su curve e superfici*, vol. I, Cooperativa Universitaria Editrice Cagliaritana, 2001.
- [2] M. P. do Carmo, *Differential Geometry of Curves and Surface*, Prentice – Hall, Englewood Cliffs, New Jersey, 1976.
- [3] C. J. Costa, P. A. Q. Simoes, *Complete minimal surface of arbitrary genus in a slab of \mathbb{R}^3* , Annales de l'institut Fourier, vol. 46, no. 2, pp. 535 – 546, 1996
- [4] A. Dobrescu, *Curs de geometrie diferențială*, Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1963.
- [5] B. Doubrovine, S. Novikov, A. Fomenko, *Geometrie contemporaine. Methodes et applications*, vol. I, Edition Mir, Moscova, 1982.
- [6] H. Fujimoto, *Gauss Maps of Complete Minimal Surfaces*, Progress in Differential Geometry, Advanced Studies in Pure Mathematics 22, 1993, pp. 117-122, Kinokuniya Company Ltd., Tokyo, 1993.
- [7] A. Gray, *Modern Differential Geometry of Curves and Surfaces with Mathematica*, CRC Press LLC, 1998.
- [8] D. Hoffman, *Embedded Minimal Surfaces, Computer Graphics and Elliptic Functions*, Global Differential Geometry and Global Analysis 1984, Lecture Notes in Mathematics, vol. 1156, pp. 204 – 215, Springer – Verlag, Berlin and Heidelberg, 1985.
- [9] C. C. Hsiung, *A First Course in Differential Geometry*, John Wiley & SONS, New York, 1981
- [10] S. Ianus, *Curs de geometrie diferențială*, Tipografia Universitatii din Bucuresti, 1981.
- [11] W. Klingenberg, *A Course in Differential Geometry*, Springer – Verlag, New York, 1978.
- [12] F. J. Lopez, F. Martin, *Complete minimal surface in \mathbb{R}^3* , Publications Mathematique, vol. 43, no. 2, pp. 341 – 449, 1999
- [13] W. H. Meeks, J. Perez, A. Ros, *The geometry of minimal surfaces of finite genus I; curvature estimates and quasiperiodicity*, AMS/IP Studies in Advanced Mathematics, vol. 19, 2000.
- [14] D. Mohr, *Isometric Deformation of Minimal Surfaces*, UWEC Mathematics Department Zivnuska Scholarship Project, University of Wisconsin – Eau Claire, 2004
- [15] L. Nicolescu, *Curs de geometrie*, Editura Fundatia Romania de maine, Bucuresti, 2002.

[16] J. Plateau, *Statique experimentale et theoretique des liquides soumis aux seules forces moleculaires*, vol. I, Paris, Gauthier – Vaillars, Londra, Trubner et Cie, 1873.

[17] J. J. Stoker, *Differential Geometry*, Wiley– Interscience, New York, 1989.